

FATF

333

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY PRZECIWDZIAŁANIA PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU ORAZ PROLIFERACJI

Rekomendacje FATF

Zaktualizowane w lutym 2023 r.

GRUPA ZADANIOWA ds. DZIAŁAŃ FINANSOWYCH

Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy - Financial Action Task Force (FATF) jest niezależnym, międzyrządowym organem opracowującym i promującym polityki na rzecz ochrony globalnego systemu finansowego przed praniem pieniędzy, finansowaniem terroryzmu i finansowaniem proliferacji broni masowego rażenia. Rekomendacje FATF są uznawane za globalny standard w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy (AML) i finansowaniu terroryzmu (CFT).

Dodatkowe informacje na temat FATF są dostępne na stronie: www.fatf-gafi.org

Niniejszy dokument i/lub wszelkie mapy w nim zamieszczone pozostają bez uszczerbku dla statusu lub zwierzchnictwa nad jakimkolwiek terytorium, przebiegu granic międzynarodowych oraz do nazwy jakiegokolwiek terytorium, miasta lub obszaru.

Cytować jako materiał źródłowy:

FATF (2012-2023), *International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation*, FATF, Paryż, Francja,
www.fatf-gafi.org/recommendations.html

© 2012-2023 FATF/OECD. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie lub tłumaczenie wersji angielskiej publikacji bez uprzedniego zezwolenia na piśmie jest zabronione.

Wniosek o wydanie takiego zezwolenia, dla całości lub części niniejszej publikacji, należy składać do Sekretariatu FATF, 2 rue André Pascal 75775 Paryż Cedex 16, Francja.

(faks: +33 1 44 30 61 37 lub e-mail: contact@fatf-gafi.org).

Niniejsze tłumaczenie, wykonane za zgodą FATF, jest dokumentem roboczym i nieoficjalnym. Wiążącą wersją jest wersja angielska.

Dystrybucja, powielanie bądź kopiowanie całości bądź części tłumaczenia możliwe jest po uzyskaniu pisemnej zgody Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY PRZECIWDZIAŁANIA PRANIU
PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU ORAZ PROLIFERACJI

REKOMENDACJE FATF

PRZYJĘTE PODCZAS POSIEDZENIA PLENARNEGO FATF W LUTYM 2012 R.

Zaktualizowane w lutym 2023 r.

SPIS TREŚCI

Wykaz Rekomendacji FATF	4
Wstęp	7
Rekomendacje FATF	10
Noty Interpretacyjne	31
Nota dotycząca podstawy prawnej dla wymogów nałożonych na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe	117
Glosariusz	119
Tabela akronimów	136
Załącznik I: Wytoczne FATF	138
Załącznik II: Informacje o aktualizacjach Rekomendacji FATF	139

REKOMENDACJE FATF

Numer	Stary numer ¹	
A – POLITYKI I KOORDYNACJA W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU		
1	-	Ocena ryzyka oraz stosowanie podejścia opartego o analizę ryzyka *
2	R.31	Współpraca i koordynacja krajowa *
B – PRANIE PIENIĘDZY I KONFISKATA		
3	R.1 & R.2	Przestępstwo prania pieniędzy *
4	R.3	Konfiskata i środki tymczasowe *
C – FINANSOWANIE TERRORYZMU I PROLIFERACJI		
5	RSII	Przestępstwo finansowania terroryzmu *
6	RSIII	Ukierunkowane sankcje finansowe związane z terroryzmem i finansowaniem terroryzmu *
7		Ukierunkowane sankcje finansowe związane z proliferacją *
8	RSVIII	Organizacje non-profit *
D – ŚRODKI ZAPOBIEGAWCZE		
9	R.4	Przepisy traktujące o tajemnicy w instytucjach finansowych <i>Środki bezpieczeństwa finansowego i prowadzenie dokumentacji</i>
10	R.5	Środki bezpieczeństwa finansowego *
11	R.10	Prowadzenie dokumentacji <i>Dodatkowe środki dotyczące określonych klientów i działalności</i>
12	R.6	Osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne *
13	R.7	Bankowość korespondencyjna *
14	RSVI	Usługi przekazywania pieniędzy lub środków *
15	R.8	Nowe technologie *
16	RSVII	Przekazy pieniężne *
<i>Delegowanie, kontrola i grupy finansowe</i>		
17	R.9	Delegowanie uprawnień stronom trzecim *
18	R.15 i R.22	Kontrola wewnętrzna oraz zagraniczne oddziały i podmioty zależne *
19	R.21	Kraje podwyższonego ryzyka *
<i>Zgłaszanie podejrzanych transakcji</i>		
20	R.13 i RSIV	Zgłaszanie podejrzanych transakcji *
21	R.14	Ujawnianie informacji i poufność <i>Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe (DNFBP)</i>
22	R.12	Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe: Środki bezpieczeństwa finansowego *
23	R.16	Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe: Inne środki *

E – PRZEJRZYSTOŚĆ I RZECZYWISTA WŁASNOŚĆ OSÓB PRAWNYCH I PODMIOTÓW NIEPOSIADAJĄCYCH OSOBOWOŚCI PRAWNEJ

24	R.33	Przejrzystość i rzeczywista własność osób prawnych *
25	R.34	Przejrzystość i rzeczywista własność podmiotów nieposiadających osobowości prawnej *

F – UPRAWNIENIA I ODPOWIEDZIALNOŚCI WŁAŚCIWYCH ORGANÓW I INNE ŚRODKI INSTYTUCJONALNE*Regulacja i nadzór*

26	R.23	Regulacja i nadzór nad instytucjami finansowymi *
27	R.29	Uprawnienia organów nadzoru
28	R.24	Regulacja i nadzór nad wskazanymi podmiotami i zawodami świadczącymi usługi niefinansowe *

Organy operacyjne i ścigania

29	R.26	Jednostki analityki finansowej *
30	R.27	Odpowiedzialność organów ścigania i organów dochodzeniowych *
31	R.28	Uprawnienia organów ścigania i organów dochodzeniowych
32	RSIX	Kurierzy gotówkowi *

Wymogi ogólne

33	R.32	Statystyka
34	R.25	Wskazówki i informacje zwrotne

Sankcje

35	R.17	Sankcje
-----------	------	---------

G – WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

36	R.35 & RSI	Instrumenty międzynarodowe
37	R.36 & RSV	Wzajemna pomoc prawna
38	R.38	Wzajemna pomoc prawna: zamrażanie i konfiskata *
39	R.39	Ekstradycja
40	R.40	Inne formy współpracy międzynarodowej *

1. Kolumna „Stary numer” odnosi się do odpowiedniej Rekomendacji FATF z roku 2023.

* Rekomendacje oznaczone gwiazdką posiadają noty interpretacyjne, które należy odczytywać łącznie z Rekomendacją.

Wersja przyjęta w dniu 15 lutego 2012.

WSTĘP

Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy - Financial Action Task Force (FATF) jest międzyrządowym organem ustanowionym w roku 1989 przez Ministrów jurysdykcji członkowskich FATF. Mandat FATF upoważnia do tworzenia standardów i promowania skutecznego wdrażania środków prawnych, regulacyjnych i operacyjnych w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i finansowaniu proliferacji, oraz innych powiązanych zagrożeń dla integralności międzynarodowego systemu finansowego. We współpracy z innymi międzynarodowymi interesariuszami, FATF prowadzi również działania na rzecz identyfikacji podatności na poziomie krajowym w celu zapewnienia ochrony międzynarodowego systemu finansowego przed nadużyciami.

Rekomendacje FATF określają kompleksowe i spójne ramy środków, które powinny zostać wdrożone przez kraje w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także finansowaniu proliferacji broni masowego rażenia. Biorąc pod uwagę fakt, iż kraje posiadają zróżnicowane ramy prawne, administracyjne i operacyjne oraz różne systemy finansowe, nie mogą one powziąć identycznych środków w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom. W związku z powyższym, Rekomendacje FATF ustanawiają międzynarodowy standard, który kraje powinny wdrożyć przy użyciu środków dostosowanych do indywidualnych warunków i okoliczności. Rekomendacje FATF określają kluczowe środki, które kraje powinny wdrożyć w celu:

- identyfikacji ryzyk oraz opracowania polityk i mechanizmów koordynacji krajowej;
- ścigania prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i finansowania proliferacji;
- stosowania środków zapobiegawczych dla sektora finansowego i innych wskazanych sektorów;
- określenia uprawnień i odpowiedzialności właściwych organów (np. dochodzeniowych, ścigania i nadzoru) oraz innych środków instytucjonalnych;
- zwiększenia przejrzystości i dostępności informacji o rzeczywistej własności osób prawnych i podmiotów nieposiadających osobowości prawnej; oraz
- ułatwienia współpracy międzynarodowej.

Czterdzieści pierwotnych Rekomendacji FATF zostało opracowanych w roku 1990 jako inicjatywa mająca na celu przeciwdziałanie nadużyciom w systemach finansowych przez osoby piorące pieniądze z narkotyków. W roku 1996, Rekomendacje zostały poddane pierwszej rewizji w celu odzwierciedlenia pojawiających się trendów i technik w zakresie prania pieniędzy oraz poszerzenia ich zakresu o aspekty wykraczające poza pranie pieniędzy z narkotyków. W październiku 2001 roku FATF rozszerzyła swój mandat o finansowanie aktów terroryzmu i ataków terrorystycznych i poczyniła ważny krok opracowując Osiem (później Dziewięć) Specjalnych Rekomendacji dotyczących Finansowania Terroryzmu. Rekomendacje FATF zostały podane drugiej rewizji w roku 2003, w którym to kształcie, wraz ze Specjalnymi Rekomendacjami, zostały podpisane przez ponad 180 krajów i powszechnie uznane za międzynarodowy standard w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu (AML/CFT).

Po zakończeniu trzeciej rundy wzajemnych ocen swych członków, FATF dokonała rewizji i aktualizacji Rekomendacji FATF, w ścisłej współpracy z regionalnymi odpowiednikami FATF (FATF-Style Regional Bodies - FSRB) oraz organizacjami obserwatorskimi, w tym Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Bankiem Światowym i Organizacją Narodów Zjednoczonych. Rewizje odnoszą się do nowych i pojawiających się zagrożeń, wyjaśniają i wzmacniają szereg istniejących zobowiązań, przy jednoczesnym utrzymaniu niezbędnej stabilności i rygoru Rekomendacji.

Rewizja Standardów FATF ma również na celu wzmocnienie wymogów w zakresie sytuacji podwyższonego ryzyka oraz umożliwienie krajom stosowanie silniej ukierunkowanego podejścia w obszarach, w których utrzymują się wysokie ryzyka, lub w których usprawnić można wdrażanie środków. Kraje powinny w pierwszej kolejności zidentyfikować, ocenić i zrozumieć stojące przed nimi ryzyka związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a następnie przyjąć odpowiednie środki ograniczające ryzyko. Podejście oparte o analizę ryzyka pozwala krajom, w ramach wymogów FATF, przyjęcie bardziej elastycznego zestawu środków, w celu skuteczniejszego ukierunkowania zasobów i stosowania środków zapobiegawczych bardziej współmiernych do charakteru ryzyk, tak aby zapewnić jak największą efektywność podjętych działań.

Zwalczanie finansowania terroryzmu stanowi bardzo istotne wyzwanie. Uwzględniając, że skuteczny system przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) ma ogólnie rzecz biorąc istotne znaczenie dla kwestii finansowania terroryzmu, a większość środków koncentrujących się w przeszłości na finansowaniu terroryzmu została obecnie ujęta w Rekomendacjach, potrzeba istnienia Specjalnych Rekomendacji w zasadzie zanikła. Istnieją jednak niektóre Rekomendacje o wyjątkowym znaczeniu dla finansowania terroryzmu, wskazane w Sekcji C Rekomendacji FATF. Są to: Rekomendacja 5: (kryminalizacja finansowania terroryzmu); Rekomendacja 6 (ukierunkowane sankcje finansowe związane z terroryzmem i finansowaniem terroryzmu); oraz Rekomendacja 8 (środki zapobiegające nadużyciom organizacji non-profit). Proliferacja broni masowego rażenia również stanowi istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa, w związku z czym w roku 2008 mandat FATF został rozszerzony o kwestie finansowania proliferacji broni masowego rażenia. W celu podjęcia walki z tym zagrożeniem, FATF przyjęła nową Rekomendację (Rekomendacja 7) mającą na celu zapewnienie spójnego i skutecznego wdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych, gdy są one wymagane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ.

Standardy FATF obejmują same Rekomendacje i Noty Interpretacyjne do nich, wraz z odpowiednimi definicjami w Glosariuszu. Środki wskazane w Standardach FATF powinny być wdrażane przez wszystkich członków FATF i FSRB, a ich wdrożenie będzie poddawane rygorystycznej ocenie w ramach procesu Wzajemnej Oceny, a także procesów oceny Międzynarodowego Funduszu Walutowego i Banku Światowego – na podstawie wspólnej metodologii oceny FATF. Niektóre Noty Interpretacyjne i definicje zawarte w glosariuszu zawierają przykłady ilustrujące sposób stosowania wymogów. Przykłady te nie stanowią obowiązkowych elementów Standardów FATF i mają wyłącznie charakter wytycznych. Z uwagi na brak kompleksowości przykładów, mimo że są one uznawane za przydatne wskazówki, nie mogą mieć zastosowania we wszystkich okolicznościach.

FATF wydaje również Wytyczne i Najlepsze Praktyki i inne porady wspierające kraje we wdrażaniu Standardów FATF. Mimo, że takie dokumenty nie są obowiązkowe przy ocenie zgodności ze Standardami, ich stosowanie może być uznawane przez kraje za przydatne przy analizowaniu najlepszego sposobu wdrażania Standardów FATF. Wykaz bieżących Wytycznych i Najlepszych Praktyk FATF, dostępnych na stronie internetowej FATF, stanowi załącznik do Rekomendacji.

FATF dąży do utrzymywania ścisłego i konstruktywnego dialogu z sektorem prywatnym, społeczeństwem obywatelskimi i innymi stronami zainteresowanymi jako ważnymi partnerami w zapewnieniu integralności systemu finansowego. Szerokie konsultacje, które przeprowadzono podczas rewizji Rekomendacji, przyczyniły się do ich udoskonalenia dzięki uwagom i sugestiom tych interesariuszy. Z myślą o przyszłości, oraz zgodnie ze swym mandatem, FATF będzie uwzględniać wprowadzanie zmian do standardów w świetle nowych informacji dotyczących pojawiających się zagrożeń i podatności globalnego systemu finansowego.

FATF wzywa wszystkie kraje do wdrażania skutecznych środków zapewniających zgodność ich krajowych systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i finansowaniu proliferacji ze zaktualizowanymi Rekomendacjami FATF.

REKOMENDACJE FATF

A. POLITYKI I KOORDYNACJA W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU

1. Ocena ryzyka i stosowanie podejścia opartego o analizę ryzyka *

Kraje powinny zidentyfikować, ocenić i rozumieć grożące im ryzyka w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także podjąć działania, w tym wskazanie organu lub mechanizmu koordynującego działania z zakresu oceny ryzyka, oraz zastosować środki zapewniające skuteczne ograniczenie ryzyk. Na podstawie oceny, kraje powinny wdrożyć podejście oparte o analizę ryzyka (RBA) zapewniające, że środki zapobiegające lub ograniczające pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu są współmierne do zidentyfikowanych ryzyk. Podejście to powinno stanowić podstawę skutecznej alokacji środków w systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) oraz wdrożenia środków opartych o analizę ryzyka w ramach Rekomendacji FATF. Jeżeli w krajach zidentyfikowano podwyższone ryzyka, powinny one zapewnić, że ich system przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu odpowiednio odnosi się do tych ryzyk. Jeżeli w krajach zidentyfikowano niższe ryzyko, mogą one podjąć decyzję o wdrożeniu uproszczonych środków dla niektórych Rekomendacji FATF w określonych okolicznościach.

Kraje powinny także zidentyfikować, ocenić i zrozumieć grożące im ryzyka dotyczące finansowania proliferacji. W kontekście Rekomendacji 1, „ryzyko finansowania proliferacji” odnosi się ściśle i wyłącznie do potencjalnych naruszeń, niewdrożenia lub uchylania się od ukierunkowanych sankcji finansowych, o których mowa w Rekomendacji 7. Kraje powinny podjąć współmierne działania zapewniające, że ryzyka te są skutecznie ograniczane, w tym wyznaczyć organ lub mechanizm koordynujący działania w zakresie oceny ryzyk, i efektywnie alokować środki na ten cel. Jeżeli kraje zidentyfikują podwyższone ryzyka, powinny upewnić się, że zastosowane środki są współmierne do poziomu ryzyka finansowania proliferacji, zapewniając jednocześnie pełne wdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych zgodnie z Rekomendacją 7.

Kraje powinny nałożyć na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe (DNFBP) wymóg identyfikacji, oceny i podejmowania skutecznych działań ograniczających ryzyka prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i proliferacji.

2. Współpraca i koordynacja krajowa

Kraje powinny posiadać krajowe polityki przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i proliferacji, oparte o zidentyfikowane ryzyka¹, wymagające regularnych rewizji i wskazujące organ lub posiadające mechanizm koordynacji lub inny mechanizm odpowiedzialny za takie polityki.

Kraje powinny zapewnić, iż decydenci polityczni, jednostka analityki finansowej (FIU), organy ścigania, nadzorcy i inne odpowiednie właściwe organy, na poziomie tworzenia polityki i poziomie operacyjnym, posiadają skuteczne mechanizmy umożliwiające im współpracę i, w

¹ Ryzyko finansowania proliferacji odnosi się ściśle i wyłącznie do potencjalnych naruszeń, niewdrożenia lub uchylania się od ukierunkowanych sankcji finansowych, o których mowa w Rekomendacji 7.

stosownych przypadkach, koordynację i wzajemną wymianę informacji na poziomie krajowym, dotyczących opracowywania i wdrażania polityk i działań mających na celu zwalczanie prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i proliferacji broni masowego rażenia. Powyższe powinno obejmować współpracę i koordynację pomiędzy właściwymi organami w celu zapewnienia kompatybilności wymogów przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i proliferacji z przepisami o ochronie danych i prywatności i innymi podobnymi przepisami (np. dotyczącymi bezpieczeństwa danych/lokalizacji).

B. PRANIE PIENIĘDZY I KONFISKATA

3. Przestępstwo prania pieniędzy *

Kraje powinny kryminalizować pranie pieniędzy w oparciu o Konwencję Wiedeńską i Konwencję z Palermo. Kraje powinny stosować przestępstwo prania pieniędzy do wszystkich poważnych przestępstw, mając na względzie ujęcie możliwie największego zakresu przestępstw bazowych w tym zakresie.

4. Konfiskata i środki tymczasowe *

Kraje powinny przyjąć środki podobne do tych wskazanych w Konwencji Wiedeńskiej, Konwencji z Palermo oraz Konwencji o zwalczaniu finansowania terroryzmu, w tym środki legislacyjne, w celu umożliwienia ich właściwym organom zamrażanie lub zajęcie i konfiskatę poniższych aktywów, bez uszczerbku dla praw stron trzecich działających w dobrej wierze: (a) majątku pochodzącego z prania pieniędzy, (b) dochodów z, lub narzędzi używanych w lub przeznaczonych do użycia w praniu pieniędzy lub przestępstwach bazowych, (c) majątku stanowiącego dochód z, lub używanego w, lub przeznaczonego lub alokowanego do użycia w finansowaniu terroryzmu, aktach terrorystycznych lub organizacjach terrorystycznych, lub (d) majątku o równoważnej wartości.

Takie środki powinny umożliwiać organowi: (a) identyfikację, śledzenie i ocenę majątku podlegającego konfiskacie; (b) wdrażanie środków tymczasowych, takich jak zamrożenie i zajęcie, w celu uniemożliwienia obrotu, przeniesienia lub zbycia takiego majątku lub; (c) podjęcie kroków uniemożliwiających lub unieważniających działania, które hamują zdolność kraju do zamrożenia lub zajęcia lub odzyskania majątku podlegającego konfiskacie; oraz (d) podjęcie wszelkich odpowiednich czynności dochodzeniowych.

Kraje powinny rozważyć przyjęcie środków, które umożliwiają konfiskatę takich dochodów lub narzędzi bez konieczności uzyskania wyroku skazującego (konfiskata bez uprzedniego wyroku skazującego), lub które wymagają, aby przestępca wykazał legalne pochodzenie majątku, który może zostać poddany konfiskacie, w zakresie, w którym taki wymóg jest zgodny z przepisami ich prawa krajowego.

C. FINANSOWANIE TERRORYZMU I PROLIFERACJI

5. Przepięststwo finansowania terroryzmu *

Kraje powinny kryminalizować finansowanie terroryzmu na podstawie Konwencji o zwalczaniu finansowania terroryzmu, oraz kryminalizować nie tylko finansowanie aktów terrorystycznych, ale także finansowanie organizacji terrorystycznych i indywidualnych terrorystów, nawet w przypadku braku powiązania ze szczególnym aktem lub aktami terrorystycznymi. Kraje powinny upewnić się, że takie przestępstwa będą wskazywane jako przestępstwa bazowe związane z praniem pieniędzy.

6. Ukierunkowane sankcje finansowe związane z terroryzmem i finansowaniem terroryzmu *

Kraje powinny wdrażać systemy ukierunkowanych sankcji finansowych w celu zachowania zgodności z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącymi zapobiegania, powstrzymywania terroryzmu i finansowania terroryzmu. Rezolucje nakładają na kraje wymóg natychmiastowego zamrażania funduszy lub innych aktywów, a także do zapewnienia, aby żadne fundusze lub inne aktywa nie były dostępne, bezpośrednio lub pośrednio, lub na rzecz jakiegokolwiek osoby lub podmiotu zarówno (i) wskazanego przez, lub podlegającego Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z Rozdziałem VII Karty Narodów Zjednoczonych, w tym zgodnie z rezolucją 1267 (1999) i kolejnymi rezolucjami; lub

(ii) wskazanego przez ten kraj zgodnie z rezolucją 1373 (2001).

7. Ukierunkowane sankcje finansowe związane z proliferacją *

Kraje powinny wdrażać ukierunkowane sankcje finansowe w celu zachowania zgodności z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zapobiegania, powstrzymywania i zakłócania proliferacji broni masowego rażenia i jej finansowania. Rezolucje nakładają na kraje wymóg natychmiastowego zamrażania funduszy lub innych aktywów, a także do zapewnienia, aby żadne fundusze lub inne aktywa nie były dostępne, bezpośrednio lub pośrednio, lub na rzecz jakiegokolwiek osoby lub podmiotu zarówno wskazanego przez, lub podlegającego Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z Rozdziałem VII Karty Narodów Zjednoczonych.

8. Organizacje non-profit *

Kraje powinny dokonać przeglądu adekwatności prawodawstwa dotyczącego organizacji non-profit, które kraj zidentyfikował jako podatne na nadużycia związane z finansowaniem terroryzmu. Kraje powinny stosować ukierunkowane i proporcjonalne środki, zgodnie z podejściem opartym o analizę ryzyka, do takich organizacji non-profit, w celu ich ochrony przed nadużyciami związanymi z finansowaniem terroryzmu, w tym przed:

- (a) organizacjami terrorystycznymi podającymi się za legalne podmioty;
- (b) wykorzystaniem legalnych organizacji jako kanałów finansowania terroryzmu, w tym w celu ucieczki przed środkami zamrażającymi aktywa; oraz
- (c) ukrywaniem bądź zacieraniem nielegalnego przekazywania na rzecz organizacji terrorystycznych środków przeznaczonych na prawomyślne cele.

D. ŚRODKI ZAPOBIEGAWCZE

9. Przepisy traktujące o tajemnicy w instytucjach finansowych

Kraje powinny zapewnić, aby przepisy traktujące o tajemnicy w instytucjach finansowych nie hamowały wdrażania Rekomendacji FATF.

ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO I PROWADZENIE DOKUMENTACJI

10. Środki bezpieczeństwa finansowego *

Instytucje finansowe powinny zostać objęte zakazem prowadzenia anonimowych rachunków lub rachunków pod jednoznacznie fikcyjnymi nazwiskami.

Instytucje finansowe powinny być objęte wymogiem podejmowania środków bezpieczeństwa finansowego (CDD):

- (i) podczas nawiązywania stosunków gospodarczych;
- (ii) przy przeprowadzaniu sporadycznych transakcji: (i) powyżej mającego zastosowanie wskazanego progu (15 000 dolarów/EUR); lub (ii) o charakterze przekazów pieniężnych w okolicznościach ujętych w Nocie Interpretacyjnej do Rekomendacji 16;
- (iii) gdy istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; lub
- (iv) jeżeli instytucja finansowa ma wątpliwości co do prawdziwości lub odpowiedniości wcześniej otrzymanych danych identyfikacyjnych klienta.

Zasada, że instytucje finansowe powinny stosować środki bezpieczeństwa finansowego, powinna być określona przepisami prawa. Każdy kraj może określić, w jaki sposób będzie nakładać obowiązki w zakresie środków bezpieczeństwa finansowego, w drodze prawa lub egzekwowalnych środków.

Możliwe jest podejmowanie następujących środków bezpieczeństwa finansowego:

- (a) Identyfikacja klienta i weryfikacja tożsamości klienta przy pomocy niezawodnych, niezależnych dokumentów, danych lub informacji źródłowych.
- (b) Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego, i podjęcie uzasadnionych środków w celu zweryfikowania tożsamości beneficjenta rzeczywistego w sposób satysfakcjonujący dla instytucji finansowej. W przypadku osób prawnych i podmiotów nieposiadających osobowości prawnej działania te powinny obejmować zdobycie przez instytucje finansowe wiedzy na temat własności i struktury kontrolnej klienta.
- (c) Zrozumienie i, w stosownych przypadkach, uzyskanie informacji na temat celu i zamierzonego charakteru stosunków gospodarczych.
- (d) Stosowanie bieżących środków bezpieczeństwa finansowego do stosunków gospodarczych i sprawdzania transakcji podejmowanych w trakcie tych stosunków w celu zapewnienia, że prowadzone transakcje są zgodne z wiedzą instytucji na temat klienta, jego działalnością gospodarczą i profilem ryzyka, w tym, w razie potrzeby, źródła finansowania.

Instytucje finansowe powinny zostać objęte wymogiem stosowania każdego ze środków bezpieczeństwa finansowego od (a) do (d) powyżej, ale powinny także określać zakres takich środków za pomocą podejścia opartego o ocenę ryzyka (RBA) zgodnie z Notą Interpretacyjną do niniejszej Rekomendacji oraz Rekomendacji 1.

Na instytucje finansowe należy nałożyć wymóg weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego przed lub w trakcie nawiązywania stosunków gospodarczych lub prowadzenia transakcji dla sporadycznych klientów. Kraje mogą zezwolić instytucjom finansowym na przeprowadzenie weryfikacji tak szybko, jak jest to racjonalnie możliwe po nawiązaniu stosunków, jeżeli ryzyka związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu są zarządzane w sposób skuteczny i jeżeli nieprzerwanie normalnego trybu prowadzenia działalności ma kluczowe znaczenie.

Jeżeli instytucja finansowa nie jest w stanie zachować zgodności z odpowiednimi wymogami ust. (a) do (d) powyżej (z zastrzeżeniem odpowiedniej modyfikacji zakresu środków przy zastosowaniu podejścia opartego o analizę ryzyka), należy nałożyć wymóg aby nieotwierała konta, nawiązywała stosunków gospodarczych lub realizowała transakcji; lub też należy nałożyć wymóg zakończenia stosunków gospodarczych; należy także rozważyć sporządzenie raportu z podejrzanych transakcji w odniesieniu do klienta.

Wymogi te powinny mieć zastosowanie do wszystkich nowych klientów, mimo że instytucje finansowe powinny również stosować niniejszą Rekomendację do klientów istniejących na podstawie istotności i ryzyka, a także stosować środki bezpieczeństwa finansowego do takich istniejących stosunków we właściwych momentach.

11. Prowadzenie dokumentacji

Instytucje finansowe powinny być zobowiązane do prowadzenia, przez co najmniej pięć lat, całej niezbędnej dokumentacji dotyczącej transakcji, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, w celu umożliwienia im szybkiego reagowania na wnioski o udzielenie informacji ze strony właściwych organów. Taka dokumentacja musi być wystarczająca do umożliwienia odtworzenia poszczególnych transakcji (w tym kwot i rodzajów waluty transakcji, jeśli ma zastosowanie), tak aby dostarczyć, w razie potrzeby, dowodów w dochodzeniu dotyczącym działalności przestępczej.

Na instytucje finansowe należy nałożyć wymóg prowadzenia dokumentacji uzyskanej za pomocą środków bezpieczeństwa finansowego (np. kopie lub dokumentacja dotycząca urzędowych dokumentów tożsamości, takich jak paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy lub podobne dokumenty), dokumentów księgowych i korespondencji biznesowej, w tym wyników wszelkich przeprowadzonych analiz (np. zapytań mających na celu ustalenie tła i celu złożonych, niestandardowo dużych transakcji), przez co najmniej pięć lat od momentu zakończenia stosunków gospodarczych, lub po dacie przeprowadzenia sporadycznej transakcji.

Instytucje finansowe powinny zostać objęte wymogiem prawnym prowadzenia dokumentacji transakcji i informacji uzyskanych za pomocą środków bezpieczeństwa finansowego.

Informacje uzyskane za pomocą środków bezpieczeństwa finansowego i dokumentacja transakcji powinny być dostępne właściwym organom krajowym na ich wniosek.

DODATKOWE ŚRODKI DOTYCZĄCE OKREŚLONYCH KLIENTÓW I DZIAŁALNOŚCI

12. Osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne *

Na instytucje finansowe należy nałożyć wymóg, w odniesieniu do zagranicznych osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne (PEP) (w charakterze klienta lub beneficjenta rzeczywistego), poza stosowaniem standardowych środków bezpieczeństwa finansowego:

- (a) posiadania odpowiednich systemów zarządzania ryzykiem w celu określenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;
- (b) uzyskania zgody kierownictwa wyższego szczebla na nawiązanie (lub kontynuowanie, w przypadku istniejących klientów) takich stosunków gospodarczych;
- (c) podejmowania uzasadnionych środków w celu ustalenia źródła majątku i środków finansowych; oraz
- (d) wzmożonego, bieżącego monitorowania stosunków gospodarczych.

Instytucje finansowe powinny być zobowiązane do podejmowania uzasadnionych środków w celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty jest krajową osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, czy też osobą, której organizacja międzynarodowa powierzyła znaczącą funkcję. W przypadkach stosunków gospodarczych podwyższonego ryzyka z takimi osobami, instytucje finansowe powinny stosować środki, o których mowa w ust. (b), (c) i (d).

Wymogi dla wszystkich rodzajów osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne powinny również stosować się do członków rodzin lub bliskich krewnych takich osób.

13. Bankowość korespondencyjna *

Na instytucje finansowe należy nałożyć wymóg, w odniesieniu do transgranicznej bankowości korespondencyjnej i innych podobnych stosunków, poza stosowaniem standardowych środków bezpieczeństwa finansowego:

- (a) gromadzenia wystarczających informacji o instytucji korespondencyjnej w celu zrozumienia w pełni charakteru jej działalności i ustalenia na podstawie publicznie dostępnych informacji wiarygodności instytucji i jakości nadzoru, w tym tego, czy instytucja ta została objęta dochodzeniem w sprawie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub działaniami regulacyjnymi;
- (b) oceniania środków kontroli w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- (c) uzyskiwania zgody kierownictwa wyższego szczebla przed ustanowieniem nowej relacji bankowości korespondencyjnej;
- (d) właściwego rozumienia odpowiednich obowiązków każdej instytucji; oraz
- (e) upewniania się, w odniesieniu do kont przejściowych, że bank korespondencyjny podjął środki bezpieczeństwa finansowego wobec klientów posiadających bezpośredni dostęp do banku korespondencyjnego oraz że ma on możliwość udostępnienia na żądanie banku korespondencyjnego informacji dotyczących podjęcia środków bezpieczeństwa finansowego wobec klienta.

Instytucjom finansowym należy zakazać nawiązywania lub kontynuacji stosunków opartych o bankowość korespondencyjną z bankami fikcyjnymi. Instytucje finansowe powinny być zobowiązane do upewnienia się, że instytucje korespondencyjne nie zezwalają na korzystanie z ich kont przez banki fikcyjne.

14. Usługi przekazywania pieniędzy lub środków *

Kraje powinny podjąć działania w celu zapewnienia, że osoby fizyczne lub prawne świadczące usługi przekazywania pieniędzy lub środków (MVTs) uzyskały licencję lub rejestrację i są objęte skutecznymi systemami monitorowania i zapewnienia zgodności z wykorzystaniem odpowiednich środków przywołanych w Rekomendacjach FATF. Kraje powinny podjąć działania w zakresie identyfikacji osób fizycznych lub prawnych, które świadczą usługi przekazywania pieniędzy lub środków bez licencji lub rejestracji, i zastosować odpowiednie sankcje.

Każda osoba fizyczna lub prawna pracująca w charakterze pośrednika powinna również uzyskać licencję lub rejestrację ze strony właściwego organu lub też świadczeniodawca usług przekazywania pieniędzy lub środków powinien prowadzić bieżący wykaz swych pośredników dostępny dla właściwych organów w krajach, w których świadczeniodawca usług przekazywania pieniędzy lub środków i jego pośrednicy prowadzą działalność. Kraje powinny podjąć działania w celu upewnienia się, że świadczeniodawcy usług przekazywania pieniędzy lub środków korzystający z pośredników włączyli ich do programów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i monitorują ich pod kątem zgodności z tymi programami.

15. Nowe technologie

Kraje i instytucje finansowe powinny identyfikować i oceniać ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, które mogą pojawić się w odniesieniu do (a) tworzenia nowych produktów i praktyk biznesowych, w tym nowych mechanizmów dostawy, oraz (b) użycia nowych lub rozwijających się technologii do nowych i istniejących produktów. W przypadku instytucji finansowych, taka ocena ryzyka powinna mieć miejsce przed wdrożeniem nowych produktów, praktyk biznesowych lub zastosowania nowych lub rozwijających się technologii. Powinny one podjąć odpowiednie środki w celu zarządzania i ograniczania tych ryzyk.

Zarządzanie i ograniczanie ryzyk związanych z aktywami wirtualnymi wymaga od krajów zapewnienia, że dostawcy usług aktywów wirtualnych są objęci regulacjami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, i posiadają licencje lub rejestrację i są objęci skutecznymi systemami monitorowania i zapewnienia zgodności z odpowiednimi środkami przywołanymi w Rekomendacjach FATF.

16. Przekazywanie pieniędzy *

Kraje powinny upewnić się, że instytucje finansowe ujmują wymagane i dokładne informacje o inicjatorze przekazu i wymagane informacje o jego odbiorcy (beneficjencie) w przekazach pieniężnych i w powiązanych komunikatach, oraz że informacje te są dostępne na przekazywaniu pieniężnym lub powiązanej komunikacji na wszystkich etapach łańcucha płatności.

Kraje powinny zapewnić monitorowanie przez instytucje finansowe przekazów pieniężnych w celu wykrywania tych, w których nie wskazano wymaganych informacji o inicjatorze i/lub odbiorcy, oraz zapewnić podjęcie odpowiednich środków.

Kraje powinny zapewnić, aby, w kontekście przetwarzania przekazów pieniężnych, instytucje

finansowe dokonywały zamrażania i powinny zakazać prowadzenia transakcji ze wskazanymi osobami i podmiotami, zgodnie z zobowiązaniami odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, takich jak rezolucja 1267 (1999) i kolejne rezolucje, oraz rezolucja 1373(2001), dotyczące zapobiegania i powstrzymywania terroryzmu i finansowania terroryzmu.

DELEGOWANIE, KONTROLA I GRUPY FINANSOWE

17. Delegowanie uprawnień stronom trzecim *

Kraje mogą zezwolić instytucjom finansowym na delegowanie na strony trzecie realizacji elementów wskazanych w ust. (a)-(c) środków bezpieczeństwa finansowego określonych w Rekomendacji 10 lub na inny podmiot, z zastrzeżeniem spełnienia poniższych kryteriów. Jeśli taka delegacja jest dozwolona, odpowiedzialność końcowa za środki bezpieczeństwa finansowego spoczywa na instytucji finansowej delegującej uprawnienia stronie trzeciej.

Należy spełnić następujące kryteria:

- (a) Instytucja finansowa delegująca uprawnienia stronom trzecim powinna bezzwłocznie uzyskać niezbędne informacje dotyczące elementów wskazanych w ust. (a)-(c) środków bezpieczeństwa finansowego określonych w Rekomendacji 10.
- (b) Instytucje finansowe powinny podjąć odpowiednie kroki, aby zapewnić, że kopie danych identyfikacyjnych i innej odpowiedniej dokumentacji dotyczącej wymogów w zakresie środków bezpieczeństwa finansowego będą dostępne od strony trzeciej na żądanie bez opóźnień.
- (c) Instytucje finansowe powinny upewnić się, że strona trzecia podlega regulacjom, nadzorowi lub monitoringowi i wdrożyła procedury zachowania zgodności z wymogami dotyczącymi środków bezpieczeństwa finansowego i prowadzenia dokumentacji zgodnie z Rekomendacjami 10 i 11.
- (d) Określając, w których krajach strona trzecia spełniająca warunki może mieć siedzibę, kraje powinny uwzględnić dostępne informacje o poziomie ryzyka krajowego.

Jeżeli instytucja finansowa deleguje uprawnienia stronie trzeciej będącej częścią tej samej grupy finansowej i (i) jeżeli grupa ta stosuje wymogi dotyczące środków bezpieczeństwa finansowego i prowadzenia dokumentacji zgodnie z Rekomendacjami 10, 11 i 12, i programy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z rekomendacją 18; i (ii) jeżeli skuteczne wdrożenie tych wymogów dotyczących środków bezpieczeństwa finansowego i prowadzenia dokumentacji i programów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu jest nadzorowane na poziomie grupy przez właściwy organ, odpowiedni właściwy organ może uznać, że instytucja finansowa stosuje środki wskazane w ust. (b) i (c) powyżej w programie grupy, i może podjąć decyzję, że ust. (d) nie jest niezbędnym warunkiem delegowania, jeżeli podwyższone ryzyko krajowe jest odpowiednio ograniczane przez polityki przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu grupy.

18. Kontrola wewnętrzna oraz zagraniczne oddziały i podmioty zależne *

Instytucje finansowe powinny być objęte wymogiem wdrażania programów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Grupy finansowe powinny być zobowiązane do wdrażania programów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na poziomie grupy, w tym polityk i procedur wymiany informacji w grupie do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Instytucje finansowe powinny zostać objęte wymogiem zapewnienia, że ich oddziały zagraniczne i większościowe spółki zależne stosują środki przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu spójne z wymogami kraju macierzystego wdrażającego Rekomendacje FATF poprzez programy grupy finansowej przeciwdziałające praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

19. Kraje podwyższonego ryzyka *

Instytucje finansowe powinny zostać objęte wymogiem stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego do stosunków gospodarczych i transakcji z osobami fizycznymi i prawnymi, z krajów, dla których wymóg taki został wskazany przez FATF. Rodzaj zastosowanych wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego powinien być skuteczny i proporcjonalny do ryzyk.

Kraje powinny być w stanie zastosować odpowiednie środki zaradcze, jeżeli taki wymóg został wskazany przez FATF. Kraje powinny być również w stanie stosować środki zaradcze niezależnie od wezwania FATF. Takie środki zaradcze powinny być skuteczne i proporcjonalne do ryzyk.

ZGŁASZANIE PODEJRZANYCH TRANSAKCI

20. Zgłaszanie podejrzanych transakcji *

Jeżeli instytucja finansowa podejrzewa lub ma uzasadnione powody podejrzewać, że środki finansowe stanowią dochody z działalności przestępczej, lub są powiązane z finansowaniem terroryzmu, należy nałożyć wymóg prawny bezzwłocznego zgłaszania takich podejrzeń do jednostki analityki finansowej (FIU).

21. Ujawnianie informacji i poufność

Instytucje finansowe, ich dyrektorzy, kadra kierownicza i pracownicy powinni być:

- (a) chronieni prawnie przed odpowiedzialnością karną i cywilną za naruszenie jakiegokolwiek ograniczenia dotyczącego ujawniania informacji nałożonych umową lub przepisem legislacyjnym, regulacyjnym lub administracyjnym, jeżeli zgłoszą swe podejrzania w dobrej wierze do jednostki analityki finansowej, nawet jeżeli nie mają dokładnych informacji co do rodzaju działalności przestępczej, i niezależnie od tego, czy niezgodna z prawem działalność faktycznie miała miejsce; oraz
- (b) objęci zakazem prawnym ujawniania („Ujawnianie informacji”) faktu złożenia raportu o podejrzanej transakcji (STR) lub powiązanych informacji do jednostki analityki finansowej. Przepisy te nie mają na celu wstrzymania udostępniania informacji na mocy Rekomendacji 18.

WSKAZANE PODMIOTY I ZAWODY ŚWIADCZĄCE USŁUGI NIEFINANSOWE

22. Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe: środki bezpieczeństwa finansowego *

Wymogi dotyczące środków bezpieczeństwa finansowego i prowadzenia dokumentacji wskazane w Rekomendacjach 10, 11, 12, 15 i 17 mają zastosowanie do wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe (DNFBP) w następujących sytuacjach:

- (a) kasyna – gdy klienci biorą udział w transakcjach finansowych o wysokości równej lub przekraczającej mający zastosowanie, wskazany próg.
- (b) pośrednicy w obrocie nieruchomościami – gdy uczestniczą w transakcjach dla klienta dotyczących kupna i sprzedaży nieruchomości.
- (c) sprzedawcy metali i kamieni szlachetnych – gdy uczestniczą w transakcji gotówkowej z klientem o wartości równej lub przekraczającej mający zastosowanie, wskazany próg.
- (d) adwokaci, notariusze, inni niezależni prawnicy i księgowi – gdy przygotowują lub realizują transakcje dla klienta dotyczące następujących czynności:
 - zakup i sprzedaż nieruchomości;
 - zarządzanie pieniędzmi klientów, papierami wartościowymi lub innymi aktywami;
 - zarządzanie rachunkami bankowymi, oszczędnościowymi lub papierów wartościowych;
 - organizacja wkładu niezbędnego do tworzenia lub prowadzenia działalności spółek lub zarządzania nimi;
 - tworzenie, działalność lub zarządzanie osobami prawnymi lub podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej, oraz zakup i sprzedaż podmiotów gospodarczych.
- (e) dostawcy usług korporacyjnych i powierniczych – gdy przygotowują lub realizują transakcje dla klienta dotyczące następujących czynności:
 - zakładanie osób prawnych;
 - pełnienie funkcji (lub umożliwienie innej osobie pełnienia funkcji) dyrektora lub sekretarza spółki, partnera w spółce osobowej, lub podobnego stanowiska wobec innych osób prawnych;
 - udostępnienie siedziby, adresu siedziby lub zakwaterowania, korespondencji lub adresu administracyjnego spółce, spółce osobowej lub innej osobie prawnej lub podmiotowi nieposiadającemu osobowości prawnej;
 - pełnienie funkcji (lub umożliwienie innej osobie pełnienia funkcji) powiernika trustu dobrowolnego lub wykonywanie równoważnej funkcji w innej formie porozumienia prawnego;
 - pełnienie funkcji (lub umożliwienie innej osobie pełnienia funkcji) udziałowca mianowanego innej osoby.

23. Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe: Inne środki *

Wymogi określone w Rekomendacjach 18 – 21 mają zastosowanie do wszystkich wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, z zastrzeżeniem poniższych zastrzeżeń:

- (a) adwokaci, notariusze, inni niezależni prawnicy i księgowi powinni być objęci wymogiem zgłaszania podejrzanych transakcji, gdy, w imieniu lub na rzecz klienta, uczestniczą w transakcji finansowej związanej z działaniami opisanymi w ust. (d) Rekomendacji 22. Kraje zachęca się do rozszerzenia wymogu zgłaszania na pozostałe zawody z zakresu księgowości, w tym audyt.

- (b) sprzedawcy metali szlachetnych i kamieni szlachetnych powinni być objęci wymogiem zgłaszania podejrzanych transakcji, gdy uczestniczą w transakcji gotówkowej z klientem o wartości równej lub przekraczającej mający zastosowanie, wskazany próg
- (c) dostawcy usług korporacyjnych i powierniczych powinni być objęci wymogiem zgłaszania podejrzanych transakcji, gdy, w imieniu i na rzecz klienta, uczestniczą w transakcji związanej z działaniami opisanymi w ust. (e) Rekomendacji 22.

E. PRZEJRZYSTOŚĆ I RZECZYWISTA WŁASNOŚĆ OSÓB PRAWNYCH I PODMIOTÓW NIEPOSIADAJĄCYCH OSOBOWOŚCI PRAWNEJ

24. Przejrzystość i rzeczywista własność osób prawnych *

Kraje powinny oceniać ryzyka nadużyć osób prawnych pod kątem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i podejmować działania zapobiegające takim nadużyciom. Kraje powinny zapewnić istnienie adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących rzeczywistej własności i kontroli osób prawnych, do których właściwe organy mogą szybko i efektywnie uzyskać dostęp lub je pozyskać, poprzez rejestr beneficjentów rzeczywistych lub w drodze alternatywnego mechanizmu. Kraje nie powinny zezwalać osobom prawnym na emisję nowych akcji lub warrantów na okaziciela, i podejmować kroki w celu zapobiegania wykorzystaniu istniejących akcji i warrantów na okaziciela. Kraje powinny podejmować skuteczne działania w celu zapewnienia, że udziałowcy mianowani i dyrektorzy nie są wykorzystywani w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Kraje powinny rozważyć ułatwienie dostępu do informacji o rzeczywistej własności i kontroli instytucjom finansowym i wskazanym podmioty i zawodom świadczącym usługi niefinansowe stosującym wymogi wskazane w Rekomendacjach 10 i 22.

25. Przejrzystość i rzeczywista własność podmiotów nieposiadających osobowości prawnej *

Kraje powinny oceniać ryzyka nadużyć podmiotów nieposiadających osobowości prawnej pod kątem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i podjąć środki zapobiegające takim nadużyciom. Kraje powinny w szczególności zapewnić obecność adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących trustu dobrowolnego i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, w tym informacji o założycielu (założycielach), powierniku (powiernikach) i beneficjencie (beneficjentach), do których właściwe organy mogą uzyskać skuteczny i terminowy dostęp. Kraje powinny rozważyć ułatwienie dostępu do informacji o rzeczywistej własności i kontroli instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczące usługi niefinansowe stosującym wymogi wskazane w Rekomendacjach 10 i 22.

F. UPRAWNIENIA I ODPOWIEDZIALNOŚCI WŁAŚCIWYCH ORGANÓW I INNE ŚRODKI INSTYTUCJONALNE

REGULACJA I NADZÓR

26. Regulacja i nadzór nad instytucjami finansowymi *

Kraje powinny zapewnić, aby instytucje finansowe podlegały adekwatnej regulacji i nadzorowi i skutecznie wdrażały Rekomendacje FATF. Właściwe organy lub organy nadzoru finansowego powinny podjąć niezbędne środki prawne lub regulacyjne uniemożliwiające przestępcom lub ich wspólnikom posiadanie lub działanie w charakterze beneficjenta rzeczywistego istotnej części udziałów lub pakietu kontrolnego udziałów, lub sprawowanie funkcji kierowniczej w instytucji finansowej. Kraje nie powinny zatwierdzać ustanawiania lub kontynuacji działalności banków fikcyjnych.

W przypadku instytucji finansowych podlegających Kluczowym Zasadom, środki regulacyjne i nadzorcze stosowane do celów ostrożnościowych, i które są również adekwatne w przypadku prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, powinny być stosowane w podobny sposób do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Środki te powinny obejmować stosowanie nadzoru skonsolidowanego nad grupami celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Pozostałe instytucje finansowe powinny posiadać licencję lub być rejestrowane i odpowiednio regulowane, a także podlegać nadzorowi lub monitorowaniu do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, z uwzględnieniem ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w tym sektorze. Jeżeli instytucje finansowe świadczą usługę przekazywania pieniędzy lub środków lub wymiany pieniędzy lub walut, powinny posiadać licencję lub być rejestrowane i objęte skutecznymi systemami monitorowania i zapewnienia zgodności z krajowymi wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

27. Uprawnienia organów nadzoru

Organy nadzoru powinny posiadać adekwatne uprawnienia do prowadzenia nadzoru lub monitorowania i zapewniania zgodności przez instytucje finansowe z wymogami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym uprawnienia do przeprowadzania inspekcji. Powinny być upoważnione do wymuszenia przekazywania informacji od instytucji finansowych istotnych dla monitorowania tej zgodności, a także do nakładania sankcji, zgodnie z Rekomendacją 35 z tytułu niezgodności z tymi wymogami. Organy nadzoru powinny być uprawnione do nakładania różnych sankcji dyscyplinarnych i finansowych, w tym posiadać prawo do anulowania, ograniczenia lub zawieszenia licencji instytucji finansowej, w stosownych przypadkach.

28. Regulacja i nadzór nad wskazanymi podmiotami i zawodami świadczącymi usługi niefinansowe *

Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny podlegać środkom regulacyjnym i nadzorczym wymienionym poniżej.

- (a) Kasyna powinny być objęte kompleksowym systemem regulacyjnym i nadzorczym,

zapewniającym, że skutecznie wdrożyły one niezbędne środki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, co najmniej:

- kasyna powinny posiadać licencję;
 - właściwe organy powinny podjąć niezbędne środki prawne lub regulacyjne uniemożliwiające przestępcom lub ich współnikom posiadanie lub działanie w charakterze beneficjenta rzeczywistego istotnej części udziałów lub pakietu kontrolnego udziałów, lub sprawowanie funkcji kierowniczej w lub zarządzanie kasynem; oraz
 - właściwe organy powinny zapewnić, aby kasyna podlegały skutecznemu nadzorowi w zakresie zgodności z wymogami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- (b) Kraje powinny zapewnić, aby pozostałe kategorie wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe podlegały skutecznym systemom monitorowania i zapewniania zgodności z wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Takie działania należy podejmować w oparciu o ocenę ryzyka. Mogą być one realizowane przez (a) organ nadzoru lub (b) przez odpowiedni organ samoregulujący (SRB), z zastrzeżeniem, że taki organ jest w stanie zapewnić, że jego członkowie wywiązują się ze swych zobowiązań w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Organ nadzoru lub organ samoregulujący powinny również (a) podejmować niezbędne środki uniemożliwiające przestępcom lub ich współnikom akredytację zawodową lub posiadanie lub działanie w charakterze beneficjenta rzeczywistego istotnej części udziałów lub pakietu kontrolnego udziałów, lub sprawowanie funkcji kierowniczej, np. przez ocenę osób na podstawie testu kompetencji; oraz (b) stosować skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje zgodne z Rekomendacją 35 w przypadku niezgodności z wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

ORGANY OPERACYJNE I ŚCIGANIA

29. Jednostki analityki finansowej *

Kraje powinny ustanowić jednostkę analityki finansowej (FIU), która będzie pełnić funkcję krajowego ośrodka otrzymywania i analizy: (a) raportów o podejrzanych transakcjach; oraz (b) innych informacji istotnych w zakresie prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu, a także publikacji wyników takich analiz. Jednostka analityki finansowej powinna mieć możliwość uzyskiwania dodatkowych informacji od podmiotów raportujących, oraz posiadać bieżący dostęp do informacji finansowych, administracyjnych i organów ścigania wymaganych do prawidłowego sprawowania jej funkcji.

30. Odpowiedzialności organów ścigania i organów dochodzeniowych *

Kraje powinny zapewnić, aby wyznaczone organy ścigania były odpowiedzialne w zakresie dochodzeń dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w ramach krajowych polityk przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Prowadząc dochodzenie w sprawie prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania

terroryzmu, takie wyznaczone organy ścigania powinny prowadzić proaktywne, równoległe dochodzenie finansowe przynajmniej we wszystkich przypadkach dotyczących głównych przestępstw generujących dochody. Powyższe powinno obejmować przypadki, w których poza ich jurysdykcją pojawiają się powiązane przestępstwa bazowe. Kraje powinny zapewnić, aby właściwe organy były odpowiedzialne za bezzwłoczną identyfikację, śledzenie i inicjowanie działań mających na celu zamrażanie i zajmowanie majątku, który podlega, lub może podlegać konfiskacie, lub co do którego istnieją podejrzenia, że stanowi dochód z przestępstwa. Kraje powinny również korzystać ze stałych lub tymczasowych wielozadaniowych grup specjalizujących się w dochodzeniach finansowych lub majątkowych. Kraje powinny zapewnić, w razie konieczności, współpracę przy dochodzeniu z odpowiednimi właściwymi organami w innych krajach.

31. Uprawnienia organów ścigania i organów dochodzeniowych

Prowadząc dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu, właściwe organy powinny być w stanie uzyskać dostęp do wszystkich niezbędnych dokumentów i informacji przydatnych w tych dochodzeniach, postępowaniach i powiązanych działaniach. Powyższe powinno obejmować uprawnienia do stosowania środków obowiązkowych w zakresie prowadzenia dokumentacji przez instytucje finansowe, wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe oraz inne osoby fizyczne lub prawne, w zakresie przeszukiwania osób i lokali, przyjmowania zeznań świadków, oraz konfiskaty i pozyskiwania dowodów.

Kraje powinny zapewnić, aby właściwe organy prowadzące dochodzenia były w stanie stosować szereg technik dochodzeniowych odpowiednich do dochodzeń w sprawach prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu. Takie techniki dochodzeniowe obejmują: operacje pod przykryciem, przechwytywanie połączeń komunikacyjnych, dostęp do systemów komputerowych i kontrolę dostaw. Ponadto, w krajach powinny funkcjonować mechanizmy umożliwiające odpowiednio szybkie stwierdzenie, czy osoby fizyczne bądź prawne posiadają lub kontrolują rachunki. Powinny w nich także funkcjonować mechanizmy zapewniające, że właściwe organy mają prawo do identyfikacji aktywów bez uprzedniego powiadomienia właściciela. Prowadząc dochodzenia w sprawach prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu, właściwe organy muszą mieć prawo do składania wniosków o udzielenie istotnych informacji będących w posiadaniu jednostki analityki finansowej.

32. Kurierzy gotówkowi *

Kraje powinny posiadać środki pozwalające na wykrywanie fizycznego transgranicznego transportu waluty i zbywalne papiery na okaziciela, w tym przez system deklaracji i/lub system ujawniania.

Kraje powinny zapewnić, aby ich właściwe organy posiadały uprawnienia prawne do zatrzymywania waluty lub zbywalnych papierów na okaziciela, wobec których występują podejrzenia o powiązania z finansowaniem terroryzmu, praniem pieniędzy lub przestępstwami bazowymi, lub które zostały niezgodnie z prawdą zadeklarowane lub ujawnione.

Kraje powinny zapewnić dostępność skutecznych, proporcjonalnych i odstraszaających sankcji wobec osób składających fałszywe deklaracje lub dokonujące fałszywych ujawnień. W przypadkach, w których waluta lub zbywalne papiery na okaziciela są powiązane z

finansowaniem terroryzmu, praniem pieniędzy lub przestępstwami bazowymi, kraje powinny również wdrożyć środki, w tym środki prawne zgodne z Rekomendacją 4, które umożliwiłyby konfiskatę takiej waluty lub papierów.

WYMOGI OGÓLNE

33. Statystyka

Kraje powinny prowadzić kompleksową statystykę w sprawach istotnych dla skuteczności i efektywności ich systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Powinny one obejmować statystyki dotyczące otrzymywanych i publikowanych raportów o podejrzanych transakcjach; dochodzeniach dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, postępowań i wyroków skazujących; zamrożonego, przejętego i skonfiskowanego majątku; oraz o wnioskach w sprawie wzajemnej pomocy prawnej lub innych międzynarodowych wnioskach o współpracę.

34. Wskazówki i informacje zwrotne

Właściwe organy, organy nadzoru i organy samoregulujące powinny opracować wskazówki i dostarczać informacji zwrotnych wspierających instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe w stosowaniu środków krajowych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, i, w szczególności, wykrywaniu i zgłaszaniu podejrzanych transakcji.

SANKCJE

35. Sankcje

Kraje powinny zapewnić obecność szeregu skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, karnych, cywilnych lub administracyjnych, wobec osób fizycznych lub prawnych objętych Rekomendacjami 6 oraz 8 – 23, które nie stosują się do wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Sankcje powinny mieć zastosowanie nie tylko do instytucji finansowych i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, ale także do ich dyrektorów i kierownictwa wyższego szczebla.

G. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

36. Instrumenty międzynarodowe

Kraje powinny podjąć natychmiastowe kroki w celu przystąpienia do i pełnego wdrożenia Konwencji Wiedeńskiej, 1988 r.; Konwencji z Palermo, 2000 r.; Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, 2003 r.; oraz Konwencji o zwalczaniu finansowania terroryzmu, 1999 r. W stosownych przypadkach, kraje zachęca się również do ratyfikacji i wdrażania innych istotnych konwencji narodowych, takich jak Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości, 2001 r.; Międzyamerykańska Konwencja przeciwko Terroryzmowi, 2002 r.; oraz Konwencja Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, 2005 r.

37. Wzajemna pomoc prawna

Kraje powinny bezzwłocznie, konstruktywnie i skutecznie zapewniać najszerszy możliwy zakres wzajemnej pomocy prawnej w odniesieniu do dochodzeń, postępowań skazujących i powiązanych postępowań dotyczących prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu. Kraje powinny posiadać adekwatną podstawę prawną do udzielania pomocy i, w stosownych przypadkach, traktaty, porozumienia lub inne mechanizmy usprawniające współpracę. Kraje powinny, w szczególności:

- (a) Nie zakazywać, lub nie wprowadzać nieuzasadnionych lub nienależycie restrykcyjnych warunków świadczenia wzajemnej pomocy prawnej.
- (b) Zapewnić funkcjonowanie przejrzystych i skutecznych procesów bieżącej priorytetyzacji i realizacji wniosków o wzajemną pomoc prawną. Kraje powinny korzystać z organu centralnego lub innego ustanowionego urzędowego mechanizmu skutecznego przekazywania i realizacji wniosków. W celu monitorowania postępów w sprawie wniosków należy prowadzić system zarządzania sprawami.
- (c) Nie odmawiać realizacji wniosku o wzajemną pomoc prawną wyłącznie z tej przyczyny, że przestępstwo obejmuje także sprawy podatkowe.
- (d) Nie odmawiać realizacji wniosku o wzajemną pomoc prawną z przyczyn takich, że przepisy zobowiązują instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe do zachowania tajemnicy lub poufności (za wyjątkiem, gdy istotne, żądane informacje znajdują się w posiadaniu w okolicznościach, do których ma zastosowanie prawnicza tajemnica zawodowa).
- (e) Zachowywać poufność wniosków o wzajemną pomoc prawną, które otrzymują, oraz informacji w nich zawartych, z zastrzeżeniem fundamentalnych zasad prawa krajowego, w celu ochrony integralności dochodzenia lub zapytania. Jeżeli kraj, do którego złożono wniosek, nie może spełnić wymogu zachowania poufności, powinien bezzwłocznie poinformować kraj składający wniosek o tym fakcie.

Kraje powinny udzielać wzajemnej pomocy prawnej niezależnie od braku podwójnej karalności, jeżeli pomoc nie obejmuje działań przymuszających. Kraje powinny rozważyć przyjęcie środków, które mogą być konieczne do umożliwienia im udzielanie szerokiego zakresu wsparcia w przypadku braku podwójnej karalności.

Jeżeli wymóg podwójnej karalności jest wymagany do udzielenia wzajemnej pomocy prawnej, wymóg ten powinien być uznawany za spełniony, niezależnie od tego, czy oba kraje klasyfikują przestępstwo w tej samej kategorii, lub nazywają je za pomocą tej samej terminologii, z zastrzeżeniem, że oba kraje kryminalizują postępowanie leżące u podstaw przestępstwa.

Kraje powinny zapewnić, że, spośród uprawnień i technik dochodzeniowych wymaganych na mocy Rekomendacji 31, oraz wszelkich innych uprawnień i technik dochodzeniowych dostępnych ich właściwym organom:

- (a) wszystkie powyższe dotyczące generowania, przeszukiwania i zajęcia informacji, dokumentów lub dowodów (w tym dokumentacji finansowej) od instytucji finansowych lub innych osób, i przyjmowania zeznań świadków;
- (b) szeroki zakres innych uprawnień i technik dochodzeniowych;

będą również dostępne do użytku w odpowiedzi na wnioski o wzajemną pomoc prawną, oraz, jeśli jest to zgodne z ramami krajowymi, w odpowiedzi na bezpośrednie żądania zagranicznych organów sądowych lub organów ścigania wniesione do ich krajowych odpowiedników.

W celu uniknięcia konfliktu jurysdykcji, należy uwzględnić tworzenie i stosowanie mechanizmów określających miejsce prowadzenia postępowania przeciw oskarżonym, najlepsze z perspektywy interesu sprawiedliwości, w przypadkach, w których postępowanie przeciw oskarżonym toczy się w więcej, niż w jednym kraju.

Kraje powinny, składając wnioski o wzajemną pomoc prawną, dokładać wszelkich starań, aby dostarczać pełne informacje faktyczne i prawne, które umożliwią terminową i skuteczną realizację wniosków, w tym uwzględniać potrzebę pilnego działania, i powinny wysyłać wnioski korzystając z szybkich środków. Przed wysłaniem wniosków, kraje dołożą wszelkich starań, aby zapewnić zgodność z wymogami prawnymi i formalnymi, w celu otrzymania pomocy.

Organy odpowiedzialne za wzajemną pomoc prawną (np. organ centralny) powinny otrzymywać adekwatne zasoby finansowe, ludzkie i techniczne. Kraje powinny wdrożyć procesy zapewniające, że personel takich organów postępuje zgodnie z wysokimi standardami zawodowymi, w tym standardami dotyczącymi zachowania poufności, i powinien charakteryzować się wysokim stopniem uczciwości i odpowiednimi kwalifikacjami.

38. Wzajemna pomoc prawna: zamrażanie i konfiskata *

Kraje powinny zapewnić funkcjonowanie organu podejmującego szybkie działania w odpowiedzi na wnioski krajów zagranicznych o identyfikację, zamrożenie, przejęcie i konfiskatę majątku pochodzącego z prania pieniędzy; dochodów z prania pieniędzy, przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu; narzędzi używanych lub przeznaczonych do użycia w popełnianiu tych przestępstw; lub majątku o równoważnej wartości. Organ ten powinien mieć prawo do odpowiadania na wnioski złożone na podstawie postępowań mających na celu konfiskatę mienia bez uprzedniego wyroku skazującego i powiązanych środków tymczasowych, chyba że jest to niezgodne z fundamentalnymi zasadami ich prawa krajowego. Kraje powinny również posiadać skuteczne mechanizmy zarządzania takim mieniem, narzędziami lub majątkiem o równoważnej wartości, a także porozumienia dotyczące koordynacji postępowań mających na celu przejęcie i konfiskatę, które powinny obejmować podział skonfiskowanych aktywów.

39. Ekstradycja

Kraje powinny w sposób konstruktywny i skuteczny realizować wnioski o ekstradycję w odniesieniu do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu bez zbędnej zwłoki. Kraje powinny również podejmować wszelkie możliwe środki w celu zapewnienia, że nie stanowią one bezpiecznych przystani dla osób oskarżonych o finansowanie terroryzmu, akty terrorystyczne lub udział w organizacjach terrorystycznych. Kraje powinny w szczególności:

- (a) zapewnić, aby pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu były przestępstwami objętymi ekstradycją;
- (b) zapewnić funkcjonowanie przejrzystych i skutecznych procesów umożliwiających terminowe wykonanie wniosków o ekstradycję, w tym w stosownych przypadkach priorytetyzację. W celu monitorowania postępów w realizacji wniosków, należy prowadzić system zarządzania sprawami;
- (c) nie wprowadzać nieuzasadnione lub nienależycie restrykcyjnych warunków realizacji wniosków; oraz
- (d) zapewnić wdrożenie adekwatnych ram prawnych umożliwiających ekstradycję.

Każdy kraj powinien dokonywać ekstradycji własnych obywateli lub, jeżeli kraj nie dokonuje jej wyłącznie na podstawie obywatelstwa, taki kraj powinien, na żądanie kraju wnoszącego o ekstradycję, przedłożyć bezzwłocznie sprawę do swych właściwych organów w celu ścigania przestępstw wskazanych we wniosku. Organy te powinny podjąć decyzję i prowadzić postępowanie w ten sam sposób, co w przypadku innych poważnych przestępstw na gruncie prawa krajowego. Kraje te powinny współpracować ze sobą, w szczególności w zakresie aspektów proceduralnych i dowodowych, aby zapewnić skuteczność postępowań.

Jeżeli do ekstradycji niezbędny jest wymóg podwójnej karalności, wymóg ten powinien być uznawany za spełniony, niezależnie od tego, czy oba kraje klasyfikują przestępstwo w tej samej kategorii, lub nazywają je za pomocą tej samej terminologii, z zastrzeżeniem, że oba kraje kryminalizują postępowanie leżące u podstaw przestępstwa.

Zgodnie z fundamentalnymi zasadami prawa krajowego, kraje powinny posiadać uproszczone mechanizmy ekstradycyjne, takie jak umożliwienie bezpośredniego przesyłania wniosków o areszt tymczasowy pomiędzy odpowiednimi organami, ekstradycję osób w oparciu wyłącznie o nakaz aresztowania lub wyrok, lub wprowadzenie uproszczonej ekstradycji osób, których dotyczy wnioski, unikających oficjalnego postępowania ekstradycyjnego. Organy odpowiedzialne za ekstradycję powinny otrzymywać adekwatne zasoby finansowe, ludzkie i techniczne. Kraje powinny wdrożyć procesy zapewniające, że personel takich organów postępuje zgodnie z wysokimi standardami zawodowymi, w tym standardami dotyczącymi zachowania poufności, i powinien charakteryzować się wysokim stopniem uczciwości i odpowiednimi kwalifikacjami.

40. Inne formy współpracy międzynarodowej *

Kraje powinny zapewnić, aby ich właściwe organy mogły szybko, konstruktywnie i skutecznie podejmować współpracę międzynarodową w najszerszym zakresie w odniesieniu do prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu. Kraje powinny nawiązywać współpracę spontanicznie i na żądanie, w oparciu o podstawę prawną określającą ramy współpracy.

Kraje powinny upoważnić swe właściwe organy do korzystania z najbardziej skutecznych środków współpracy. Jeżeli właściwy organ wymaga porozumienia lub umowy dwustronnej lub wielostronnej, takiego jak Protokół Ustaleń (MOU), należy je wynegocjować i podpisać w terminie z jak największą liczbą zagranicznych odpowiedników.

Właściwe organy powinny korzystać z przejrzystych kanałów lub mechanizmów do skutecznego przesyłania i realizacji wniosków o udzielenie informacji lub innego rodzaju wsparcia. Organy właściwe powinny posiadać przejrzyste i skuteczne procesy umożliwiające priorytetyzację i terminową realizację wniosków oraz zabezpieczenie pozyskanych informacji.

NOTY INTERPRETACYJNE DO REKOMENDACJI FATF

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 1

(OCENA RYZYKA PRANIA PIENIĘDZY I FINANSOWANIA TERRORYZMU ORAZ STOSOWANIE PODEJŚCIA OPARTEGO O ANALIZĘ RYZYKA)

1. Podejście oparte o analizę ryzyka (RBA) jest skutecznym przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Określając, w jaki sposób podejście oparte o analizę ryzyka powinno być wdrażane w danym sektorze, kraje powinny uwzględnić potencjał i doświadczenie w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) danego sektora. Kraje powinny zrozumieć, uprawnienia dyskrecjonalne i obowiązki nałożone na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe (DNFBP) przez podejście oparte o analizę ryzyka są bardziej odpowiednie w sektorach o większym potencjale i doświadczeniu w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Nie powinno to wyłączać instytucji finansowych i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe z wymogu stosowania wzmożonych środków w przypadku identyfikacji scenariuszy podwyższonego ryzyka. Dzięki przyjęciu podejścia opartego o analizę ryzyka, właściwe organy, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny zapewnić, że środki zapobiegające lub ograniczające pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu są współmierne do zidentyfikowanych ryzyk, i powinny być w stanie podejmować decyzje o alokacji własnych zasobów w możliwie najskuteczniejszy sposób.
2. Wdrażając podejście oparte o analizę ryzyka, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny posiadać procesy identyfikujące, oceniające, monitorujące, zarządzające i ograniczające ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Ogólną zasadą podejścia opartego o analizę ryzyka jest to, że w przypadku podwyższonych ryzyk kraje powinny nałożyć na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe wymóg podejmowania wzmożonych środków w celu zarządzania i ograniczania tych ryzyk oraz że, odpowiednio, w przypadku niższych ryzyk, dozwolone jest stosowanie środków uproszczonych. Środki uproszczone nie powinny być dozwolone w przypadku podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Poszczególne Rekomendacje określają dokładniej, w jaki sposób ta zasada ogólna stosuje się do poszczególnych wymogów. Kraje mogą także, w ściśle ograniczonych okolicznościach i w przypadkach udokumentowanego niskiego ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, podjąć decyzję o niestosowaniu określonych Rekomendacji do danego rodzaju instytucji finansowej lub działania, lub wskazanego podmiotu i zawodu świadczącego usługi niefinansowe (patrz poniżej). Podobnie, jeżeli kraje określą a ramach ocen ryzyka, że istnieją rodzaje instytucji, działań, działalności lub zawodów, które są obarczone ryzykiem nadużyć z tytułu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, i które nie spełniają definicji instytucji finansowej lub wskazanego podmiotu i zawodu świadczącego usługi niefinansowe, powinny one rozważyć stosowanie wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do takich sektorów.

OCENA RYZYK FINANSOWANIA PROLIFERACJI I STOSOWANIE ŚRODKÓW OPARTYCH O ANALIZĘ RYZYKA

3. W kontekście Rekomendacji 1, „ryzyko finansowania proliferacji: odnosi się ściśle i wyłącznie do potencjalnego naruszenia, niewdrożenia wymogów lub obejścia ukierunkowanych sankcji finansowych, o których mowa w Rekomendacji 7.² Obowiązki te, wskazane w Rekomendacji 7, nakładają ściśle wymogi na osoby fizyczne i prawne, które nie są oparte o analizę ryzyka. W kontekście ryzyka finansowania proliferacji, środki oparte o analizę ryzyka stosowane przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe mają na celu wzmocnienie i uzupełnienie pełnego wdrożenia ścisłych wymogów Rekomendacji 7, poprzez wykrywanie i zapobieganie niewdrożeniu, potencjalnym naruszeniom lub obchodzeniu ukierunkowanych sankcji finansowych. Określając środki ograniczające ryzyka finansowania proliferacji w danym sektorze, kraje powinny rozważyć ryzyka finansowania proliferacji związane z konkretnym sektorem. Dzięki przyjęciu podejścia opartego o analizę ryzyka, właściwe organy, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny zapewnić, że środki te są współmierne do zidentyfikowanych ryzyk, i powinny być w stanie podejmować decyzje o alokacji własnych zasobów w możliwie najskuteczniejszy sposób.
4. Instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny posiadać procesy identyfikujące, oceniające, monitorujące, zarządzające i ograniczające ryzyka finansowania proliferacji.³ Mogą je wdrożyć w ramach istniejących ukierunkowanych sankcji finansowych i/lub programów zachowania zgodności. Kraje powinny zapewnić pełne wdrożenie Rekomendacji 7 w każdym scenariuszu ryzyka. W przypadku podwyższonych ryzyk kraje powinny nałożyć na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe wymóg podejmowania wzmożonych środków w celu zarządzania i ograniczania tych ryzyk. Jeżeli ryzyka są niższe, powinny one zapewnić, że stosowane środki są współmierne do poziomu ryzyka, dbając jednocześnie o pełne wdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych wymaganych Rekomendacją 7.

² Ust. 1 i 2 Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 7 oraz powiązane przypisy określają zakres zobowiązań w ramach Rekomendacji 7; w tym, że są one ograniczone do ukierunkowanych sankcji finansowych i nie obejmują innych wymogów rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych. Wymogi Standardów FATF dotyczące finansowania proliferacji są ograniczone wyłącznie do Rekomendacji 1, 2, 7 i 15. Wymogi Rekomendacji 1 dla oceny ryzyka finansowania proliferacji i jego ograniczania nie poszerzają zatem zakresu innych wymogów na mocy innych Rekomendacji.

³ Kraje mogą podjąć decyzję o wyłączeniu danego rodzaju instytucji finansowej lub wskazanego podmiotu i zawodu świadczącego usługi niefinansowe z wymogów identyfikacji, oceny, monitorowania, zarządzania i ograniczania ryzyk finansowania proliferacji, z zastrzeżeniem, że istnieje udokumentowane, niskie ryzyko finansowania proliferacji w odniesieniu do takich instytucji finansowych lub wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe. Jednakże, pełne wdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych wymaganych przepisami Rekomendacji 7 jest obowiązkowe we wszystkich przypadkach.

A. Obowiązki i decyzje krajów

Ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu

5. **Ocena ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu** – Kraje⁴ powinny podejmować odpowiednie kroki w celu zidentyfikowania i ocenienia ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu dla kraju na bieżąco i w celu: (i) informowania o potencjalnych zmianach w krajowym systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym o zmianach prawnych, regulacji i innych środków; (ii) wsparcia w zakresie alokacji i priorytetyzacji zasobów na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez właściwe organy; i (iii) udostępniania informacji na potrzeby ocen ryzyka w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu prowadzonych przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe. Kraje powinny aktualizować oceny na bieżąco i posiadać mechanizmy dostarczające odpowiednich informacji o wynikach wszystkim istotnym właściwym organom oraz organom samoregulującym (SRB), instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe.
6. **Podwyższone ryzyko** – Jeżeli kraje zidentyfikują podwyższone ryzyka, powinny zapewnić, aby ich system przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu uwzględnił takie ryzyka i, bez uszczerbków dla żadnych innych środków podejmowanych przez kraje, ograniczać takie podwyższone ryzyka, zalecając, aby instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe podjęły wzmożone środki w celu zarządzania i ograniczania ryzyk, lub zapewniając, aby informacje te zostały włączone do ocen ryzyka przeprowadzanych przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe w celu odpowiedniego zarządzania i ograniczania ryzyk. Jeżeli w ramach Rekomendacji FATF zostaną zidentyfikowane działania o podwyższonym ryzyku, wobec których podjęcie wzmożonych lub określonych środków jest wymagane, należy zastosować wszystkie takie środki, mimo że ich zakres może różnić się zależnie od określonego poziomu ryzyka.
7. **Niższe ryzyko** – Kraje mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na stosowanie środków uproszczonych dla niektórych Rekomendacji FATF nakładających na instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe wymóg podjęcia określonych działań, z zastrzeżeniem zidentyfikowania niższego ryzyka, i że jest to zgodne z krajową oceną ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, zgodnie z ust. 3.

Niezależnie od jakiegokolwiek decyzji określającej niższe kategorie ryzyka zgodnie z poprzednim ustępem, kraje mogą również zezwolić instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe na stosowanie uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego (CDD), z zastrzeżeniem spełnienia wymogów określonych w sekcji B poniżej („Obowiązki i decyzje instytucji finansowych i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe”) oraz ust. 7 poniżej.

8. **Wyjątki** – Kraje mogą podjąć decyzję o niestosowaniu niektórych Rekomendacji FATF nakładających na instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe wymóg podejmowania określonych działań, z zastrzeżeniem, że:

⁴ W stosownych przypadkach, analizując, czy obowiązek ten został spełniony, należy uwzględnić oceny ryzyka w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na poziomie ponadnarodowym.

- (a) istnieje udokumentowane niskie ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; sytuacja ta ma miejsce w ściśle ograniczonych i uzasadnionych okolicznościach; i odnosi się do określonego rodzaju instytucji finansowej lub działalności lub wskazanego podmiotu i zawodu świadczącego usługi niefinansowe; lub
- (b) działalność finansowa (inna niż przekazywanie pieniędzy lub środków) jest prowadzona przez osobę fizyczną lub prawną sporadycznie lub w sposób bardzo ograniczony (z uwzględnieniem kryteriów ilościowych i bezwzględnych), tak że ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu jest niskie.

Nawet jeżeli zgromadzone informacje mogą się różnić zależnie od poziomu ryzyka, wymogi Rekomendacji 11 dotyczące przechowywania informacji będą mieć zastosowanie do wszystkich zebranych informacji.

9. **Nadzór i monitorowanie ryzyka** – Organy nadzoru (lub organy samoregulujące dla odpowiednich sektorów wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe) powinny zapewnić, aby instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe skutecznie wdrożyły poniższe zobowiązania. Wykonując tą funkcję, organy nadzoru i organy samoregulujące powinny, jeżeli i gdy jest to wymagane zgodnie z Notami Interpretacyjnymi do Rekomendacji 26 i 28, przeprowadzić przegląd profili ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu sporządzonych przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe, a także uwzględnić wyniki tego przeglądu.

Ryzyko finansowania proliferacji

10. **Ocena ryzyka finansowania proliferacji** – Kraje⁵ powinny podejmować odpowiednie kroki w zakresie identyfikacji i oceny ryzyka finansowania proliferacji dla kraju na bieżąco i w celu: (i) informowania o potencjalnych zmianach w krajowym systemie przeciwdziałania finansowaniu proliferacji, w tym o zmianach prawnych, regulacji i innych środków; (ii) wsparcia w zakresie alokacji i priorytetyzacji zasobów na rzecz przeciwdziałania finansowaniu proliferacji przez właściwe organy; oraz (iii) udostępniania informacji na potrzeby ocen ryzyka w zakresie przeciwdziałania finansowaniu proliferacji prowadzonych przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe. Kraje powinny aktualizować oceny na bieżąco i posiadać mechanizmy dostarczające odpowiednich informacji o wynikach wszystkim istotnym właściwym organom oraz organom samoregulującym, instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe.
11. **Ograniczanie ryzyka finansowania proliferacji** – Kraje powinny podjąć odpowiednie kroki w zakresie zarządzania i ograniczania zidentyfikowanych ryzyk finansowania proliferacji. Kraje powinny zwiększać świadomość środków potencjalnych naruszeń, obchodzenia i niewdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych funkcjonujących w ich krajach, które można udostępniać w obrębie i pomiędzy właściwymi organami i sektorem prywatnym. Kraje powinny zapewnić, aby instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe podejmowały kroki na rzecz identyfikacji okoliczności, które mogą podwyższać ryzyka i zapewnić, aby ich system przeciwdziałania finansowaniu proliferacji uwzględniał te ryzyka. Kraje powinny zapewnić pełne wdrożenie Rekomendacji 7 w każdym scenariuszu ryzyka. W przypadku podwyższonych ryzyk kraje powinny nałożyć na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe wymóg podejmowania wzmożonych środków w celu zarządzania i

⁵ W stosownych przypadkach, analizując, czy obowiązek ten został spełniony, należy uwzględnić oceny ryzyka w zakresie finansowania proliferacji terroryzmu na poziomie ponadnarodowym.

ograniczania tych ryzyk. Jeżeli ryzyka są niższe, powinny one zapewnić, że stosowane środki są współmierne do poziomu ryzyka, dbając jednocześnie o pełne wdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych wymaganych Rekomendacją 7.

B. **Obowiązki i decyzje instytucji finansowych i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe**

Ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu

12. **Ocena ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu** – Instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny być objęte wymogiem podejmowania odpowiednich kroków w celu zidentyfikowania i oceny występujących w nich ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu (dla klientów, krajów lub obszarów geograficznych; a także produktów, usług, transakcji lub kanałów dostawy). Powinny one dokumentować te oceny w celu wskazania ich podstawy, zapewnienia aktualności, a także powinny wdrożyć odpowiednie mechanizmy przekazywania informacji dotyczących oceny ryzyka właściwym organom i organom samoregulującym. Charakter i zakres oceny ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu powinny odpowiadać charakterowi i wielkości działalności. Mimo, że instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny zawsze być świadome ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, właściwe organy lub organy samoregulujące mogą wskazać, że poszczególne, udokumentowane oceny ryzyka nie są wymagane, jeżeli określone ryzyka właściwe dla sektora zostały wyraźnie zidentyfikowane i zrozumiane.
13. **Zarządzanie i ograniczanie ryzyka** – Instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny zostać objęte wymogiem posiadania polityk, kontroli i procedur umożliwiających im skuteczne zarządzanie i ograniczanie zidentyfikowanych ryzyk (przez kraj lub przez instytucję finansową lub wskazany podmiot i zawód świadczący usługi niefinansowe). Powinny one monitorować realizację kontroli i usprawniać je, w razie potrzeby. Polityki, kontrole i procedury wymagają zatwierdzenia ze strony kierownictwa wyższego szczebla, a środki podjęte w celu zarządzania i ograniczania ryzyk (podwyższonego lub niższego) powinny być spójne z wymogami krajowymi i wytycznymi właściwych organów i organów samoregulujących.
14. **Podwyższone ryzyko** – W przypadku zidentyfikowania podwyższonych ryzyk, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny podjąć wzmożone środki zarządzania i ograniczania ryzykiem.
15. **Niższe ryzyko** – W przypadku zidentyfikowania niższych ryzyk, kraje mogą zezwolić instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe na podjęcie środków uproszczonych w celu zarządzania i ograniczania tych ryzyk.
16. Oceniając ryzyko, przed określeniem poziomu ogólnego ryzyka i odpowiedniego poziomu stosowanego ograniczania, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny uwzględnić wszystkie istotne czynniki ryzyka. Instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe mogą zróżnicować zakres środków, w zależności od rodzaju i poziomu ryzyka dla różnych czynników ryzyka (np. w szczególności, mogą zastosować normalne środki bezpieczeństwa finansowego dla mechanizmów akceptacji klienta, ale wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego dla bieżącego monitorowania lub vice versa).

Ryzyko finansowania proliferacji

17. **Ocena ryzyka finansowania proliferacji** – Na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe należy nałożyć wymóg podejmowania odpowiednich kroków w celu zidentyfikowania i oceny występujących w nich ryzyk finansowania proliferacji. Mogą być one podejmowane w ramach istniejących ukierunkowanych sankcji finansowych i/lub programów zgodności. Powinny one dokumentować te oceny w celu wskazania ich podstawy, zapewnienia aktualności, a także powinny wdrożyć odpowiednie mechanizmy przekazywania informacji dotyczących oceny ryzyka właściwym organom i organom samoregulującym. Charakter i zakres oceny ryzyk finansowania proliferacji powinny odpowiadać charakterowi i wielkości działalności. Mimo, że instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny zawsze być świadome ryzyk prania finansowania proliferacji, właściwe organy lub organy samoregulujące mogą wskazać, że poszczególne, udokumentowane oceny ryzyka nie są wymagane, jeżeli określone ryzyka właściwe dla sektora zostały wyraźnie zidentyfikowane i zrozumiane.
18. **Ograniczanie ryzyka proliferacji** - Instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe powinny zostać objęte wymogiem posiadania polityk, kontroli i procedur umożliwiających im skuteczne zarządzanie i ograniczanie zidentyfikowanych ryzyk. Mogą być one realizowane w ramach istniejących ukierunkowanych sankcji finansowych i/lub programów zgodności. Powinny one monitorować realizację kontroli i usprawniać je, w razie potrzeby. Polityki, kontrole i procedury wymagają zatwierdzenia ze strony kierownictwa wyższego szczebla, a środki podjęte w celu zarządzania i ograniczania ryzyk (podwyższonego lub niższego) powinny być spójne z wymogami krajowymi i wytycznymi właściwych organów i organów samoregulujących. Kraje powinny zapewnić pełne wdrożenie Rekomendacji 7 w każdym scenariuszu ryzyka. W przypadku podwyższonych ryzyk, kraje powinny nałożyć wymóg na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe podjęcia współmiernych środków zarządzania i ograniczania ryzyk (tj. wdrożenia wzmożonych kontroli mających na celu wykrycie ewentualnych naruszeń, niewdrożenia lub obchodzenia ukierunkowanych sankcji finansowych zgodnie z Rekomendacją 7). Odpowiednio, gdy ryzyka są niższe, powinny one zapewnić, że podjęte środki są współmierne do poziomu ryzyka, zapewniając jednocześnie pełne wdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych zgodnie z Rekomendacją 7.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 2 (WSPÓŁPRACA I KOORDYNACJA KRAJOWA)

1. Kraje powinny wdrożyć odpowiednie ramy międzyagencyjne w zakresie współpracy i koordynacji w odniesieniu do zwalczania prania pieniędzy, finansowania terroryzmu oraz finansowania proliferacji. Mogą być to pojedyncze lub różne ramy, odpowiednio dla prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i finansowania proliferacji.
2. Takie ramy powinny być kierowane przez jeden lub większą liczbę wyznaczonych organów, lub inny mechanizm odpowiedzialny za ustanawianie polityk krajowych i zapewniający współpracę i koordynację pomiędzy wszystkimi odpowiednimi agencjami.
3. Ramy międzyagencyjne powinny obejmować organy zajmujące się zwalczaniem prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i finansowania proliferacji. W zależności od organizacji krajowej właściwej dla danej funkcji, do organów objętych ramami można zaliczyć:
 - a) Właściwe ministerstwa rządu centralnego (np. finansowy, handlu, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i spraw zagranicznych);
 - b) Organy ścigania, windykacji i śledcze;
 - c) Jednostkę analityki finansowej;
 - d) Agencje bezpieczeństwa i wywiadu;
 - e) Organy celne i graniczne;
 - f) Organy nadzoru i organy samoregulacyjne;
 - g) Organy podatkowe;
 - h) Organy kontroli importu i eksportu;
 - i) Rejestry przedsiębiorstw, i jeśli istnieją, rejestry rzeczywistej własności; oraz
 - j) Inne agencje, odpowiednio.
4. Kraje powinny zapewnić, iż mają wdrożone mechanizmy umożliwiające skuteczną współpracę operacyjną, i w stosownych przypadkach koordynację oraz terminową wymianę istotnych informacji na poziomie krajowym pomiędzy różnymi właściwymi organami do celów operacyjnych związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i proliferacji, w sposób proaktywny i na żądanie. Mogą one obejmować: (a) środki wyjaśniające rolę, zapotrzebowanie na informacje oraz źródła informacji każdego odpowiedniego organu; (b) środki ułatwiające terminowy przepływ informacji pomiędzy odpowiednimi organami (np. standardowe formaty i bezpieczne kanały) oraz (c) praktyczne mechanizmy ułatwiające pracę międzyagencyjną (np. wspólne zespoły lub wspólne platformy danych).

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 3 (PRZESTĘPSTWO PRANIA PIENIĘDZY)

1. Kraje powinny kryminalizować pranie pieniędzy w oparciu o postanowienia Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, 1988 r. (Konwencja Wiedeńska) oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, 2000 r. (Konwencja z Palermo).
2. Kraje powinny stosować przestępstwo prania pieniędzy do wszystkich poważnych przestępstw, w sposób obejmujący najszerszy zakres przestępstw bazowych. Przestępstwa bazowe można opisywać przez odniesienie do wszystkich przestępstw; lub do progu powiązanego z kategorią poważnych przestępstw; lub do kary pozbawienia wolności stosowanej w danym przestępstwie bazowym (podejście progowe); lub do wykazu przestępstw bazowych; lub do połączenia tych podejść.
3. Jeżeli kraje stosują podejście progowe, przestępstwa bazowe powinny, co najmniej, obejmować wszystkie przestępstwa ujęte w kategorii poważnych przestępstw w ich prawie krajowym, lub też obejmować przestępstwa karalne maksymalną karą ponad jednego roku pozbawienia wolności, lub, w przypadku krajów stosujących minimalny próg dla przestępstw w systemie prawnym, przestępstwa bazowe powinny obejmować wszystkie przestępstwa podlegające karze ponad sześciu miesięcy pozbawienia wolności.
4. Niezależnie od przyjętego podejścia, każdy kraj powinien, co najmniej, ująć w każdej wyznaczonej kategorii przestępstw szereg przestępstw. Przestępstwo prania pieniędzy powinno obejmować dowolny rodzaj majątku, niezależnie od jego wartości, który bezpośrednio lub pośrednio stanowi dochód z przestępstwa. Udowadniając, że majątek stanowi dochód z przestępstwa, nie należy stosować wymogu skazania danej osoby za przestępstwo bazowe.
5. Przestępstwa bazowe w zakresie prania pieniędzy powinny obejmować działania w innym kraju, które stanowią przestępstwo w tym kraju, oraz które stanowiłyby przestępstwo bazowe, gdyby wystąpiło w danym kraju. Kraje mogą przyjąć, że jedynym warunkiem wstępnym jest to, że dane działanie stanowiłoby przestępstwo bazowe, gdyby miało ono miejsce w kraju.
6. Kraje mogą przyjąć, że przestępstwo prania pieniędzy nie ma zastosowania do osób, które popełniły przestępstwo bazowe, jeżeli jest to wymagane fundamentalnymi zasadami ich prawa krajowego.
7. Kraje powinny zapewnić, że:
 - (a) Zamiar i wiedzę wymagane do udowodnienia przestępstwa prania pieniędzy można ustalić na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych.
 - (b) Do osób fizycznych skazanych za pranie pieniędzy powinny być stosowane skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne.
 - (c) Do osób prawnych należy stosować odpowiedzialność karną i sankcję, a, gdy jest to niemożliwe (z powodu fundamentalnych zasad prawa krajowego), odpowiedzialność cywilną lub administracyjną i sankcje. Powyższe nie powinno wykluczać równoległego postępowania karnego, cywilnego lub administracyjnego dotyczącego osób prawnych w krajach, w których dostępna jest więcej niż jedna forma odpowiedzialności. Takie środki powinny być stosowane bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej osób

fizycznych. Wszystkie sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

- (d) Przepięstwo prania piēniēdzy powinno obejmowaē odpowiednie formy pomocnictwa, w tym udziaē, wspōludziaē lub zmwę w popełnieniu, usiēowanie, pomocnictwo, podżeganie, uēatwianie i doradzanie w popełnieniu, chyba Źe jest to niedozwolone przez fundamentalne zasady prawa krajowego.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 4 i 38 (KONFISKATA I ŚRODKI TYMCZASOWE)

Kraje powinny ustanowić mechanizmy umożliwiające ich właściwym organom skuteczne zarządzanie i, w razie potrzeby, zbywanie majątku zamrożonego lub przejętego lub skonfiskowanego. Mechanizmy te powinny mieć zastosowanie zarówno w kontekście postępowań krajowych, jak i wniosków krajów zagranicznych.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 5 (PRZESTĘPSTWO FINANSOWANIA TERRORYZMU)

A. Cele

1. Rekomendacja 5 została opracowana w celu zapewnienia, aby kraje posiadały zdolność prawną do ścigania i stosowania sankcji karnych do osób finansujących terroryzm. Biorąc pod uwagę ściśle powiązanie pomiędzy terroryzmem międzynarodowym a, m.in., praniem pieniędzy, kolejnym celem Rekomendacji 5 jest położenie nacisku na to powiązanie, poprzez zobowiązanie krajów do włączenia przestępstw finansowania terroryzmu do przestępstw bazowych w zakresie prania pieniędzy.

B. Charakterystyka przestępstwa finansowania terroryzmu

2. Przestępstwa finansowania terroryzmu powinny obejmować dowolną osobę, która umyślnie przeznacza lub gromadzi środki finansowe lub inne aktywa w dowolny sposób, bezpośrednio lub pośrednio, z bezprawnym zamiarem ich użycia lub ze świadomością, że zostaną użyte, w całości lub w części: (a) do przeprowadzenia aktu terrorystycznego(s); (b) przez organizację terrorystyczną; lub (c) przez terrorystę.
3. Finansowanie terroryzmu obejmuje finansowanie podróży osób podróżujących do państwa innego niż ich państwo zamieszkania lub pochodzenia w celu dokonania, planowania lub przygotowania lub uczestnictwa w akcie terrorystycznym lub w celu przeprowadzenia lub odbycia szkolenia terrorystycznego.
4. Kryminalizacja finansowania terroryzmu wyłącznie w oparciu o pomocnictwo, podżeganie, usiłowanie lub znowę nie jest wystarczająca do zachowania zgodności z niniejszą Rekomendacją.
5. Przestępstwa finansowania terroryzmu powinny obejmować wszelkie fundusze lub inne aktywa pochodzące ze źródeł legalnych lub nielegalnych.
6. Przestępstwa finansowania terroryzmu nie powinny wymagać, aby środki finansowe lub inne aktywa: (a) były faktycznie wykorzystywane do przeprowadzenia lub usiłowania przeprowadzenia aktu terrorystycznego/aktów terrorystycznych; lub (b) być powiązane z danym aktem terrorystycznym/aktami terrorystycznymi.
7. Kraje powinny zapewnić, że zamiar i wiedzę wymagane do udowodnienia przestępstwa finansowania terroryzmu można było ustalić na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych.
8. Do osób fizycznych skazanych za finansowanie terroryzmu powinny być stosowane skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne.
9. Do osób prawnych należy stosować odpowiedzialność karną i sankcję, a, gdy jest to niemożliwe (z powodu fundamentalnych zasad prawa krajowego), odpowiedzialność cywilną lub administracyjną i sankcje. Powyższe nie powinno wykluczać równoległego postępowania karnego, cywilnego lub administracyjnego dotyczącego osób prawnych w krajach, w których dostępna jest więcej niż jedna forma odpowiedzialności. Takie środki powinny być stosowane bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej osób fizycznych. Wszystkie sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

10. Usiłowanie popełnienia przestępstwa finansowania terroryzmu również powinno być przestępstwem.
11. Uczestnictwo w dowolnym z następujących działań również powinno być przestępstwem:
 - (a) Udział w charakterze współnika w przestępstwie, zgodnie z ust. 2 lub 9 niniejszej Noty Interpretacyjnej;
 - (b) Organizowanie lub kierowanie innymi w popełnianiu przestępstwa, zgodnie z ust. 2 lub 9 niniejszej Noty Interpretacyjnej;
 - (c) Przyniesienie się do popełnienia jednego lub większej liczby przestępstw, zgodnie z ust. 2 lub 9 niniejszej Noty Interpretacyjnej, przez grupę osób działających we wspólnym celu. Takie przyczynienie się powinno być celowe i powinno: (i) mieć na celu wspieranie działalności przestępczej lub celu przestępczego grupy, jeżeli taka działalność lub cel obejmuje popełnienie przestępstwa finansowania terroryzmu; lub (ii) być realizowane ze świadomością zamiaru popełnienia przestępstwa finansowania terroryzmu przez grupę.
12. Przestępstwa finansowania terroryzmu powinny mieć zastosowanie, niezależnie od tego, czy osoba, która rzekomo popełniła przestępstwo/a znajduje się w tym samym lub innym kraju niż kraj, w którym ma siedzibę organizacja terrorystyczna/organizacje terrorystyczne, lub w którym miał miejsce/będzie mieć miejsce akt terrorystyczny/akty terrorystyczne.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 6 (UKIERUNKOWANE SANKCJE FINANSOWE ZWIĄZANE Z TERRORYZMEM I FINANSOWANIEM TERRORYZMU)

A. CEL

1. Rekomendacja 6 nakłada na każdy kraj wymóg wdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych w celu zachowania zgodności z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, które wymagają od krajów bezzwłocznego zamrażania środków finansowych lub innych aktywów, oraz zapewnienia, że żadne środki finansowe i inne aktywa nie są dostępne dla lub na rzecz: (i) żadnej osoby⁶ lub podmiotu wskazanego przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z Rozdziałem VII Karty Narodów Zjednoczonych, w tym zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1267 (1999) i kolejnymi rezolucjami⁷; lub (ii) wskazanego przez ten kraj zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1373 (2001).
2. Należy podkreślić, że żadne z obowiązków wskazanych w Rekomendacji 6 nie ma na celu zastąpienia innych środków lub obowiązków, które mogą już funkcjonować w zakresie postępowania ze środkami finansowymi lub innymi aktywami w kontekście dochodzenia lub postępowania karnego, cywilnego lub administracyjnego, zgodnie z Rekomendacją 4 (konfiskata i środki tymczasowe)⁸. Środki przewidziane w Rekomendacji 6 mogą uzupełniać postępowanie karne przeciw wskazanej osobie lub podmiotowi, i być przyjęte przez właściwy organ lub sąd, ale nie zależą one od istnienia takiego postępowania. Zamiast tego, nacisk w Rekomendacji 6 kładzie się na środkach zapobiegawczych, niezbędnych i unikalnych w kontekście zatrzymania przepływu środków finansowych lub innych aktywów do grup terrorystycznych; a także wykorzystania środków finansowych lub innych aktywów przez grupy terrorystyczne. Określając limity lub wspierając kompleksowe wsparcie dla skutecznych systemów przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu, kraje muszą również przestrzegać praw człowieka, zasad prawa i uznawać prawa niewinnych stron trzecich.

⁶ Osoba fizyczna lub prawna.

⁷ Rekomendacja 6 ma zastosowanie do wszystkich bieżących i przyszłych kolejnych rezolucji do rezolucji 1267(1999) i przyszłych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, które nakładają ukierunkowane sankcje finansowe w kontekście finansowania terroryzmu. W momencie publikacji niniejszej Noty Interpretacyjnej (luty 2012 r.), kolejne rezolucje do rezolucji 1267 (1999) obejmują rezolucje: 1333 (2000), 1363 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) oraz 1989 (2011).

⁸ Na podstawie wymogów określonych w, przykładowo, Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, 1988 r. (Konwencja Wiedeńska) oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, 2000 r. (Konwencja z Palermo), które zawierają obowiązki w zakresie zamrażania, zajmowania i konfiskaty w kontekście zwalczania przestępczości międzynarodowej. Ponadto, Międzynarodowa Konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu (1999 r.) (Konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu) zawiera obowiązki dotyczące t zamrażania, zajmowania i konfiskaty w kontekście zwalczania finansowania terroryzmu. Obowiązki te funkcjonują osobno i oprócz zobowiązań wskazanych w Rekomendacji 6 oraz rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących finansowania terroryzmu.

B. IDENTYFIKACJA I WSKAZYWANIE OSÓB I PODMIOTÓW FINANSUJĄCYCH LUB WSPIERAJĄCYCH DZIAŁANIA TERRORYSTYCZNE

3. W odniesieniu do rezolucji 1267 (1999) i kolejnych rezolucji, wskazania dotyczące Al-Kaidy zostały dokonane podczas Komitetu 1267, natomiast wskazania dotyczące talibów i powiązanych zagrożeń dla Afganistanu zostały dokonane podczas Komitetu 1988, przy czym Oba Komitety działały na mocy Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych. W odniesieniu do rezolucji 1373 (2001), wskazania zostały dokonane na poziomie krajowym i ponadnarodowym, przez kraj lub kraje działające na własny wniosek, lub na wniosek innego kraju, jeżeli kraj otrzymujący wniosek jest przekonany, zgodnie z mającymi zastosowanie zadaniami prawnymi, że wskazanie stanowiące przedmiot wniosku jest oparte o uzasadnione podstawy lub podstawę, pozwalającymi podejrzewać lub uznawać, że proponowany desygnowany spełnia kryteria wskazywania zawarte w rezolucji 1373 (2001), zgodnie z Sekcją E.
4. W krajach musi funkcjonować organ, skuteczne procedury lub mechanizmy identyfikujące i inicjujące propozycje wskazań osób i podmiotów, których dotyczy rezolucja 1267 (1999) i kolejne rezolucje, zgodnie z zobowiązaniami określonymi w tych rezolucjach Rady Bezpieczeństwa⁹. Taki organ i procedury lub mechanizmy są kluczowe dla składania do Rady Bezpieczeństwa propozycji osób i podmiotów do wyznaczenia zgodnie z programami znajdującymi się na liście Rady Bezpieczeństwa, zgodnie z ww. rezolucjami Rady Bezpieczeństwa. Kraje muszą również posiadać organ i skuteczne procedury lub mechanizmy identyfikujące i inicjujące proces wskazywania osób i podmiotów zgodnie z S/RES/1373 (2001), zgodnie z obowiązkami określonymi w tej rezolucji Rady Bezpieczeństwa. Taki organ i procedury lub mechanizmy są kluczowe dla identyfikacji osób i podmiotów spełniających kryteria określone w rezolucji 1373 (2001), w Sekcji E. System krajowy, wdrażający rezolucję 1267 (1999) i kolejne rezolucje, a także rezolucję 1373 (2001), powinien obejmować następujące niezbędne elementy:
 - (a) Kraje powinny zidentyfikować właściwy organ lub sąd odpowiedzialny za:
 - (i) przedstawianie propozycji do Komitetu 1267 wskazywania, odpowiednio, osób lub podmiotów spełniających określone kryteria wskazywania określone w rezolucji Rady Bezpieczeństwa 1989 (2011) (w sprawie Al-Kaidy) i powiązanych rezolucji, jeżeli organ ten podejmie taką decyzję i uzna, że posiada wystarczające dowody przemawiające za kryteriami wskazywania;
 - (ii) przedstawianie propozycji do Komitetu 1988 wskazywania, odpowiednio, osób lub podmiotów spełniających określone kryteria wskazywania określone w rezolucji Rady Bezpieczeństwa 1988(2011) (w sprawie talibów i osób powiązanych z talibami, podczas określania zagrożeń dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa Afganistanu) i powiązanych rezolucji, jeżeli organ ten podejmie taką decyzję i uzna, że posiada wystarczające dowody przemawiające za kryteriami wskazywania; oraz
 - (iii) wskazywania osób lub podmiotów spełniających określone kryteria wskazywania określone w rezolucji 1373 (2001), na własny wniosek kraju lub, po zbadaniu i

⁹ Odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa nie nakładają na kraje wymogu identyfikacji osób lub podmiotów i zgłaszania ich do odpowiednich Komitetów Organizacji Narodów Zjednoczonych, ale nakładają wymóg posiadania organu i skutecznych procedur i mechanizmów, które mogą podjąć takie działania.

nadaniu skuteczności, jeśli ma to zastosowanie, wnioskowi innego kraju, jeżeli kraj otrzymujący wniosek jest przekonany, zgodnie z mającymi zastosowanie zadaniem prawnymi, że wskazanie stanowiące przedmiot wniosku jest oparte o uzasadnione podstawy lub podstawę, pozwalającymi podejrzewać lub uznawać, że proponowany desygnowany spełnia kryteria wskazywania zawarte w rezolucji 1373 (2001), zgodnie z Sekcją E.

- (b) Kraje powinny wdrożyć mechanizm(y) identyfikujące cele do wskazania, na podstawie kryteriów wskazywania określonych w rezolucji 1988 (2011) i rezolucji 1989 (2011) i powiązanych rezolucji, oraz rezolucji 1373 (2001) (por. Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa). Powyżej obejmuje funkcjonowanie organu i skutecznych procedur lub mechanizmów badających i nadających skuteczność, jeśli mają zastosowanie, działaniom zainicjowanym w ramach mechanizmów zamrażania innych krajów zgodnie z rezolucją 1373 (2001). W celu zapewnienia skutecznej współpracy pomiędzy krajami, kraje powinny zapewnić aby, po otrzymaniu wniosku, bezzwłocznie określiły, czy są przekonane, zgodnie z obowiązującymi zasadami na poziomie krajowym (ponadnarodowym), że wniosek jest oparty o uzasadnione podstawy lub podstawę, pozwalającymi podejrzewać lub uznawać, że proponowany desygnowany spełnia kryteria wskazywania zawarte w rezolucji 1373 (2001), zgodnie z Sekcją E.
- (c) Właściwy organ/właściwe organy powinny posiadać odpowiednie uprawnienia prawne i procedury lub mechanizmy pozwalające na gromadzenie lub pozyskiwanie możliwie jak najwięcej informacji ze wszystkich istotnych źródeł, w celu identyfikacji osób i podmiotów, które, w oparciu o uzasadnione podstawy lub podstawę, mogą być podejrzewane lub mogą zostać uznane za spełniające kryteria wskazywania określone w odpowiednich rezolucjach Rady Bezpieczeństwa.
- (d) Podejmując decyzję o złożeniu lub niezłożeniu (wniosku o) wskazanie, kraje powinny stosować standard dowodowy „uzasadnionych podstaw” lub „uzasadnionej podstawy”. Do wskazań na mocy rezolucji 1373 (2001), właściwy organ każdego kraju będzie stosować standard prawny określony we własnym systemie prawnym dotyczący rodzaju i ilości dowodów określających istnienie „uzasadnionych podstaw” lub „uzasadnionej podstawy” do wydania decyzji o wskazaniu osoby lub podmiotu, a tym samym wszczęcia działań w ramach mechanizmu zamrażania. Powyższe ma zastosowanie niezależnie od tego, czy proponowane wskazanie zostało złożone na własny wniosek danego kraju lub na wniosek innego kraju. Takie (propozycje) wskazań nie powinny zależeć od wszczęcia postępowania karnego.
- (e) Proponując nazwiska Komitetowi 1267 do włączenia na Listę Sankcyjną Al-Kaida, zgodnie z rezolucją 1267 (1999) i kolejnymi rezolucjami, kraje powinny:
 - (i) postępować zgodnie z procedurami i stosować standardowe formularze wpisywania na listę, przyjęte przez Komitet 1267;
 - (ii) dostarczyć jak najwięcej istotnych informacji dotyczących proponowanych nazwisk, w szczególności wystarczających informacji identyfikacyjnych w celu umożliwienia dokładnej i pozytywnej identyfikacji osób, grup, przedsięwzięć i podmiotów, i w możliwym zakresie informacji wymaganych przez Interpol w celu wystawienia Noty Specjalnej;

- (iii) dostarczyć opis sprawy, zawierający możliwie jak najwięcej informacji szczegółowych dotyczących podstawy do wpisania na listę, w tym: informacje szczegółowe uzasadniające, dlaczego osoba lub podmiot spełnia odpowiednie kryteria wskazywania (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa); charakter informacji; informacje lub dokumenty pomocnicze, które można dostarczyć; informacje szczegółowe dotyczące wszelkich powiązań pomiędzy proponowanym desygnowanym i obecnie wskazaną osobą lub podmiotem. Opis sprawy powinien być podawany do wiadomości publicznej, na żądanie, za wyjątkiem części, które państwo członkowskie uzna za poufne dla Komitetu 1267; oraz
 - (iv) określić, czy ich status jako państwa wskazującego, może zostać podany do wiadomości.
- (f) Proponując nazwiska Komitetowi 1988 do włączenia na Listę Sankcyjną talibów, zgodnie z rezolucją 1988 (2011) i kolejnymi rezolucjami, kraje powinny:
 - (i) postępować zgodnie z procedurami wpisywania na listę, przyjętymi przez Komitet 1988;
 - (ii) dostarczyć jak najwięcej istotnych informacji dotyczących proponowanych nazwisk, w szczególności wystarczających informacji identyfikacyjnych w celu umożliwienia dokładnej i pozytywnej identyfikacji osób, grup, przedsięwzięć i podmiotów, i w możliwym zakresie informacji wymaganych przez Interpol w celu wystawienia Noty Specjalnej; oraz
 - (iii) dostarczyć opis sprawy, zawierający możliwie jak najwięcej informacji szczegółowych dotyczących podstawy do wpisania na listę, w tym: informacje szczegółowe uzasadniające, dlaczego osoba lub podmiot spełnia odpowiednie kryteria wskazywania (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa); charakter informacji; informacje lub dokumenty pomocnicze, które można dostarczyć; informacje szczegółowe dotyczące wszelkich powiązań pomiędzy proponowanym desygnowanym i obecnie wskazaną osobą lub podmiotem. Opis sprawy powinien być podawany do wiadomości publicznej, na żądanie, za wyjątkiem części, które państwo członkowskie uzna za poufne dla Komitetu 1988.
- (g) Wnosząc do innego kraju o nadanie skuteczności działaniom wszczętym w ramach mechanizmów zamrażania wdrożonych zgodnie z rezolucją 1373 (2001), państwo inicjujące powinno dostarczyć możliwie jak najwięcej informacji szczegółowych dotyczących: proponowanych nazwisk, w szczególności, wystarczających informacji identyfikacyjnych w celu umożliwienia dokładnej i pozytywnej identyfikacji osób, i podmiotów; oraz informacji szczegółowych uzasadniających, dlaczego osoba lub podmiot spełnia odpowiednie kryteria wskazywania (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa).
- (h) Kraje powinny posiadać procedury umożliwiające im działanie *ex parte* wobec zidentyfikowanej osoby lub podmiotu, i dla której/którego rozważane jest (złożenie propozycji) wskazania.

C. ZAMRAŻANIE I ZAKAZ OBROTU FUNDUSZAMI LUB INNYMI AKTYWAMI WSKAZANYCH OSÓB

5. Kraje są zobowiązane do bezzwłocznego wdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych wobec osób i podmiotów wskazanych przez Komitet 1267 i Komitet 1988 (w przypadku rezolucji 1267 (1999) i kolejnych rezolucji), jeżeli Komitety te działają na mocy Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych. W przypadku rezolucji 1373 (2001), obowiązek krajów do zamrażania i zakazu obrotu funduszami lub innymi aktywami wskazanych osób i podmiotów, powstaje w drodze wskazania na poziomie (ponad-)narodowym, na własny wniosek kraju lub na wniosek innego kraju, jeżeli kraj otrzymujący wniosek jest przekonany, zgodnie z obowiązującymi zasadami prawnymi, że wniosek jest oparty o uzasadnione podstawy lub podstawę, pozwalającymi podejrzewać lub uznawać, że proponowany desygnowany spełnia kryteria wskazywania zawarte w rezolucji 1373 (2001), zgodnie z Sekcją E.
6. Kraje powinny ustanowić niezbędny organ prawny i zidentyfikować krajowe właściwe organy odpowiedzialne za wdrożenie i egzekucję ukierunkowanych sankcji finansowych, zgodnie z poniższymi standardami i procedurami:
 - (a) Kraje¹⁰ powinny nałożyć na wszystkie osoby fizyczne i prawne w kraju wymóg bezzwłocznego zamrażania, bez uprzedniego powiadomienia, funduszy lub innych aktywów wskazanych osób i podmiotów. Obowiązek ten powinien obejmować: wszystkie fundusze lub inne aktywa będące własnością lub kontrolowane przez wskazaną osobę lub podmiot, a nie tylko te, które można powiązać z danym aktem terrorystycznym, planem lub zagrożeniem nim; fundusze lub inne aktywa będące pełną lub wspólną własnością lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, wskazanych osób i podmiotów; oraz fundusze lub inne aktywa uzyskane lub pochodzące ze funduszy lub innych aktywów będących własnością lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez wskazane osoby lub podmioty, a także fundusze lub inne aktywa osób i podmiotów działających w imieniu lub na polecenie wskazanych osób lub podmiotów.
 - (b) Kraje powinny zabronić swym obywatelom lub osobom i podmiotom pozostającym w ich jurysdykcji udostępniania funduszy lub innych aktywów, zasobów gospodarczych lub finansowych lub innych powiązanych usług, bezpośrednio lub pośrednio, w pełni lub wspólnie, wskazanym osobom i podmiotom; podmiotom będącym własnością lub kontrolowanym, bezpośrednio lub pośrednio, przez wskazane osoby lub podmioty; oraz osobom i podmiotom działającym w imieniu lub na polecenie wskazanych osób lub podmiotów, chyba że zostały one uprawnione, upoważnione lub w inny sposób powiadomione zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa (patrz Sekcja E poniżej).

¹⁰ W przypadku Unii Europejskiej (UE), będącej jurysdykcją ponadnarodową zgodnie z Rekomendacją 6, prawo UE ma zastosowanie w sposób następujący. Aktywa wskazanych osób i podmiotów są zamrażane zgodnie z przepisami UE z późn. zm. Państwa członkowskie UE mogą podjąć dodatkowe działania w zakresie zamrażania, a wszystkie osoby fizyczne i prawne w UE muszą przestrzegać zasad zamrażania i niedostępności środków finansowych wskazanym osobom i podmiotom.

- (a) Kraje powinny wdrożyć mechanizmy powiadamiania sektora finansowego i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe o wskazaniach bezzwłocznie po podjęciu takiego działania, i dostarczania jednoznacznych wytycznych, w szczególności instytucjom finansowymi i innym osobom lub podmiotom, w tym wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe, które mogą posiadać ukierunkowane środki finansowe lub inne aktywa, o obowiązku podejmowania działań w ramach mechanizmów zamrażania.
- (b) Kraje powinny nałożyć na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe¹¹ wymóg zgłaszania właściwym organom wszelkich zamrożonych aktywów lub działań podjętych zgodnie z wymogami zakazu odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa, w tym prób transakcji, i zapewnienia, że takie informacje są efektywnie wykorzystywane przez właściwe organy.
- (c) Wdrażając obowiązki na mocy Rekomendacji 6, kraje powinny przyjąć skuteczne środki, chroniące prawa stron trzecich działających w dobrej wierze.

D. USUNIĘCIE Z LISTY, ODMROŻENIE I UDOSTĘPNIENIE ZAMROŻONYCH FUNDUSZY LUB INNYCH AKTYWÓW

- 7. Kraje powinny opracować i wdrożyć ogólnodostępne procedury składania wniosków o usunięcie z listy do Rady Bezpieczeństwa w przypadku osób i podmiotów wskazanych zgodnie z rezolucją 1267(1999) i kolejnymi rezolucjami, które, zdaniem kraju, przestały spełniać kryteria wskazywania. W przypadku, w którym Komitet 1267 lub Komitet 1988 usunął z listy osobę lub podmiot, obowiązek zamrażania ustaje. W przypadku wniosków o usunięcie z listy dotyczących Al-Kaidy, takie procedury i kryteria powinny być zgodne z procedurami przyjętymi przez Komitet 1267 zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011) i kolejnymi rezolucjami. W przypadku wniosków o usunięcie z listy dotyczących talibów i powiązanych zagrożeń dla pokoju, bezpieczeństwa i stabilności Afganistanu, takie procedury i kryteria powinny być zgodne z procedurami przyjętymi przez Komitet 1988 zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) i kolejnymi rezolucjami.
- 8. W odniesieniu do osób i podmiotów wskazanych zgodnie z rezolucją 1373 (2001), kraje powinny posiadać odpowiednie organy prawne i procedury lub mechanizmy usuwania z listy i odmrażania funduszy lub innych aktywów osób i podmiotów, które przestały spełniać kryteria wskazywania. Kraje powinny również posiadać procedury umożliwiające, na żądanie, rewizję decyzji o wskazaniu przed sądem lub innym niezależnym właściwym organem.
- 9. W odniesieniu do osób lub podmiotów o tym samym lub podobnym imieniu i nazwisku (nazwie), co wskazane osoby lub podmioty, wobec których mechanizm zamrażania został zastosowany nieumyślnie (np. fałszywie pozytywne), kraje powinny opracować i wdrożyć ogólnodostępne procedury terminowego odmrażania funduszy lub innych aktywów takich osób lub podmiotów, po zweryfikowaniu, że taka osoba lub podmiot nie jest wskazaną osobą lub podmiotem.
- 10. Jeżeli kraje ustaliły, że fundusze lub inne aktywa osób i podmiotów wskazanych przez Radę bezpieczeństwa, lub jeden z odpowiednich komitetów sankcji, są niezbędne na potrzeby

¹¹ Rezolucje Rady Bezpieczeństwa mają zastosowanie do wszystkich osób fizycznych i prawnych w kraju.

wydatków podstawowych, płatności określonych rodzajów opłat, wydatków i opłat eksploatacyjnych, lub wydatków nadzwyczajnych, kraje powinny umożliwić dostęp do takich funduszy lub innych aktywów zgodnie z procedurami określonymi w rezolucji Rady Bezpieczeństwa 1452 (2002) i kolejnych rezolucjach. Na tej samej podstawie, kraje powinny umożliwić dostęp do funduszy lub innych aktywów, jeżeli zamrażanie zastosowano do osób i podmiotów wskazanych na poziomie krajowym lub ponadnarodowym zgodnie z rezolucją 1373 (2001) i rezolucją 1963 (2010).

11. Kraje powinny opracować mechanizm, w ramach którego wskazana osoba lub podmiot może podważyć wskazanie, w celu rewizji decyzji przez właściwy organ lub sąd. W odniesieniu do wskazań na liście sankcyjnej Al-Kaidy, kraje powinny poinformować wskazane osoby i podmioty o możliwości akceptacji wniosków o usunięcie z listy przez Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich ONZ, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1904 (2009).
12. Kraje powinny wdrożyć mechanizmy powiadamiania sektora finansowego i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe o przypadkach usunięcia z listy i odmrażania bezzwłocznie po podjęciu takiego działania, i dostarczania jednoznacznych wytycznych, w szczególności instytucjom finansowym i innym osobom lub podmiotom, w tym wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe, które mogą posiadać ukierunkowane środki finansowe lub inne aktywa, o obowiązku usunięcia z listy lub odmrażania.

E. KRYTERIA WSKAZYWANIA ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

13. Kryteria wskazywania zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych są następujące:
 - (a) **Rezolucje Rady Bezpieczeństwa 1267 (1999), 1989 (2011) i kolejne rezolucje**¹²:
 - (i) dowolna osoba lub podmiot uczestniczący w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub dokonywaniu aktów lub działań, przez, we współpracy z, pod nazwą, w imieniu, lub w celu wsparcia; dostarczaniu, sprzedaży lub przekazywania broni i powiązanych materiałów; rekrutacji; lub innych działaniach lub aktach wspierających Al-Kaidę, lub jakąkolwiek komórkę, grupę powiązaną, wyodrębnioną lub pochodną¹³; lub
 - (ii) dowolne przedsięwzięcie będące własnością lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez dowolną osobę lub podmiot wskazany zgodnie z ust. 13 lit. a) ppkt. i), lub przez osoby działające w ich imieniu lub na ich polecenie.
 - (b) **Rezolucja Rady Bezpieczeństwa 1267 (1999), 1988 (2011) i kolejne rezolucje**:
 - (i) dowolna osoba lub podmiot uczestniczący w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub dokonywaniu aktów lub działań, przez, we współpracy z, pod nazwą, w imieniu, lub w celu wsparcia; dostarczaniu, sprzedaży lub przekazywania broni i powiązanych materiałów; lub innych działaniach lub aktach osób lub podmiotów wskazanych i innych osób, grup, przedsięwzięć i podmiotów powiązanych z talibami i stanowiących zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa Afganistanu; lub

¹² Rekomendacja 6 ma zastosowanie do wszystkich bieżących i przyszłych kolejnych rezolucji do rezolucji 1267(1999). W momencie publikacji niniejszej Noty Interpretacyjnej (luty 2012 r.), kolejne rezolucje do rezolucji 1267 (1999) to: rezolucje 1333 (2000), 1367 (2001), 1390 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) i 1989 (2011).

¹³ OP2 rezolucji 1617 (2005) definiuje dalej kryteria bycia „powiązany” z Al-Kaidą lub Osamą bin Ladenem.

- (ii) dowolne przedsięwzięcie będące własnością lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez dowolną osobę lub podmiot wskazany zgodnie z ust. 13 lit. b) ppkt. i), lub przez osoby działające w ich imieniu lub na ich polecenie.
- (c) **Rezolucja Rady Bezpieczeństwa 1373 (2001):**
 - (i) dowolna osoba lub podmiot dokonujący lub próbujący dokonać aktu terrorystycznego, lub uczestniczący w lub ułatwiający dokonanie aktów terrorystycznych;
 - (ii) dowolny podmiot będący własnością lub kontrolowany, bezpośrednio lub pośrednio, przez dowolną osobę lub podmiot wskazany zgodnie z ust. 13 lit. c) ppkt. i) niniejszego punktu; lub
 - (iii) dowolna osoba lub podmiot działający w imieniu lub na polecenie osoby lub podmiotu wskazanego zgodnie z ust. 13 lit. c) ppkt i) niniejszego punktu.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 7 (UKIERUNKOWANE SANKCJE FINANSOWE ZWIĄZANE Z PROLIFERACJĄ)

A. CEL

1. Rekomendacja 7 wymaga od krajów wdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych¹⁴ w celu zachowania zgodności z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, które nakładają na kraje wymóg bezzwłocznego zamrażania funduszy lub innych aktywów, oraz zapewnienia, że żadne fundusze i inne aktywa nie zostały udostępnione na rzecz i z korzyścią dla dowolnej osoby¹⁵ lub podmiotu wskazanego przez Radę Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych na mocy Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa dotyczącymi zapobiegania i zakłócania finansowania proliferacji broni masowego rażenia.¹⁶
2. Należy podkreślić, że żaden z wymogów Rekomendacji 7 nie ma na celu zastąpienia innych środków lub obowiązków, które mogą już funkcjonować, dotyczących postępowania z funduszami lub innymi aktywami w kontekście dochodzenia lub postępowania karnego, cywilnego lub administracyjnego, zgodnie z wymogami traktatów międzynarodowych lub rezolucji Rady Bezpieczeństwa dotyczących nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia.¹⁷ Nacisk Rekomendacji 7 jest położony na środki zapobiegawcze, niezbędne i unikalne w kontekście zatrzymania przepływu funduszy lub innych aktywów do podmiotów zajmujących się rozprzestrzenianiem lub proliferacją; oraz wykorzystywania funduszy lub innych aktywów przez podmioty zajmujące się rozprzestrzenianiem lub na potrzeby proliferacji, zgodnie z wymogami Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych (Rady Bezpieczeństwa).

B. WSKAZANIA

¹⁴ Rekomendacja 7 dotyczy ukierunkowanych sankcji finansowych. Obejmują one określone restrykcje ustanowione rezolucją Rady Bezpieczeństwa 2231 (2015) (patrz Załącznik B ust. 6 lit. c) i d)). Jednakże, należy zauważyć, że odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych są o wiele szersze i nakładają inne rodzaje sankcji (takie jak zakazy przemieszczania się) i inne rodzaje przepisów finansowych (takie jak zakazy finansowe dla poszczególnych rodzajów działalności, sankcje dla poszczególnych kategorii i środki czujności). W odniesieniu do ukierunkowanych sankcji finansowych dotyczących finansowania proliferacji broni masowego rażenia i innych rodzajów przepisów finansowych, FATF wydała niewiążące wytyczne, do których uwzględniania zachęca się jurysdykcje podczas wdrażania odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych.

¹⁵ Osoby fizyczne lub prawne.

¹⁶ Rekomendacja 7 ma zastosowanie do wszystkich obowiązujących rezolucji Rady Bezpieczeństwa nakładających ukierunkowane sankcje finansowe dotyczące finansowania proliferacji broni masowego rażenia, kolejnych rezolucji oraz przyszłych rezolucji Rady Bezpieczeństwa, które nakładają ukierunkowane sankcje finansowe w kontekście finansowania proliferacji broni masowego rażenia. W momencie publikacji niniejszej Noty Interpretacyjnej (lipiec 2017 r.), rezolucje Rady Bezpieczeństwa nakładające ukierunkowane sankcje finansowe dotyczące finansowania proliferacji broni masowego rażenia to: rezolucje 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016) i 2356 (2017). Rezolucja 2231 (2015), ustanawiająca Wspólny Kompleksowy Plan Działania, unieważniła wszystkie przepisy rezolucji dotyczące Iranu i finansowania proliferacji, w tym 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) i 1929 (2010), ale ustanowiła określone restrykcje, w tym ukierunkowane sankcje finansowe. Dzięki temu sankcje stają się elementem podejścia etapowego, wraz z wzajemnymi zobowiązaniami zatwierdzonymi przez Radę Bezpieczeństwa. Wspólny Kompleksowy Plan Działania został wdrożony 16 stycznia 2016 r.

¹⁷ Na podstawie wymogów określonych przykładowo w *Traktacie o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, Konwencji o broni biologicznej i toksycznej, Konwencji o broni chemicznej*, oraz rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 1540 (2004) i 2325 (2016). Zobowiązania te funkcjonują osobno i niezależnie od zobowiązań określonych w Rekomendacji 7 i nocie interpretacyjnej do niej.

3. Wskazania są dokonywane przez Radę Bezpieczeństwa w załącznikach do odpowiednich rezolucji, lub przez Komitety Rady Bezpieczeństwa ustanowione zgodnie z tymi rezolucjami. Państwa Członkowskie Rady Bezpieczeństwa nie są zobowiązane do przedstawiania propozycji wskazań do Rady Bezpieczeństwa lub odpowiednich Komitetów Rady Bezpieczeństwa. Jednakże, w praktyce, Rada Bezpieczeństwa lub odpowiednie Komitety zwykle działają na podstawie wniosków o wskazanie złożonych przez Państwa członkowskie. Rezolucja Rady Bezpieczeństwa 1718 (2006) stanowi, że odpowiedni Komitet opublikuje wytyczne, które mogą być niezbędne do ułatwienia wdrożenia środków nałożonych rezolucją i kolejnymi rezolucjami. Rezolucja 2231 (2015) stanowi, że Rada Bezpieczeństwa podejmie wszelkie niezbędne praktyczne ustalenia niezbędne do bezpośredniej realizacji zadań związanych z wdrożeniem rezolucji.
4. Kraje mogą rozważyć ustanowienie organu i skutecznych procedur lub mechanizmów proponowania wskazań osób i podmiotów do Rady Bezpieczeństwa, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa, które nakładają ukierunkowane sankcje finansowe w kontekście finansowania proliferacji broni masowego rażenia. W odniesieniu do powyższego, kraje powinny rozważyć następujące elementy:
 - (a) identyfikację właściwego organu (organów), wykonawczych lub sądowych, odpowiedzialnych za:
 - (i) składanie do Komitetu Sankcji 1718 propozycji wskazania, odpowiednio, osób lub podmiotów spełniających określone kryteria wskazywania zgodnie z rezolucją 1718 (2006) i kolejnymi rezolucjami¹⁸, jeżeli organ ten podejmie taką decyzję, i jest przekonany, że posiada wystarczające dowody przemawiające za kryteriami wskazywania (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania powiązanymi z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa); oraz
 - (ii) składanie do Rady Bezpieczeństwa propozycji wskazania, odpowiednio, osób lub podmiotów spełniających określone kryteria wskazywania zgodnie z rezolucją 2231 (2015) i przyszłych kolejnych rezolucji, jeżeli organ ten podejmie taką decyzję, i jest przekonany, że posiada wystarczające dowody przemawiające za kryteriami wskazywania (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania powiązanymi z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa).
 - (b) wdrożenie mechanizmu (mechanizmów) identyfikacji celów wskazania, na podstawie kryteriów wskazywania określonych w rezolucjach 1718 (2006), 2231 (2015), i kolejnych i przyszłych kolejnych rezolucjach (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania powiązanymi z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa). Takie procedury powinny zapewnić ustalenie, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami krajowymi (ponadnarodowymi), czy istnieją uzasadnione podstawy lub podstawa proponowania wskazania.
 - (c) funkcjonowania odpowiedniego organu prawnego, oraz procedur lub mechanizmów, pozwalających na gromadzenie lub pozyskiwanie możliwie jak największej ilości informacji ze wszystkich istotnych źródeł w celu zidentyfikowania osób i podmiotów, które, w oparciu

¹⁸ Rekomendacja 7 ma zastosowanie do wszystkich obowiązujących i przyszłych kolejnych rezolucji do rezolucji 1718 (2006). W momencie publikacji niniejszej Noty Interpretacyjnej (lipiec 2017 r.), kolejne rezolucje do rezolucji 1718 (2006) to: rezolucja 1874 (2009), rezolucja 2087 (2013), rezolucja 2094 (2013), rezolucja 2270 (2016), rezolucja 2321 (2016) i rezolucja 2356 (2017).

- o uzasadnione podstawy lub podstawę, są podejrzewane lub uznawane za spełniające kryteria wskazywania określone w odpowiednich rezolucjach Rady Bezpieczeństwa.
- (d) podejmując decyzję o złożeniu propozycji wskazania, uwzględnienie kryteriów określonych w Sekcji E niniejszej noty interpretacyjnej. W odniesieniu do propozycji wskazań, właściwy organ każdego kraju zastosuje standard prawny własnego systemu prawnego, z uwzględnieniem praw człowieka, poszanowaniem zasad prawa, a także niewinnych stron trzecich.
- (e) składanie propozycji nazwisk do Komitetu Sankcji 1718, zgodnie z rezolucją 1718 (2006) i kolejnymi rezolucjami, lub do Rady Bezpieczeństwa, zgodnie z rezolucją 2231 (2015) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami, podając jak najwięcej informacji szczegółowych dotyczących:
- (i) proponowanych nazwisk, w szczególności, wystarczających informacji identyfikacyjnych w celu umożliwienia dokładnej i pozytywnej identyfikacji osób, i podmiotów; oraz
 - (ii) informacji szczegółowych uzasadniających, dlaczego osoba lub podmiot spełnia odpowiednie kryteria wskazywania (patrz Sekcja E w celu zapoznania się ze szczegółowymi kryteriami wskazywania odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa).
- (f) posiadanie procedur umożliwiających, w razie konieczności, działanie *ex parte* wobec osoby lub podmiotu, który został zidentyfikowany, i dla którego rozważane jest złożenie propozycji wskazania.

C. ZAMRAŻANIE I ZAKAZ OBROTU ŚRODKAMI FINANSOWYMI LUB INNYMI AKTYWAMI WSKAZANYCH OSÓB I PODMIOTÓW

5. Kraje są zobowiązane do bezzwłocznego wdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych wobec wskazanych osób i podmiotów:
- (a) w przypadku rezolucji 1718 (2006) i kolejnych rezolucji, przez Radę Bezpieczeństwa w załącznikach do odpowiednich rezolucji, lub przez Komitet Sankcji 1718 Rady Bezpieczeństwa¹⁹; oraz
 - (b) w przypadku rezolucji 2231 (2015) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa,
- działając na mocy Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych.
6. Kraje powinny ustanowić niezbędny podmiot prawny i zidentyfikować właściwe krajowe organy odpowiedzialne za wdrożenie i egzekucję ukierunkowanych sankcji finansowych, zgodnie z następującymi standardami i procedurami:

¹⁹ Zgodnie z rezolucją 2270 (2016) (OP32), ma to również zastosowanie do podmiotów rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej lub Partii Pracy Korei, które według krajów są powiązane z programem broni jądrowej lub pocisków balistycznych KRLD lub innymi działaniami zakazanymi rezolucją 1718 (2006) i kolejnymi rezolucjami.

- (a) Kraje²⁰ powinny nałożyć na wszystkie osoby fizyczne i prawne w kraju wymóg bezzwłocznego zamrażania, bez uprzedniego powiadomienia, funduszy lub innych aktywów wskazanych osób i podmiotów. Obowiązek ten powinien obejmować: wszystkie fundusze lub inne aktywa będące własnością lub kontrolowane przez wskazaną osobę lub podmiot, a nie tylko te, które można powiązać z danym aktem proliferacji, planem lub zagrożeniem nią; fundusze lub inne aktywa będące pełną lub wspólną własnością lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, wskazanych osób i podmiotów; oraz fundusze lub inne aktywa uzyskane lub pochodzące z funduszy lub innych aktywów będących własnością lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez wskazane osoby lub podmioty, a także fundusze lub inne aktywa osób i podmiotów działających w imieniu lub na polecenie wskazanych osób lub podmiotów.
- (b) Kraje powinny zapewnić, że na ich obszarze, fundusze lub inne aktywa nie są udostępniane przez ich obywateli lub osoby lub podmioty, wskazanym osobom lub podmiotom lub na ich rzecz, chyba że zostały one uprawnione, upoważnione lub w inny sposób powiadomione zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa (patrz Sekcja E poniżej).
- (c) Kraje powinny wdrożyć mechanizmy powiadamiania instytucji finansowych i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe o wskazaniach, bezzwłocznie po podjęciu takiego działania, i dostarczania jednoznacznych wytycznych, w szczególności instytucjom finansowymi i innym osobom lub podmiotom, w tym wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe, które mogą posiadać ukierunkowane środki finansowe lub inne aktywa, o obowiązku podejmowania działań w ramach mechanizmów zamrażania.
- (d) Kraje powinny nałożyć na instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe²¹ wymóg zgłaszania właściwym organom wszelkich zamrożonych aktywów lub działań podjętych zgodnie z wymogami zakazu odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa, w tym prób transakcji, i zapewnienia, że takie informacje są efektywnie wykorzystywane przez właściwe organy.
- (d) Wdrażając obowiązki na mocy Rekomendacji 7, kraje powinny przyjąć skuteczne środki, chroniące prawa stron trzecich działających w dobrej wierze.
- (e) Kraje powinny przyjąć odpowiednie środki monitorowania i zapewniania zgodności przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe z odpowiednimi prawami lub egzekwowalnymi środkami, regulującymi zobowiązania na mocy Rekomendacji 7. Niezgodność z takimi prawami lub egzekwowalnymi środkami powinny podlegać sankcjom cywilnym, administracyjnym lub karnym.

²⁰ W przypadku Unii Europejskiej (UE), będącej jurysdykcją ponadnarodową zgodnie z Rekomendacją 7 FATF, aktywa wskazanych osób i podmiotów są zamrażane zgodnie ze Wspólną Polityką Zagraniczną i Bezpieczeństwa UE (CFSP), decyzjami i rozporządzeniami Rady (z późn. zm). Państwa członkowskie UE mogą podjąć dodatkowe działania w zakresie zamrażania, a wszystkie osoby fizyczne i prawne w UE muszą przestrzegać zasad zamrażania i nieudostępniania środków finansowych wskazanym osobom i podmiotom

²¹ Rezolucje Rady Bezpieczeństwa mają zastosowanie do wszystkich osób fizycznych i prawnych w kraju.

D. USUNIĘCIE Z LISTY, ODMRAŻANIE I UDOSTĘPNIANIE ZAMROŻONYCH FUNDUSZY LUB INNYCH AKTYWÓW

7. Kraje powinny opracować i wdrożyć ogólnodostępne procedury składania wniosków do Rady Bezpieczeństwa o usunięcie z listy w przypadku wskazanych osób i podmiotów, które, zdaniem kraju, przestały spełniać kryteria wskazywania. W przypadku, w którym Rada Bezpieczeństwa lub odpowiedni Komitet Sankcji usunął z listy osobę lub podmiot, obowiązek zamrażania ustaje. W przypadku rezolucji 1718 (2006) i kolejnych rezolucji, takie procedury i kryteria powinny być zgodne z procedurami przyjętymi przez Radę Bezpieczeństwa zgodnie z rezolucją 1730 (2006), i kolejnymi rezolucjami, w tym mechanizmem Punktu Kontaktowego ds. usunięcia z listy ustanowionym zgodnie z tą rezolucją. Kraje powinny umożliwić znajdującym się na liście osobom i podmiotom złożenie wniosku o usunięcie z listy w Punkcie Kontaktowym ds. usunięcia z listy zgodnie z rezolucją 1730 (2006), lub poinformować wskazane osoby lub podmioty o złożeniu wniosku bezpośrednio do Punktu Kontaktowego.
8. W odniesieniu do osób lub podmiotów o tym samym lub podobnym imieniu i nazwisku (nazwie), co wskazane osoby lub podmioty, wobec których mechanizm zamrażania został zastosowany nieumyślnie (np. fałszywie pozytywny), kraje powinny opracować i wdrożyć ogólnodostępne procedury terminowego odmrażania funduszy lub innych aktywów takich osób lub podmiotów, po zweryfikowaniu, że taka osoba lub podmiot nie jest wskazaną osobą lub podmiotem.
9. Jeżeli kraje uznały, że warunki dotyczące wyłączeń określone w rezolucji 1718(2006) i rezolucji 2231 (2015) zostały spełnione, kraje powinny zezwolić na dostęp do funduszy lub innych aktywów zgodnie z procedurami wskazanymi w tych rezolucjach.
10. Kraje powinny zezwolić na dodanie do rachunków zamrożonych zgodnie z rezolucją 1718 (2006) lub rezolucją 2231 (2015) odsetek lub innych przychodów na tych rachunkach lub płatności należnych na mocy kontraktów, umów i zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą, od jakiej te rachunki zaczęły podlegać przepisom niniejszej rezolucji, z zastrzeżeniem, że wszelkie takie odsetki, inne przychody i płatności pozostają objęte tymi przepisami i są zamrożone.
11. Zamrożenie podjęte zgodnie z rezolucją 1737 (2006) i kontynuowane zgodnie z rezolucją 2231 (2015), lub podjęte zgodnie z rezolucją 2231 (2015), nie uniemożliwi wskazanej osobie lub podmiotowi dokonywania płatności należnych na mocy kontraktu zawartego przed wpisaniem takiej osoby lub podmiotu na listę, z zastrzeżeniem że:
 - (a) odpowiednie kraje ustaliły, że kontrakt nie ma związku z jakimkolwiek zakazanymi produktami, materiałami, sprzętem, towarami, technologiami, pomocą, szkoleniami, pomocą finansową, inwestycjami, pośrednictwem lub usługami, o których mowa w rezolucji 2231 (2015) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami;
 - (b) odpowiednie kraje ustaliły, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu objętego środkami określonymi w ust. 6 Załącznika B do rezolucji 2231 (2015); oraz
 - (c) odpowiednie kraje powiadomiły Radę Bezpieczeństwa z wyprzedzeniem o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub o zezwoleniu, w stosownych przypadkach, na odmrożenie środków, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych do

tego celu, na dziesięć dni roboczych przed dokonaniem takiego zezwolenia.²²

12. Kraje powinny wdrożyć mechanizmy powiadamiania sektora finansowego i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe o przypadkach usunięcia z listy i odmrażania bezzwłocznie po podjęciu takiego działania, i dostarczania jednoznacznych wytycznych, w szczególności instytucjom finansowym i innym osobom lub podmiotom, w tym wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe, które mogą posiadać ukierunkowane środki finansowe lub inne aktywa, o obowiązku usunięcia z listy lub odmrażania.

E. KRYTERIA WSKAZYWANIA ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

13. Kryteria wskazywania zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych są następujące:

(a) **Dotyczące KRLD - Rezolucje 1718 (2006), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016):**

- (i) dowolna osoba lub podmiot zaangażowana w program broni jądrowy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, inne programy dotyczące broni masowego rażenia i pocisków balistycznych;
- (ii) dowolna osoba lub podmiot wspierająca program broni jądrowej Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, inne programy dotyczące broni masowego rażenia i pocisków balistycznych, w tym za pomocą niedozwolonych środków;
- (iii) dowolna osoba lub podmiot działająca w imieniu lub na polecenie dowolnej osoby lub podmiotu wskazanego zgodnie z pkt 13 lit. a) ppkt i) lub pkt 13 lit. a) ppkt ii)²³;
- (iv) dowolna osoba lub podmiot będący własnością lub kontrolowany, bezpośrednio lub pośrednio, przez osobę lub podmiot wskazany zgodnie z pkt 13 lit. a) ppkt i) lub pkt 13 lit. a) ppkt ii)²⁴;
- (v) dowolna osoba lub podmiot, która zapewniała wsparcie w obejściu sankcji lub naruszeniu postanowień rezolucji 1718 (2006) i 1874 (2009);
- (vi) dowolna osoba lub podmiot, która przyczyniła się do realizacji programów lub działań zakazanych w rezolucjach skierowanych przeciw KRLD, lub do obejścia tych przepisów; lub
- (vii) dowolny podmiot rządu KRLD lub Partii Pracy Korei lub osoba lub podmiot działający w ich imieniu lub na ich polecenie, lub przez podmiot będących ich własnością lub przez nich kontrolowany, które kraje uznają za powiązany z programami broni jądrowej lub pocisków balistycznych KRLD lub innymi działaniami zakazanymi rezolucją 1718 (2006) i kolejnymi rezolucjami.

²² W przypadkach, w których wskazana osoba lub podmiot jest instytucją finansową, jurysdykcje powinny uwzględnić wytyczne FATF wydane jako załącznik do *The Implementation of Financial Provisions of United Nations Security Council Resolutions to Counter the Proliferation of Weapons of Mass Destruction (Wdrożenie przepisów finansowych rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia)*, przyjętych w czerwcu 2013 r.

²³ Fundusze lub aktywa tych osób i podmiotów są zamrażane niezależnie od tego, czy zostały one zidentyfikowane przez Komitet. Ponadto, rezolucja 2270 (2016) OP23 rozszerzyła zakres zobowiązań w zakresie ukierunkowanych sankcji finansowych na mocy rezolucji 1718 (2006), stosując je do statków Ocean Maritime Management Company określonych w Załączniku III do rezolucji 2270 (2016).

²⁴ Tamże.

(b) Dotyczące Iranu - Rezolucja 2231 (2015):

- (i) dowolna osoba lub podmiot zaangażowany, bezpośrednio powiązany lub wspierający działania Iranu w dziedzinie jądrowej, wrażliwej z punktu widzenia proliferacji i sprzecznej ze zobowiązaniami Iranu w ramach Wspólnego Kompleksowego Planu Działania (JCPOA) lub wspierający opracowanie systemów przenoszenia broni jądrowej, w tym poprzez zaangażowanie w zaopatrywanie w produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie określone w Załączniku B do rezolucji 2231 (2015);
- (ii) dowolna osoba lub podmiot zapewniające pomoc wskazanym osobom lub podmiotom w obchodzeniu postanowień lub działaniu niezgodnym ze Wspólnym Kompleksowym Planem Działania lub rezolucją 2231 (2015); oraz
- (iii) dowolna osoba lub podmiot działająca w imieniu lub na polecenie dowolnej osoby lub podmiotu określonej w pkt 13 lit. b) ppkt i), w pkt 13 lit. b) ppkt ii), i/lub w pkt 13 lit. b) ppkt iii), lub poprzez jakiegokolwiek podmioty będące ich własnością lub przez nie kontrolowane.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 8 (ORGANIZACJE NON-PROFIT)

A. WPROWADZENIE

1. Uwzględniając różnorodność form prawnych przyjmowanych przez organizacje non-profit (NPO), w zależności od kraju, FATF przyjęła funkcjonalną definicję organizacji non-profit. Definicja ta jest oparta o te rodzaje działalności i cechy charakterystyczne organizacji, które mogą być narażone na ryzyko wykorzystywania w związku z finansowaniem terroryzmu, zamiast o fakt, że organizacja działa na zasadzie non-profit. Na potrzeby niniejszej Rekomendacji, organizacja non-profit odnosi się do osoby prawnej lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej lub organizacji, których głównym przedmiotem działalności jest gromadzenie lub wydatkowania środków finansowych na cele dobroczynne, religijne, kulturalne, edukacyjne, społeczne lub zrzeszeniowe, lub prowadzenie innych rodzajów „dobrych działań”. Bez uszczerbku dla Rekomendacji 1, niniejsza Rekomendacja ma zastosowanie wyłącznie do tych organizacji non-profit, które mieszczą się w definicji FATF organizacji non-profit. Nie ma ona zastosowania do wszystkich organizacji non-profit.
2. Organizacje non-profit odgrywają kluczową rolę w gospodarce światowej oraz w wielu gospodarkach krajowych i systemach społecznych. Ich działania uzupełniają działalność sektora rządowego i gospodarczego w dostarczaniu kluczowych usług, komfortu i nadziei osobom potrzebującym na całym świecie. FATF uznaje kluczowe znaczenie organizacji non-profit w świadczeniu tych istotnych usług charytatywnych, a także trudności w dostarczaniu pomocy osobom potrzebującym, często w obszarach wysokiego ryzyka i strefach konfliktu, i docenia działania organizacji pozarządowych w spełnianiu tych potrzeb. FATF uznaje również zamiary i działania realizowane przez organizacje non-profit w zakresie promowania przejrzystości ich działalności i zapobiegania ich wykorzystywaniu w celu finansowania terroryzmu, w tym poprzez opracowywanie programów mających na celu zniechęcanie do radykalizacji i agresywnego ekstremizmu. Prowadzona obecnie kampania międzynarodowa przeciw finansowaniu terroryzmu, zidentyfikowała przypadki, w których terroryści i organizacje terrorystyczne wykorzystują niektóre organizacje w sektorze non-profit w celu gromadzenia i przekazywania środków finansowych, zapewniania wsparcia logistycznego, zachęcania do rekrutacji terrorystów lub wspierania w inny sposób organizacji i akcji terrorystycznych. Ponadto, odnotowywano przypadki fałszywych akcji dobroczynnych realizowanych przez terrorystów lub fałszywych zbiórek funduszy służących tym celom. Takie nadużycie nie tylko ułatwia działalność terrorystyczną, ale także podważa zaufanie darczyńców i naraża na szwank integralność organizacji non-profit. W związku z powyższym, ochrona organizacji non-profit przed nadużyciami związanymi z finansowaniem terroryzmu stanowi zarówno kluczowy element globalnej walki z terroryzmem i niezbędny krok ku zachowaniu integralności organizacji non-profit i społeczności darczyńców. Środki chroniące organizacje non-profit przed potencjalnym wykorzystaniem w celu finansowania terroryzmu powinny być ukierunkowane na i zgodne z podejściem opartym o analizę ryzyka. Takie środki powinny być także wdrażane z poszanowaniem zobowiązań krajów na mocy Karty Narodów Zjednoczonych i międzynarodowego prawodawstwa dotyczącego praw człowieka.
3. Niektóre organizacje non-profit mogą być podatne na wykorzystywanie w celu finansowania terroryzmu przez terrorystów z różnych przyczyn. Organizacje non-profit cieszą się zaufaniem publicznym, posiadają dostęp do znacznych funduszy i charakteryzują się znacznym udziałem gotówki w obrocie. Ponadto, niektóre organizacje non-profit są obecne globalnie i nadają ramy krajowym i międzynarodowym działaniom i transakcjom finansowym, często w lub w pobliżu terytoriów najbardziej narażonych na działalność terrorystyczną. W niektórych przypadkach,

organizacje terrorystyczne wykorzystują te i inne cechy charakterystyczne do infiltracji niektórych organizacji non-profit i wykorzystują fundusze i działania jako przykrywkę do wspierania działalności terrorystycznej.

B. CELE I ZASADY OGÓLNE

4. Celem Rekomendacji 8 jest zapewnienie, aby organizacje non-profit nie były wykorzystywane przez organizacje terrorystyczne w celu: (i) podawania się za legalne podmioty; (ii) wykorzystywania legalnych podmiotów jako pośredników w finansowaniu terroryzmu, w tym w celu obejścia środków zamrażających aktywa; lub (iii) ukrywania bądź zacierania nielegalnego przekazywania na rzecz organizacji terrorystycznych środków przeznaczonych na prawomyślne cele. W niniejszej Nocie Interpretacyjnej, podejście przyjęte do realizacji tego celu oparto o następujące zasady ogólne:
- (a) Podejście oparte o analizę ryzyka, stosujące ukierunkowane środki postępowania ze zidentyfikowanymi zagrożeniami wykorzystania do celów finansowania terroryzmu do organizacji non-profit, jest kluczowe biorąc pod uwagę różnorodność w poszczególnych sektorach krajowych, różne stopnie, w których elementy każdego sektora mogą być podatne na wykorzystywanie do celów finansowania terroryzmu, potrzebę zapewnienia ciągłości legalnej działalności dobroczynnej, a także ograniczone zasoby i możliwości organów zwalczających finansowanie terroryzmu w każdym kraju.
 - (b) Kluczowe znaczenie ma elastyczność w opracowywaniu krajowej odpowiedzi na wykorzystywanie organizacji non-profit do celów finansowania terroryzmu. Elastyczność pozwala na rozwój odpowiedzi z czasem, w reakcji na zmieniający się charakter zagrożenia finansowania terroryzmu.
 - (c) Przeszłe i bieżące przypadki wykorzystywania organizacji non-profit do celów finansowania terroryzmu nakłada na kraje wymóg przyjęcia skutecznych i proporcjonalnych środków, współmiernych do ryzyk zidentyfikowanych w ramach podejścia opartego o analizę ryzyka.
 - (d) Ukierunkowane środki przyjęte przez kraje w celu ochrony organizacji non-profit przed wykorzystaniem do celów finansowania terroryzmu nie powinno zakłócać lub zniechęcać do legalnej działalności dobroczynnej. Środki takie powinny raczej promować rozliczalność i wzbudzać większe zaufanie wśród organizacji non-profit, całej społeczności darczyńców i ogółu społeczeństwa, że fundusze i usługi charytatywne docierają do zamierzonych, prawowitych beneficjentów. Systemy promujące zwiększenie rozliczalności, integralności i zaufania publicznego w zakresie zarządzania i funkcjonowania organizacji non-profit są kluczowe dla zapewnienia, że nie zostaną wykorzystane do celów finansowania terroryzmu.
 - (e) Od krajów wymagana jest identyfikacja i podjęcie skutecznych i proporcjonalnych działań wobec organizacji non-profit, które są wykorzystywane przez lub świadomie wspierają terrorystów lub organizacje terrorystyczne, z uwzględnieniem specyfiki przypadku. Kraje powinny dążyć do zapobiegania i ścigania, odpowiednio, finansowania i innych form wsparcia terroryzmu. W przypadku zidentyfikowania organizacji non-profit podejrzewanych o, lub uwikłanych w finansowanie lub inne formy wsparcia terroryzmu, nadrzędnym priorytetem krajów musi być dochodzenie i powstrzymanie takiego finansowania lub wsparcia terroryzmu. Działania podjęte w tym celu powinny, w możliwym zakresie, minimalizować negatywne oddziaływanie na niewinnych i legalnych beneficjentów działalności dobroczynnej. Interes ten nie może jednak usprawiedliwiać potrzeby podjęcia natychmiastowych i skutecznych działań w celu powstrzymania finansowania terroryzmu lub innych form wspierania terroryzmu przez organizacje non-profit.

- (f) Wypracowanie relacji opartych na współpracy pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym i organizacjami non-profit ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia ryzyka dla organizacji non-profit i strategii ograniczania ryzyka, budowania świadomości, zwiększania efektywności i potencjału walki z wykorzystywaniem w celu finansowania terroryzmu w organizacjach non-profit. Kraje powinny zachęcać do prowadzenia badań naukowych oraz wymiany informacji pomiędzy organizacjami non-profit dotyczących aspektów związanych z finansowaniem terroryzmu.

C. ŚRODKI

5. Bez uszczerbku dla wymogów Rekomendacji 1, uwzględniając, że nie wszystkie organizacje non-profit są z definicji organizacjami wysokiego ryzyka (a niektóre mogą wykazywać niewielkie ryzyko lub jego brak), kraje powinny zidentyfikować, który podzbiór organizacji spełnia warunki definicji FATF organizacji non-profit. Sprawdzając to, kraje powinny wykorzystać wszystkie odpowiednie źródła informacji w celu zidentyfikowania cech i rodzajów organizacji non-profit, które, przez swą działalność lub cechy charakterystyczne, mogą być narażone na ryzyko wykorzystania w celu finansowania terroryzmu²⁵. Kluczowe znaczenie dla identyfikacji charakteru zagrożeń ze strony podmiotów terrorystycznych dla organizacji non-profit narażonych na ryzyko jest również to, w jaki sposób terroryści mogą wykorzystać te organizacje. Kraje powinny dokonać przeglądu adekwatności środków, w tym prawodawstwa, dotyczącego podzbioru sektora organizacji non-profit, które mogą być wykorzystane w celu wsparcia finansowania terroryzmu, aby podjąć proporcjonalne i skuteczne działania przeciwdziałające zidentyfikowanemu ryzyku. Działania te mogą przyjąć wiele form lub mogą nie mieć postaci pisemnej. Kraje powinny również dokonywać okresowych ocen sektora poprzez analizę nowych informacji o potencjalnych podatnościach sektora na działania terrorystyczne w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia środków.
6. Istnieje szereg różnych podejść do identyfikacji, zapobiegania i zwalczania wykorzystywania organizacji non-profit w celu finansowania terroryzmu. Skuteczne podejście powinno zawierać wszystkie cztery poniższe elementy: (a) stały zasięg, (b) ukierunkowany nadzór lub monitoring oparty o analizę ryzyka, (c) skuteczne gromadzenie i badanie informacji oraz (d) skuteczne mechanizmy współpracy międzynarodowej. Poniższe środki stanowią przykłady określonych działań, które kraje powinny podejmować w odniesieniu do każdego z tych elementów w celu ochrony organizacji non-profit przed potencjalnym wykorzystaniem w celu finansowania terroryzmu.
- (a) Zrównoważony zasięg w kontekście finansowania terroryzmu
- (i) Kraje powinny wdrożyć przejrzyste polityki promujące rozliczalność, integralność i zaufanie publiczne w administrowaniu i zarządzaniu organizacjami non-profit;
- Kraje powinny zachęcać i podejmować programy informacyjne i edukacyjne w celu budowania i pogłębiania świadomości wśród organizacji non-profit i w środowisku darczyńców na temat potencjalnych podatności tych organizacji na wykorzystywanie w celu finansowania terroryzmu i ryzyka związane z finansowaniem terroryzmu, oraz środkach, które organizacje te mogą podjąć, aby ochronić się przed takim wykorzystywaniem

²⁵ Takie informacje, przykładowo, mogą dostarczyć organy regulacyjne, podatkowe, jednostki analityki finansowej, organizacje darczyńców lub organy ścigania i wywiadu.

- (ii) Kraje powinny współpracować z organizacjami non-profit w celu opracowania i doskonalenia najlepszych praktyk w celu przeciwdziałania ryzykom finansowania terroryzmu, a tym samym chronić je przed wykorzystaniem w celu finansowania terroryzmu.
 - (iii) Kraje powinny zachęcić organizacje non-profit do dokonywania transakcji z pomocą regulowanych kanałów finansowych, jeśli to możliwe, pamiętając o różnych możliwościach sektorów finansowych w poszczególnych krajach i różnych obszarach wymagających pilnych interwencji charytatywnych i humanitarnych.
- (b) Ukierunkowany nadzór i monitoring organizacji non-profit oparty o analizę ryzyka

Kraje powinny podjąć kroki promujące skuteczny nadzór lub monitoring. Podejście uniwersalne byłoby niezgodne z prawidłowym wdrażaniem podejścia opartego o analizę ryzyka przewidzianego w Rekomendacji 1 Standardów FATF. W praktyce, kraje powinny być w stanie wykazać, że środki oparte o analizę ryzyka mają zastosowanie do organizacji non-profit zagrożonych wykorzystaniem w celu finansowania terroryzmu. Możliwe jest również, że istniejące środki regulacyjne lub inne środki są wystarczające do przeciwdziałania bieżącemu ryzyku finansowania terroryzmu zagrażającemu organizacji non-profit w danej jurysdykcji, z zastrzeżeniem, że ryzyka te należy poddawać okresowej ocenie. Organy właściwe powinny monitorować zgodność organizacji non-profit z wymogami niniejszej rekomendacji, w tym stosowane do nich środki oparte o analizę ryzyka.²⁶ Organy właściwe powinny stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje z tytułu naruszeń po stronie organizacji non-profit lub osób działających w ich imieniu.²⁷ Poniżej przedstawiono przykładowe środki, które można stosować do organizacji non-profit, w całości lub w części, w zależności od zidentyfikowanych ryzyk:

- (i) Organizacje non-profit mogą zostać objęte wymogiem uzyskania licencji lub rejestracji. Informacje te powinny być dostępne dla organów właściwych, powinny też istnieć zachęty do ich ogólnego udostępniania.²⁸
- (ii) Organizacje non-profit mogą zostać objęte wymogiem przechowywania informacji dotyczących: (1) przedmiotu i celów ich statutowej działalności; oraz (2) tożsamości osoby (osób), która posiada, kontroluje lub kieruje ich działalnością, w tym kadry kierowniczej, członków zarządu i powierników. Informacje te mogą być ogólnodostępne bezpośrednio poprzez organizację non-profit lub organy właściwe.

²⁶ W tym kontekście, przepisy mogą obejmować zasady i standardy stosowane przez organizacje samoregulujące i instytucje akredytacyjne.

²⁷ Zakres takich sankcji może obejmować zamrażanie rachunków, usunięcie powierników, grzywny, anulowanie certyfikatu, licencji i wyrejestrowanie. W stosownych przypadkach, nie powinny one wykluczać równoległego postępowania cywilnego, administracyjnego lub karnego wobec organizacji non-profit lub osób działających w ich imieniu.

²⁸ Określone wymogi dotyczące udzielania licencji lub rejestracji w celu przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu nie są konieczne. Przykładowo, w niektórych krajach, organizacje non-profit są rejestrowane w organach podatkowych i monitorowane w kontekście zakwalifikowania ich do korzystnego traktowania podatkowego (takiego jak kredyty podatkowe lub zwolnienia od podatku).

- (iii) Organizacje non-profit mogą zostać objęte wymogiem sporządzania rocznych sprawozdań finansowych przedstawiających szczegółowy podział dochodów i wydatków.
 - (iv) Organizacje non-profit mogą zostać objęte wymogiem posiadania odpowiednich środków kontroli na miejscu w celu zapewnienia, że wszystkie fundusze są w pełni uwzględniane i wydatkowane w sposób zgodny z przedmiotem i celami ich statutowej działalności.
 - (v) Organizacje non-profit mogą zostać objęte wymogiem podjęcia uzasadnionych środków w celu potwierdzenia tożsamości, danych uwierzytelniających i opinii beneficjentów²⁹ oraz stowarzyszonych organizacji non-profit, oraz że nie są one zaangażowane w i/lub nie wykorzystują funduszy charytatywnych do wspierania terrorystów lub organizacji terrorystycznych³⁰. Jednakże, organizacje non-profit nie powinny być zobowiązane do wdrażania środków bezpieczeństwa finansowego. Można na nie nałożyć wymóg podejmowania uzasadnionych środków w zakresie dokumentacji tożsamości istotnych darczyńców i poszanowania ich poufności. Głównym celem tego wymogu jest zapobiegnięcie wykorzystywaniu funduszy charytatywnych do finansowania i wspierania terrorystów i działalności terrorystycznej.
 - (vi) Organizacje non-profit mogą zostać objęte wymogiem do prowadzenia, przez okres co najmniej pięciu lat, dokumentacji transakcji krajowych i międzynarodowych, wystarczająco szczegółowych do zweryfikowania, czy fundusze zostały otrzymane i były wydatkowane w sposób zgodny z przedmiotem i celami organizacji, a także wymogiem udostępnienia tej dokumentacji organom właściwym. Powyższe ma również zastosowanie do informacji, o których mowa w ppkt (ii) i (iii) powyżej. W stosownych przypadkach, dokumentację działalności charytatywnej i operacji finansowych organizacji non-profit można także upublicznić.
- (c) Skuteczne gromadzenie i badanie informacji
- (i) Kraje powinny zapewnić skuteczną współpracę, koordynację i wymianę informacji w możliwym zakresie na wszystkich poziomach organów właściwych lub organizacji posiadających istotne informacje o organizacjach non-profit.
 - (ii) Kraje powinny posiadać wiedzę fachową i zasoby do badania organizacji non-profit podejrzanych o bycie wykorzystywanymi przez lub aktywnie wspierającymi działalność lub organizacje terrorystyczne.
 - (iii) Kraje powinny zapewnić uzyskanie pełnego dostępu do informacji dotyczących administrowania i zarządzania daną organizacją non-profit (w tym informacji finansowych i programowych) podczas badania.
 - (iv) Kraje powinny ustanowić odpowiednie mechanizmy zapewniające, że, w przypadku podejrzenia lub uzasadnionej podstawy podejrzenia, że dana organizacja

²⁹ Termin beneficjenci odnosi się do osób fizycznych lub ich grup, które otrzymują pomoc dobroczynną, humanitarną i inną poprzez organizacje non-profit.

³⁰ Nie oznacza to, że od organizacji non-profit oczekuje się identyfikacji każdej osoby, ponieważ taki wymóg nie zawsze jest wykonalny i, w niektórych przypadkach, może ograniczyć możliwości organizacji non-profit do świadczenia najpotrzebniejszych usług.

non-profit: (1) jest zaangażowana w; wykorzystywanie w celu finansowania terroryzmu i/lub jest narzędziem pozyskiwania środków przez organizację terrorystyczną (2) jest wykorzystywana jako kanał finansowania terroryzmu, w tym w celu obchodzenia środków zamrażających aktywa, lub innych form wsparcia terroryzmu; lub (3) ukrywanie bądź zacieranie nielegalnego przekazywania na rzecz organizacji terrorystycznych środków przeznaczonych na prawomyślne cele, ale przekierowywanych na rzecz terrorystów lub organizacji terrorystycznych, a także zapewniające, że takie informacje zostaną bezzwłocznie udostępnione odpowiednim organów właściwych w celu podjęcia działań zapobiegawczych lub dochodzenia.

- (d) Zdolność do skutecznego odpowiadania na żądania międzynarodowe o udzielenie informacji o danej organizacji non-profit. Zgodnie z Rekomendacjami dotyczącymi współpracy międzynarodowej, kraje powinny zidentyfikować odpowiednie punkty kontaktowe i procedury odpowiadania na żądania międzynarodowe o udzielenie informacji o danej organizacji non-profit podejrzewanej o finansowanie terroryzmu lub udział w innych formach wsparcia terroryzmu.

D. ZASOBY NADZORU, MONITOROWANIA I BADANIA

7. Kraje powinny zapewnić organom właściwym odpowiedzialnym za nadzór, monitorowanie i badanie sektora organizacji non-profit odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i techniczne.

Glosariusz terminów stosowanych w niniejszej Rekomendacji

Organy właściwe	oznaczają właściwe organy, w tym organy regulacyjne, podatkowe, jednostki analityki finansowej, organy ścigania, wywiadu, instytucje akredytacyjne i potencjalnie organizacje samoregulujące w niektórych jurysdykcjach.
Stowarzyszone organizacje non-profit	obejmują oddziały zagraniczne międzynarodowych organizacji non-profit, oraz organizacje non-profit posiadające partnerstwa.
Beneficjenci	oznaczają osoby fizyczne lub ich grupy, które otrzymują pomoc dobroczynną, humanitarną i inną poprzez organizacje non-profit.
Organizacja non-profit lub NPO	odnosi się do osoby prawnej lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej lub organizacji, których głównym przedmiotem działalności jest gromadzenie lub wydatkowanie środków finansowych na cele dobroczynne, religijne, kulturalne, edukacyjne, społeczne lub zrzeszeniowe, lub prowadzenie innych rodzajów „dobrych działań”.
Wykorzystywanie w celu finansowania terroryzmu	oznacza wykorzystywanie organizacji non-profit przez terrorystów i organizacje terrorystyczne w celu gromadzenia i przekazywania środków finansowych, zapewniania wsparcia logistycznego, zachęcania do rekrutacji terrorystów lub wspierania w inny sposób organizacji i akcji terrorystycznych.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 10 (ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO)

A. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO I UJAWNIANIE INFORMACJI

1. Jeżeli na etapie nawiązywania lub w trakcie relacji z klientem lub podczas dokonywania sporadycznych transakcji, instytucja finansowa poweźmie podejrzenie, że transakcje dotyczą prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, instytucja powinna:
 - (a) standardowo zidentyfikować i zweryfikować tożsamość³¹ klienta i beneficjenta rzeczywistego, stałego lub sporadycznego, i niezależnie od wyłączenia lub wskazanego progu, który mógłby mieć zastosowanie; i
 - (b) sporządzić raport o podejrzanej transakcji (STR) do jednostki analityki finansowej (FIU), zgodnie z Rekomendacją 20.
2. Rekomendacja 21 zakazuje instytucjom finansowym, ich dyrektorom, kadrze kierowniczej i pracownikom ujawniania faktu, że raport o podejrzanej transakcji lub powiązane informacje zostały przekazane jednostce analityki finansowej. W takich okolicznościach pojawia się ryzyko nieumyślnego ujawnienia informacji o klientach podczas wykonywania przez instytucję finansową obowiązków w zakresie środków bezpieczeństwa finansowego (CDD). Świadomość klienta o możliwym złożeniu raportu o podejrzanej transakcji lub dochodzeniu może zmniejszyć skuteczność przyszłych działań w zakresie badania podejrzanых działań w zakresie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
3. W związku z powyższym, jeżeli instytucje finansowe poweźmą podejrzenie, że transakcje dotyczą prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, powinny uwzględnić ryzyko ujawnienia informacji podczas realizacji środków bezpieczeństwa finansowego. Jeżeli instytucja ma podstawy uważać, że wdrożenie środków bezpieczeństwa finansowego spowoduje ujawnienie informacji klienta lub potencjalnego klienta, może ich nie powziąć, i powinna złożyć raport o podejrzanej transakcji. Instytucje powinny zapewnić, że ich pracownicy są świadomi i uczuleni na takie kwestie podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego.

B. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO – OSOBY DZIAŁAJĄCE W IMIENIU KLIENTA

4. Stosując elementy (a) i (b) środków bezpieczeństwa finansowego określonych w Rekomendacji 10, instytucje finansowe powinny być zobowiązane do weryfikacji, że każda osoba podająca się za działającą w imieniu klienta jest do tego upoważniona, i powinna zidentyfikować i zweryfikować tożsamość takiej osoby.

C. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO DLA OSÓB PRAWNYCH I PODMIOTÓW NIEPOSIADAJĄCYCH OSOBOWOŚCI PRAWNEJ

5. Stosując środki bezpieczeństwa finansowego w odniesieniu do klientów będących osobami prawnymi lub podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej³², instytucje finansowe powinny

³¹ Wiarygodne, niezależne dokumenty, dane lub informacje źródłowe będą zwane dalej „danymi identyfikacyjnymi”.

³² Odniesienia w Rekomendacjach do podmiotów nieposiadających osobowości prawnej takich jak powiernicy (lub podobne podmioty) będące klientem instytucji finansowej lub wskazanego podmiotu i zawodu świadczącego usługi finansowe lub dokonujące transakcji, odnoszą się do sytuacji, w których osoba fizyczna lub prawna będąca powiernikiem nawiązuje stosunki gospodarcze lub dokonuje transakcji w imieniu beneficjentów lub zgodnie z warunkami trustu. W tym przypadku będą mieć zastosowanie standardowe wymogi dotyczące środków bezpieczeństwa finansowego dla klientów będących osobami fizycznymi lub prawnymi, w tym ust. 4 Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 10, ale także dodatkowe

być objęte wymogiem identyfikacji i weryfikacji tożsamości klienta, i rozumieć charakter jego działalności, własności i struktury kontroli. Cel wymogów określonych w lit. (a) i (b) poniżej, dotyczących identyfikacji i weryfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego, jest dwukierunkowy: po pierwsze, uniemożliwienie niezgodnego z prawem wykorzystywania osób prawnych i podmiotów nieposiadających osobowości prawnej poprzez zdobycie wystarczającej wiedzy na temat klienta w celu właściwego ocenienia potencjalnych ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanych ze stosunkiem gospodarczym; i po drugie, podjęcie odpowiednich kroków ograniczających ryzyka. Jako dwa aspekty jednego procesu, wymogi te będą prawdopodobnie w naturalny sposób współgrać ze sobą i uzupełniać się wzajemnie. W tym kontekście, instytucje finansowe powinny być zobowiązane do:

- (a) Identyfikacji klienta i weryfikacji jego tożsamości. Ten rodzaj informacji, standardowo potrzebny do wypełnienia tej funkcji, obejmuje:
 - (i) Nazwę, formę prawną i dowód istnienia – weryfikację można przeprowadzić, przykładowo, poprzez świadectwo zarejestrowania, poświadczenie prawidłowego funkcjonowania spółki, umowę partnerską, umowę powierniczą, lub inną dokumentację pochodzącą z wiarygodnego, niezależnego źródła, potwierdzającą nazwę, formę i istnienie klienta.
 - (ii) Uprawnienia regulujące i wiążące dla osoby prawnej lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej (np. akt założycielski i statut spółki), a także imiona i nazwiska osób na stanowiskach kierowniczych osoby prawnej lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej (np. dyrektorzy zarządzający spółki, powiernik (powiernicy) trustu).
 - (iii) Adres siedziby i, jeśli inny, miejsce prowadzenia działalności.
- (b) Identyfikacji beneficjentów rzeczywistych klienta i podjęcia uzasadnionych środków³³ w celu zweryfikowania tożsamości takich osób, za pomocą następujących informacji:
 - (i) W odniesieniu do osób prawnych³⁴:
 - (i.i) Tożsamość osób fizycznych (jeśli istnieją – ponieważ udziały własnościowe mogą być tak zdywersyfikowane, że nie istnieją osoby fizyczne (działające samodzielnie lub łącznie) sprawujących kontrolę nad osobą prawną lub podmiotem nieposiadającym osobowości prawnej w drodze własności), posiadających kontrolny pakiet udziałów w osobie prawnej; i
 - (i.ii) jeżeli istnieją wątpliwości w ramach (i.i) co do tego, czy osoba/y posiadająca/e kontrolny pakiet udziałów jest/są beneficjentem/ami rzeczywistym/imi lub czy nie istnieją żadne osoby fizyczne sprawujące kontrolę w drodze udziałów własnościowych, tożsamość osób fizycznych (jeśli istnieją) sprawujących

wymogi dotyczące trustu i beneficjentów rzeczywistych trustu (zgodnie z definicją).

³³ Określając zasadność środków weryfikacji tożsamości, należy zwrócić uwagę na ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu przez klientów, stwarzane przez klienta i stosunki gospodarcze.

³⁴ Środki wskazane w ppkt (i.i) do (i.iii) nie są opcjami alternatywnymi, ale środkami kaskadowymi, z których każdy należy zastosować, kiedy zastosowanie poprzedniego środka nie doprowadziło do identyfikacji beneficjenta rzeczywistego.

³⁵ Kontrolny pakiet udziałów zależy od struktury własności spółki. Może być oparty o próg, np. dowolna osoba posiadająca więcej niż określony procent udziałów spółki (np. 25%).

kontrolę nad osobą prawną lub podmiotem nieposiadającym osobowości prawnej za pomocą innych środków.

(i.iii) Jeżeli żadna osoba fizyczna nie została zidentyfikowana zgodnie z ppkt (i.i) lub (i.ii) powyżej, instytucje finansowe powinny zidentyfikować i podjąć uzasadnione środki w celu zweryfikowania tożsamości osoby fizycznej piastującej wyższe stanowisko zarządzające.

(ii) W odniesieniu do podmiotów nieposiadających osobowości prawnej:

(ii.i) Trusty – tożsamość założyciela, powiernika(ów), nadzorcy (jeśli istnieje), beneficjentów lub klasy beneficjentów, i innej osoby fizycznej sprawującej efektywną kontrolę nad trustem (w tym poprzez łańcuch kontroli/własności);

(ii.ii) Inne rodzaje podmiotów nieposiadających osobowości prawnej – tożsamość osób na równorzędnych lub podobnych stanowiskach.

Jeżeli klient lub właściciel udziałów kontrolnych jest spółką notowaną na giełdzie i podlega wymogom w zakresie ujawnienia (przez regulamin giełdy, prawo lub egzekwowalne środki), które nakładają obowiązek zapewnienia odpowiedniej przejrzystości rzeczywistej własności, lub jest większościowym podmiotem zależnym takiej spółki, identyfikacja i weryfikacja tożsamości dowolnego udziałowca lub beneficjenta rzeczywistego takich spółek nie jest konieczna.

Odpowiednie dane identyfikacyjne można uzyskać z rejestru publicznego, od klienta lub z innych wiarygodnych źródeł.

D. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO DLA BENEFICJENTÓW POLIS UBEZPIECZENIA NA ŻYCIE

6. W przypadku działalności objętej ubezpieczeniem na życie lub innym ubezpieczeniem inwestycyjnym, instytucje finansowe powinny, poza środkami bezpieczeństwa finansowego wymaganymi w przypadku klienta i beneficjenta rzeczywistego, zastosować następujące środki bezpieczeństwa finansowego do beneficjenta(ów) polis ubezpieczenia na życie lub innych polis ubezpieczenia inwestycyjnego, po identyfikacji/wskazaniu beneficjenta(ów):

(a) W przypadku beneficjenta(ów) zidentyfikowanych jako określone z imienia i nazwiska (nazwy) osoby fizyczne lub prawne lub podmioty nieposiadające osobowości prawnej – imię i nazwisko (nazwa) osoby;

(b) W przypadku beneficjenta(ów) wskazanych według cech charakterystycznych lub kategorii (np. współmałżonek lub dzieci w momencie wystąpienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem) lub za pomocą innych środków (np. testamentu) – uzyskanie wystarczających informacji dotyczących beneficjenta w celu umożliwienia instytucji finansowej określenia tożsamości beneficjenta w momencie wypłaty.

Informacje zebrane w ramach (a) i lub (b) należy rejestrować i prowadzić rejestr zgodnie z postanowieniami Rekomendacji 11.

³⁶ W przypadku beneficjenta(ów) trustów wskazanych według cech charakterystycznych lub kategorii, instytucje finansowe powinny uzyskać wystarczające informacje, aby umożliwić im określenie tożsamości beneficjenta w momencie wypłaty lub gdy beneficjent zamierza egzekwować nabyte prawa.

7. Dla obu przypadków, o których mowa w ust. 6 lit. a) i b) powyżej, weryfikacja tożsamości beneficjenta(ów) powinna nastąpić w momencie wypłaty.
8. Beneficjent polisy ubezpieczenia na życie powinien być uwzględniany jako istotny czynnik ryzyka przez instytucję finansową podczas określania, czy mają zastosowanie wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego. Jeżeli instytucja finansowa uzna, że beneficjent będący osobą prawną lub osobą nieposiadającą osobowości prawnej stanowi podwyższone ryzyko, wtedy wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego powinny obejmować uzasadnione środki identyfikujące i weryfikujące tożsamość beneficjenta rzeczywistego w momencie wypłaty.
9. Jeżeli instytucja finansowa nie jest w stanie zachować zgodności z ust. 6 – 8 powyżej, powinna uwzględnić złożenie raportu o podejrzonej transakcji.

E. POLEGANIE NA PRZEPROWADZONEJ IDENTYFIKACJI I WERYFIKACJI

10. Środki bezpieczeństwa finansowego określone w Rekomendacji 10 nie nakładają na instytucje finansowe wymogu ponownej identyfikacji i weryfikacji tożsamości każdego klienta za każdym razem, gdy klient dokonuje transakcji. Instytucja ma prawo polegać na identyfikacji i weryfikacji, którą już przeprowadziła, chyba że ma wątpliwości co do prawdziwości informacji. Przykładami sytuacji, które mogą prowadzić do wątpliwości instytucji może być podejrzenie prania pieniędzy w odniesieniu do klienta, lub gdy następuje istotna zmiana sposobu czynności wykonywanych na rachunku klienta, które są niezgodne z profilem działalności klienta.

F. CZAS PRZEPROWADZENIA WERYFIKACJI

11. Przykładowymi okolicznościami (poza tymi, o których mowa powyżej w odniesieniu do beneficjentów polis ubezpieczenia na życie), w których możliwe jest zakończenie weryfikacji po nawiązaniu stosunków gospodarczych, z uwagi na istotne znaczenie nieprzerwywania normalnego trybu prowadzenia działalności, są:
 - Stosunki gospodarcze bez osobistego kontaktu.
 - Transakcje papierami wartościowymi. W sektorze papierów wartościowych, na spółki i pośredników może być nałożony wymóg bardzo szybkiego przeprowadzania transakcji, zgodnie z warunkami rynkowymi w momencie skontaktowania się z nimi klienta, gdzie dokonanie transakcji może być wymagane przed zakończeniem weryfikacji tożsamości.
12. Instytucje finansowe muszą również wdrożyć procedury zarządzania ryzykiem w odniesieniu do warunków, na których klient może wykorzystywać stosunki gospodarcze przed weryfikacją. Procedury te powinny obejmować zbiór środków, takich jak ograniczenie liczby, rodzajów i/lub kwoty transakcji, których można dokonać a także monitoring dużych lub złożonych transakcji przekraczających zakładane normy dla tego rodzaju stosunku gospodarczego.

G. ISTNIEJĄCY KLIENCI

13. Instytucje finansowe powinny być zobowiązane do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec istniejących klientów³⁷ na podstawie istotności i ryzyka, a także do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec takich istniejących stosunków gospodarczych w odpowiednim czasie, z uwzględnieniem tego, czy i kiedy środki bezpieczeństwa finansowego zostały poprzednio podjęte oraz adekwatności uzyskanych danych.

H. PODEJŚCIE OPARTE O ANALIZĘ RYZYKA³⁸

14. Poniższe przykłady nie są obowiązkowymi elementami Standardów FATF i zostały włączone wyłącznie jako wskazówki. Przykłady te nie są wszechstronne i mimo że są uważane za przydatne wskazówki, nie odpowiadają wszystkim okolicznościom.

Podwyższone ryzyka

15. Istnieją okoliczności, w których ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest wyższe, co wymaga podjęcia wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego. Przy ocenie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu odnoszących się do poszczególnych rodzajów klientów, krajów lub obszarów geograficznych, a także produktów, usług, transakcji lub kanałów dostawy, przykłady sytuacji o potencjalnie podwyższonym ryzyku (poza wskazanymi w Rekomendacjach 12 – 16) obejmują:

(a) Czynniki ryzyka związane z klientem:

- Stosunek gospodarczy jest prowadzony w niestandardowych okolicznościach (np. znaczna, niewyjaśniona odległość geograficzna pomiędzy instytucją finansową a klientem).
- Klienci niebędący rezydentami.
- Osoby prawne lub podmioty nieposiadające osobowości prawnej, będące spółkami celowymi.
- Spółki posiadające udziałowców mianowanych lub akcje na okaziciela.
- Działalności wykazujące znaczny udział gotówki w obrocie.
- Struktura własności spółki jest niestandardowa lub nadmiernie złożona, biorąc pod uwagę charakter działalności spółki.

(b) Czynniki ryzyka związane z krajem lub obszarem geograficznym:³⁹

- Kraje zidentyfikowane przez wiarygodne źródła, w tym w drodze wzajemnej oceny lub szczegółowych raportów z oceny lub raportów dotyczących działań następczych, jako nieposiadające adekwatnych systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- Kraje objęte sankcjami, embargami lub podobnymi środkami nałożonymi, przykładowo, przez Organizację Narodów Zjednoczonych.

³⁷ Istniejący klienci na dzień wejścia w życie wymogów krajowych.

³⁸ Podejście oparte o analizę ryzyka nie ma zastosowania do okoliczności, w których środki bezpieczeństwa finansowego powinny być wymagane, ale może być stosowane do określania zakresu takich środków.

³⁹ Zgodnie z Rekomendacją 19 kraje są zobowiązane do nałożenia na instytucje finansowe wymogu stosowania wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego, gdy FATF wzywa do wdrożenia takich środków.

- Kraje zidentyfikowane przez wiarygodne źródła jako charakteryzujące się wysokim poziomem korupcji lub innej działalności przestępczej.
 - Kraje lub obszary geograficzne zidentyfikowane przez wiarygodne źródła jako finansujące lub wspierające działalność terrorystyczną, lub ze wskazanymi organizacjami terrorystycznymi działającymi na ich terenie.
- (c) Czynniki ryzyka związane z produktem, usługą, transakcją lub kanałem dostawy:
- Bankowość prywatna.
 - Transakcje anonimowe (które mogą obejmować gotówkę).
 - Stosunki gospodarcze lub transakcje bez osobistego kontaktu.
 - Płatność otrzymana od nieznanym lub niepowiązanych stron trzecich.

Niższe ryzyka

16. Istnieją okoliczności, w których ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu może być niższe. W takich okolicznościach, i z zastrzeżeniem przeprowadzenia odpowiedniej analizy ryzyka przez kraj lub instytucję finansową, mogą istnieć uzasadnione podstawy do zezwolenia instytucji finansowej przez kraj zastosowania uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego.
17. Przy ocenie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu odnoszące się do poszczególnych rodzajów klientów, krajów lub obszarów geograficznych, a także produktów, usług, transakcji lub kanałów dostawy, przykłady sytuacji o potencjalnie niższym ryzyku obejmują:

- (a) Czynniki ryzyka związane z klientem:
- Instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe– jeżeli są objęte wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnymi z Rekomendacjami FATF, skutecznie wdrożyły te wymogi i prowadzą efektywny nadzór lub monitoring zgodnie z Rekomendacjami w celu zapewnienia zgodności z tymi wymogami.
 - Spółki publiczne notowane na giełdzie i podlegające wymogom w zakresie ujawnienia (przez regulamin giełdy, prawo lub egzekwowalne środki), które nakładają obowiązek zapewnienia odpowiedniej przejrzystości rzeczywistej własności.
 - Organy administracji publicznej lub przedsiębiorstwa.
- (b) Czynniki ryzyka związane z produktem, usługą, transakcją lub kanałem dostawy:
- Polisy ubezpieczenia na życie o niskiej składce (np. roczna składka poniżej 1 000 USD/EUR lub pojedyncza składka poniżej 2 500 USD/EUR).
 - Polisy ubezpieczeniowe dla systemów emerytalnych, jeżeli nie istnieje opcja wcześniejszego wykupu i polisa nie może być stosowana jako zabezpieczenie.
 - System rentowy, emerytalny lub podobny, wypłacający świadczenia emerytalno-rentowe pracownikom, jeżeli składki były uiszczane w drodze potrącenia od pensji, a reguły systemu nie pozwalają na przeniesienie udziałów członka w ramach systemu.

- Produkty lub usługi świadczące odpowiednio zdefiniowane i limitowane usługi określonym rodzajom klientów, w celu zwiększenia dostępu do celów włączenia finansowego.

(c) Czynniki ryzyka związane z krajem:

- Kraje zidentyfikowane przez wiarygodne źródła, takie jak wzajemna ocena lub szczegółowe raporty z oceny, jako posiadające skuteczne systemy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- Kraje zidentyfikowane przez wiarygodne źródła jako charakteryzujące się niskim poziomem korupcji lub innej działalności przestępczej.

Przeprowadzając ocenę ryzyka, kraje lub instytucje finansowe, w stosownych przypadkach, uwzględniają również możliwe zróżnicowanie w ryzykach prania pieniędzy i finansowania terroryzmu pomiędzy różnymi regionami lub obszarami w kraju.

18. Niższe ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu do celów identyfikacji i weryfikacji nie oznacza automatycznie, że ten sam klient jest klientem niższego ryzyka w odniesieniu do wszystkich rodzajów środków bezpieczeństwa finansowego, w szczególności bieżącego monitorowania transakcji.

Zmienne ryzyka

19. Przy ocenie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu odnoszące się do poszczególnych rodzajów klientów, krajów lub obszarów geograficznych, a także produktów, usług, transakcji lub kanałów dostawy, instytucje finansowe powinny uwzględniać zmienne ryzyka dotyczące tych kategorii ryzyka. Zmienne te, pojedynczo lub łącznie, mogą zwiększać lub zmniejszać potencjalne ryzyko, wpływając na odpowiedni poziom środków bezpieczeństwa finansowego. Przykłady takich zmiennych obejmują:

- Cel ustanowienia rachunku lub nawiązania stosunków gospodarczych.
- Poziom aktywów deponowanych przez klienta lub wielkość dokonywanych transakcji.
- Regularność lub czas trwania stosunków gospodarczych.

Wzmoczone środki bezpieczeństwa finansowego

20. Instytucje finansowe powinny zbadać, w możliwie jak największym zakresie, tło i cel wszystkich złożonych, niestandardowych, dużych transakcji oraz niestandardowych wzorców transakcji, które nie mają oczywistego celu gospodarczego lub prawnego. Jeżeli ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu są podwyższone, instytucje finansowe powinny być zobowiązane do zastosowania wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego, zgodnych z zidentyfikowanymi ryzykami. W szczególności powinny one zwiększyć stopień i charakter monitorowania stosunków gospodarczych, w celu określenia, czy transakcje te lub działalność jest niestandardowa lub podejrzana. Przykłady wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego, które mogą być zastosowane do stosunków gospodarczych podwyższonego ryzyka, obejmują:

- Uzyskanie dodatkowych informacji o kliencie (np. zawód, wielkość aktywów, informacje dostępne z publicznych baz danych, Internetu, itp.) oraz bardziej regularna aktualizacja danych identyfikacyjnych klienta i beneficjenta rzeczywistego.
- Uzyskanie dodatkowych informacji o planowanym charakterze stosunków gospodarczych.
- Uzyskanie informacji o funduszach lub źródle majątku klienta.
- Uzyskanie informacji o przyczynach planowanych lub dokonywanych transakcji.
- Uzyskanie zgody kierownictwa wyższego szczebla na rozpoczęcie lub kontynuację stosunków gospodarczych.
- Prowadzenie wzmożonego monitorowania stosunków gospodarczych, poprzez zwiększenie liczby i czasu kontroli, i wybór wzorców transakcji wymagających dalszych badań.
- Nałożenie wymogu dokonania pierwszej płatności z rachunku na nazwisko klienta w banku podlegającym podobnym standardom dotyczącym środków bezpieczeństwa finansowego.

Uprozczone środki bezpieczeństwa finansowego

21. Jeżeli ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu są niższe, instytucje finansowe mogą uzyskać zezwolenie na stosowanie uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego, które powinny uwzględniać charakter niższego ryzyka. Uprozczone środki muszą być współmierne do czynników niższego ryzyka (np. uproszczone środki mogą dotyczyć wyłącznie środków akceptacji klienta lub aspektów bieżącego monitorowania). Przykłady możliwych środków obejmują:

- Weryfikację tożsamości klienta oraz beneficjenta rzeczywistego po nawiązaniu stosunków gospodarczych (np. jeżeli transakcje na rachunku wykraczają poza zdefiniowany próg pieniężny).
- Zmniejszenie częstotliwości aktualizacji identyfikacji klienta.
- Zmniejszenie stopnia bieżącego monitorowania i analizy transakcji, na podstawie uzasadnionego progu pieniężnego.
- Odstąpienie od gromadzenia określonych informacji lub stosowania określonych środków w celu zrozumienia celu i charakteru stosunków gospodarczych, ale wnioskowanie o celu i charakterze na podstawie rodzaju transakcji lub nawiązanych relacji biznesowych.

Uprozczone środki bezpieczeństwa finansowego nie są dopuszczalne, gdy istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, lub gdy mają zastosowanie określone scenariusze podwyższonego ryzyka.

Progi

22. Wskazane progi sporadycznych transakcji zgodnie z Rekomendacją 10 wynoszą 15 000 USD/EUR. Transakcje finansowe powyżej wskazanego progu obejmują sytuacje, w których transakcja jest przeprowadzana w ramach pojedynczej operacji lub kilku operacji, które wydają się być połączone.

Bieżące środki bezpieczeństwa finansowego

23. Instytucje finansowe powinny zostać objęte wymogiem zapewnienia, że dokumenty, dane lub informacje zebrane w ramach środków bezpieczeństwa finansowego są aktualne i dokładne, poprzez przeglądy istniejących rejestrów, w szczególności w przypadku klientów zaliczanych do kategorii podwyższonego ryzyka.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 12 (OSOBY ZAJMUJĄCE EKSPONOWANE STANOWISKA POLITYCZNE)

Instytucje finansowe powinny podejmować uzasadnione działania w celu ustalenia, czy beneficjenci polis ubezpieczenia na życie i/lub, w stosownych przypadkach, beneficjent rzeczywisty, są osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne. Takie działanie powinno mieć miejsce najpóźniej w momencie wypłaty. W przypadku zidentyfikowania podwyższonych ryzyk, poza stosowaniem standardowych środków bezpieczeństwa finansowego, instytucje finansowe powinny być objęte wymogiem:

- a) informowania kierownictwa wyższego szczebla przed wypłatą polisy; oraz
- b) przeprowadzenia wzmożonej analizy całokształtu stosunków gospodarczych z posiadaczem polisy i rozważenie złożenia raportu o podejrzanej transakcji.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 13 (BANKOWOŚĆ KORESPONDENCYJNA)

Podobne stosunki gospodarcze, do których instytucje powinny stosować kryteria (a) - (e) obejmują, przykładowo, stosunki nawiązane w transakcjach papierami wartościowymi lub przekazach środków pieniężnych, dla transgranicznej instytucji finansowej jako zleceniodawcy, lub dla jej klientów.

Termin *rachunki przejściowe* odnosi się do odpowiednich rachunków, które są wykorzystywane bezpośrednio przez strony trzecie do realizacji transakcji biznesowych we własnym imieniu.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 14 (USŁUGI PRZEKAZYWANIA PIENIĘDZY LUB ŚRODKÓW)

Kraj nie jest zobowiązany do wdrożenia odrębnego systemu udzielania licencji lub rejestracji w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, które posiadają już licencje lub są zarejestrowane jako instytucje finansowe (zgodnie z Rekomendacjami FATF) w tym kraju; które, w ramach takiej licencji lub rejestracji, mogą realizować usługi przekazywania pieniędzy lub środków a także które już są objęte pełnym zakresem mających zastosowanie obowiązków w ramach Rekomendacji FATF.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 15 (NOWE TECHNOLOGIE)

1. Do celów stosowania Rekomendacji FATF, kraje powinny uznawać aktywa wirtualne za „majątek”, „dochody”, „środki pieniężne”, „fundusze lub inne aktywa”, lub inną „odpowiednią wartość”. Kraje powinny stosować odpowiednie środki zgodnie z Rekomendacjami FATF względem aktywów wirtualnych i dostawców usług aktywów wirtualnych (VASP).
2. Zgodnie z Rekomendacją 1, kraje powinny identyfikować, oceniać i rozumieć ryzyka prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i proliferacji⁴⁰ wynikające z działalności obejmującej aktywa wirtualne i działalności lub operacji dostawców usług aktywów wirtualnych. Na podstawie tej oceny, kraje powinny zastosować podejście oparte o analizę ryzyka w celu zapewnienia, że środki zapobiegające lub ograniczające pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu są współmierne do zidentyfikowanych ryzyk. Kraje powinny podjąć odpowiednie kroki w celu zarządzania i ograniczania zidentyfikowanych ryzyk finansowania proliferacji. Kraje powinny nałożyć na dostawców usług aktywów wirtualnych wymóg identyfikacji, oceny i podejmowania skutecznych działań w celu ograniczenia ryzyk prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i proliferacji.
3. Dostawcy usług aktywów wirtualnych powinni być objęci wymogiem posiadania licencji lub rejestracji. Powinni być oni zobowiązani co najmniej do posiadania licencji lub rejestracji w jurysdykcji(ach) ustanowienia⁴¹. W przypadkach, w których dostawca usług aktywów wirtualnych jest osobą fizyczną, powinien być zobowiązany do posiadania licencji lub rejestracji w jurysdykcji, w której ma siedzibę. Jurysdykcje mogą również nałożyć na dostawców usług aktywów wirtualnych oferujących produkty i/lub usługi klientom, lub prowadzącym operacje z właściwej im jurysdykcji, wymóg posiadania licencji lub rejestracji w tej jurysdykcji. Właściwe organy powinny podjąć niezbędne środki prawne lub regulacyjne, aby uniemożliwić przestępcom lub ich wspólnikom posiadanie, lub bycie beneficjentem rzeczywistym, znaczących lub kontrolnych udziałów, lub sprawowania funkcji kierowniczej u dostawcy usług aktywów wirtualnych. Kraje powinny podjąć działania w celu zidentyfikowania osób fizycznych lub prawnych, które prowadzą działalność dostawcy usług aktywów wirtualnych bez wymaganej licencji lub rejestracji, i zastosować odpowiednie sankcje.
4. Kraj nie jest zobowiązany do wdrożenia odrębnego systemu udzielania licencji lub rejestracji w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, które posiadają już licencje lub są zarejestrowane jako instytucje finansowe (zgodnie z Rekomendacjami FATF) w tym kraju, które, w ramach takiej licencji lub rejestracji, mogą realizować usługi przekazywania pieniędzy lub środków, i które już są objęte pełnym zakresem mających zastosowanie obowiązków w ramach Rekomendacji FATF.
5. Kraje powinny zapewnić, aby dostawcy usług aktywów wirtualnych podlegali adekwatnym regulacjom i nadzorowi lub monitorowaniu w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i efektywnie wdrażali odpowiednie Rekomendacje FATF, w celu ograniczenia ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanych z aktywami wirtualnymi. Dostawcy usług aktywów wirtualnych powinni być objęci skutecznymi systemami monitorowania i zapewniania zgodności z krajowymi wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także podlegać nadzorowi lub monitorowaniu

⁴⁰ „Ryzyko finansowania proliferacji” odnosi się bezpośrednio i wyłącznie do potencjalnego naruszenia, niewdrożenia lub obchodzenia zobowiązań w zakresie ukierunkowanych sankcji finansowych, o których mowa w Rekomendacji 7.

⁴¹ Odniesienia do ustanowienia osoby prawnej obejmują zakładanie spółek lub inny stosowany mechanizm.

przez właściwy organ (nie organ samoregulujący), który powinien prowadzić nadzór lub monitorowanie oparte o analizę ryzyka. Organy nadzoru powinny posiadać odpowiednie uprawnienia do nadzoru lub monitorowania i zapewnić zgodność dostawców usług aktywów wirtualnych z wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym uprawnienie do prowadzenia kontroli, wymuszenia przedstawienia informacji i nakładania sankcji. Organy nadzoru powinny mieć, w stosownych przypadkach, uprawnienia do nakładania różnych sankcji dyscyplinarnych i finansowych, w tym uprawnienie do cofnięcia, ograniczenia lub zawieszenia licencji lub rejestracji dostawcy usług aktywów wirtualnych.

6. Kraje powinny zapewnić szereg skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych, celem odpowiedniego postępowania z dostawcami usług aktywów wirtualnych, którzy nie spełniają wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z Rekomendacją 35. Sankcje powinny mieć zastosowanie nie tylko do dostawców usług aktywów wirtualnych, ale także do dyrektorów i kierownictwa wyższego szczebla.
7. W odniesieniu do środków zapobiegawczych, wymogi określone w Rekomendacjach 10 – 21 mają zastosowanie do dostawców usług aktywów wirtualnych sklasyfikowanych następująco:
 - (a) R. 10 – Wskazany próg sporadycznych transakcji, powyżej którego dostawcy usług aktywów wirtualnych są zobowiązani do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wynosi 1 000 USD/EUR.
 - (b) R. 16 – Kraje powinny zapewnić, aby dostawcy usług aktywów wirtualnych dokonujący przekazu uzyskiwali i posiadali wymagane i dokładne informacje o inicjatorze i wymagane informacje o beneficjencie⁴² przekazów aktywów wirtualnych, składali ww. informacje do dostawcy usług aktywów wirtualnych lub instytucji finansowej beneficjenta (jeśli ma zastosowanie) bezzwłocznie i bezpiecznie, i udostępniały te informacje na żądanie właściwym organom. Kraje powinny zapewnić, aby dostawca usług aktywów wirtualnych beneficjenta uzyskał i posiadał wymagane informacje o inicjatorze a także wymagane i dokładne informacje o beneficjencie przekazów aktywów wirtualnych i udostępnił je na żądanie organom właściwym. Inne wymogi Rekomendacji 16 (w tym monitorowanie dostępności informacji oraz zamrażanie i zakazywanie transakcji wskazanych osób i podmiotów) mają zastosowanie na tej samej podstawie, co w Rekomendacji 16. Te same obowiązki mają zastosowanie do instytucji finansowych przy wysyłaniu lub odbieraniu przekazów aktywów wirtualnych w imieniu klienta.
8. Kraje powinny bezzwłocznie, konstruktywnie i skutecznie zapewnić współpracę międzynarodową w możliwie jak najszerszym zakresie w związku z praniem pieniędzy, przestępstwami bazowymi i finansowaniem terroryzmu w kontekście aktywów wirtualnych, na podstawie wskazanej w Rekomendacjach 37 – 40. W szczególności, organy nadzoru dostawców usług aktywów wirtualnych powinny bezzwłocznie i konstruktywnie wymieniać informacje z zagranicznymi odpowiednikami, niezależnie od charakteru lub statusu organu nadzoru lub różnic w nazewnictwie lub statusie dostawców usług aktywów wirtualnych.

⁴² Zgodnie z Notą Interpretacyjną do Rekomendacji 16, ust. 6, lub równoważne informacje w kontekście aktywów wirtualnych.

⁴³ Informacje mogą być składane bezpośrednio lub pośrednio. Nie jest konieczne ich załączanie bezpośrednio do przekazów aktywów wirtualnych.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 16 (PRZEKAZY PIENIĘŻNE)

A. CEL

1. Rekomendacja 16 została opracowana w celu uniemożliwienia terrorystom i innym przestępcom posiadania swobodnego dostępu do przekazów pieniężnych w celu przenoszenia środków pieniężnych, i wykrywania takich nadużyć, gdy się pojawią. W szczególności, ma na celu zapewnienie natychmiastowej dostępności podstawowych informacji na temat inicjatora i beneficjenta przekazów pieniężnych dla:
 - (a) właściwych organów ścigania i/lub prokuratorskich w zakresie wsparcia w wykrywaniu, dochodzeniu i skazywaniu terrorystów lub innych przestępców i śledzenie ich aktywów;
 - (b) jednostek analityki finansowej w zakresie analizowania podejrzanych lub niestandardowych aktywności i ich upowszechniania, w razie potrzeby, oraz
 - (c) instytucji zlecających, pośredniczących i instytucji beneficjenta w celu ułatwienia identyfikacji i zgłaszania podejrzanych transakcji, a także wdrażania wymogów dotyczących zamrażania i zgodności z zakazami dotyczącymi prowadzenia transakcji ze wskazanymi osobami i podmiotami, a także zobowiązaniami określonymi w odpowiednich rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, takich jak rezolucja 1267 (1999) i kolejne rezolucje, a także rezolucja 1373 (2001) dotycząca zapobiegania i przeciwdziałania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu.
2. Aby zrealizować te cele, kraje powinny mieć możliwość śledzenia wszystkich przekazów pieniężnych. Z powodu potencjalnego zagrożenia finansowaniem terroryzmu stwarzanego przez niewielkie przekazy pieniężne, kraje powinny obniżyć progi, biorąc pod uwagę ryzyko zepchnięcia transakcji do podziemia i znaczenie włączenia finansowego. Zamiarem FATF nie jest nakładanie sztywnych standardów lub nakazywanie stosowania jednego procesu operacyjnego, co miałyby negatywny wpływ na system płatności.

B. ZAKRES

3. Rekomendacja 16 ma zastosowanie do transgranicznych i krajowych przekazów pieniężnych, w tym płatności seryjnych, a także płatności będących pokryciem.
4. Rekomendacja 16 nie obejmuje następujących rodzajów płatności:
 - (a) Przekazów z transakcji wykonanej za pomocą karty kredytowej lub debetowej lub karty przedpłaconej w celu zakupu towarów lub usług, o ile numer takiej karty kredytowej lub debetowej lub przedpłaconej występuje na wszystkich przekazach z transakcji. Jednakże, jeżeli karta kredytowa lub debetowa lub przedpłacona jest stosowana jako system płatności w celu wykonania przekazu pieniężnego, transakcja taka jest objęta Rekomendacją 16, a komunikat powinien zawierać niezbędne informacje.
 - (b) Przekazów i rozliczeń pomiędzy instytucjami finansowymi, jeżeli inicjator i beneficjent są instytucjami finansowymi działającymi we własnym imieniu.

5. Kraje mogą przyjąć próg *de minimis* dla transgranicznych przekazów pieniężnych (nie wyższych niż 1 000 USD/EUR), poniżej którego będą mieć zastosowanie następujące wymogi:
- (a) Kraje powinny zapewnić, aby instytucje finansowe ujmowały w takich przekazach: (i) imię i nazwisko (nazwę) inicjatora; (ii) imię i nazwisko (nazwę) beneficjenta; oraz (iii) numer konta każdego z nich, unikalny numer referencyjny transakcji. Takie informacje nie wymagają weryfikacji pod kątem dokładności, chyba że istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, w którym to przypadku instytucja finansowa powinna zweryfikować informacje dotyczące jej klienta.
 - (b) Kraje mogą mimo to nałożyć wymóg, aby przychodzące transgraniczne przekazy pieniężne poniżej progu zawierały wymagane i dokładne informacje o inicjatorze.

C. TRANSGRANICZNE KWALIFIKUJĄCE SIĘ PRZEKAZY PIENIĘŻNE

6. Informacje towarzyszące wszystkim kwalifikującym się przekazom pieniężnym powinny zawsze zawierać:
- (a) imię i nazwisko (nazwę) inicjatora;
 - (b) numer rachunku inicjatora, jeżeli taki rachunek jest wykorzystywany do przetwarzania transakcji;
 - (c) adres inicjatora lub krajowy numer identyfikacyjny, lub numer identyfikacyjny klienta⁴⁴, lub datę i miejsce urodzenia;
 - (d) imię i nazwisko (nazwę) beneficjentem; oraz
 - (e) numer konta beneficjenta, jeżeli taki rachunek jest wykorzystywany do przetwarzania transakcji.
7. W przypadku braku rachunku, należy załączyć unikalny numer referencyjny transakcji, co umożliwi identyfikowalność transakcji.
8. Jeżeli kilka pojedynczych transgranicznych przekazów pieniężnych od jednego inicjatora zostaje ujętych w przekazie zbiorczym do beneficjentów, mogą one być wyłączone z wymogów określonych w ust. 6 w odniesieniu do informacji o inicjatorze, z zastrzeżeniem, że zawierają one numer rachunku inicjatora lub unikalny numer referencyjny transakcji (zgodnie z ust. 7 powyżej), a przekaz zbiorczy zawiera wymagane i dokładne informacje o inicjatorze i wszystkie informacje o beneficjencie, umożliwiające pełną identyfikowalność w kraju beneficjenta.

D. KRAJOWE PRZEKAZY PIENIĘŻNE

9. Informacje towarzyszące krajowym przekazom pieniężnym powinny także zawierać informacje o inicjatorze, tak jak w przypadku transgranicznych przekazów pieniężnych, chyba że informacje te mogą zostać udostępnione instytucji finansowej beneficjenta i właściwym organom innymi metodami. W tym ostatnim przypadku, zlecająca instytucja finansowa musi wyłącznie załączyć numer rachunku lub unikalny numer referencyjny transakcji, z zastrzeżeniem, że numer ten lub

⁴⁴ Numer identyfikacyjny klienta odnosi się do numeru, który w sposób unikalny identyfikuje inicjatora wobec dokonywanej płatności i jest inny niż unikalny numer referencyjny transakcji, o którym mowa w ust. 7. Numer identyfikacyjny klienta musi odnosić się do dokumentacji instytucji finansowej dokonującej płatności, która zawiera co najmniej jedno z poniższych: adres klienta, krajowy numer identyfikacyjny, lub datę i miejsce urodzenia.

numer identyfikacyjny umożliwi śledzenie transakcji do inicjatora lub beneficjenta.

10. Informacje te powinny zostać udostępnione przez zlecającą instytucję finansową w ciągu trzech dni roboczych od dnia otrzymania żądania od instytucji finansowej beneficjenta lub od właściwych organów. Organy ścigania powinny mieć możliwość natychmiastowego wymuszenia przedstawienia takich informacji.

E. OBOWIĄZKI ZLECAJĄCYCH, POŚREDNICZĄCYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH I INSTYTUCJI FINANSOWYCH BENEFICJENTA

Zlecająca instytucja finansowa

11. Zlecająca instytucja finansowa powinna zapewnić, że kwalifikowane przekazy pieniężne zawierają wymagane i dokładne informacje o inicjatorze oraz wymagane informacje o beneficjencie.
12. Zlecająca instytucja finansowa powinna zapewnić, że transgraniczne przekazy finansowe poniżej mającego zastosowanie progu zawierają imię i nazwisko (nazwę) inicjatora oraz imię i nazwisko (nazwę) beneficjenta, a także numery ich rachunków, lub unikalny numer referencyjny transakcji.
13. Zlecająca instytucja finansowa powinna gromadzić wszystkie informacje o inicjatorze i beneficjencie, zgodnie z Rekomendacją 11.
14. Zlecająca instytucja finansowa nie powinna mieć pozwolenia na dokonanie przekazu pieniężnego, jeżeli nie spełnia wymogów określonych powyżej.

Pośrednicząca instytucja finansowa

15. W przypadku transgranicznych przekazów pieniężnych, instytucje finansowe przetwarzające element pośredniczących takich łańcuchów przekazów pieniężnych powinny zapewnić, że wszystkie informacje o inicjatorze i beneficjencie towarzyszące przekazowi pieniężnemu są w nim zawarte.
16. Jeżeli ograniczenia techniczne uniemożliwiają zawarcie wymaganych informacji o inicjatorze lub beneficjencie, towarzyszących transgranicznemu przelewowi sieciowemu w powiązonym krajowym przekazie pieniężnym, odbierająca pośrednicząca instytucja finansowa powinna prowadzić dokumentację, przez co najmniej pięć lat, wszystkich informacji otrzymanych od zlecającej instytucji finansowej lub innej pośredniczącej instytucji finansowej.
17. Pośrednicząca instytucja finansowa powinna podjąć uzasadnione środki w celu identyfikacji transgranicznych przekazów pieniężnych niezawierających wymaganych informacji o inicjatorze lub beneficjencie. Takie środki powinny być zgodne z bezpośrednim (zautomatyzowanym) przetwarzaniem płatności.
18. Pośrednicząca instytucja finansowa powinna posiadać skuteczne polityki i procedury oparte o analizę ryzyka do ustalania: (i) kiedy wykonać, odrzucić lub zawiesić przekaz pieniężny niezawierający wymaganych informacji o inicjatorze lub beneficjencie; i (ii) odpowiednie działania następcze.

Instytucja finansowa będąca beneficjentem

19. Instytucja finansowa będąca beneficjentem, powinna podjąć uzasadnione środki w celu identyfikacji transgranicznych przekazów pieniężnych niezawierających wymaganych informacji o inicjatorze lub beneficjencie. Takie środki mogą obejmować monitorowanie pozdarzeniowe lub w czasie rzeczywistym, jeżeli jest to możliwe.
20. W przypadku kwalifikowanych przekazów pieniężnych, instytucja finansowa będąca beneficjentem powinna zweryfikować tożsamość jeżeli nie została ona poprzednio zweryfikowana, i przechowywać te informacje zgodnie z Rekomendacją 11.
21. Instytucja finansowa będąca beneficjentem powinna posiadać skuteczne polityki i procedury oparte o analizę ryzyka do ustalania: (i) kiedy wykonać, odrzucić lub zawiesić przekaz pieniężny niezawierający wymaganych informacji o inicjatorze lub beneficjencie; i (ii) odpowiednie działania następcze.

F. OPERATORZY USŁUG PRZEKAZYWANIA PIENIĘDZY LUB ŚRODKÓW

22. Dostawcy usług przekazywania pieniędzy lub środków (MVTs) powinni być objęci wymogiem zachowania zgodności ze wszystkimi istotnymi wymogami Rekomendacji 16 w krajach, w których prowadzą działalność, bezpośrednio lub przez pośredników. W przypadku dostawcy usług przekazywania pieniędzy lub środków, który kontroluje zarówno zleceniodawcę, jak i beneficjenta przekazu pieniężnego, dostawca usług przekazywania pieniędzy lub środków:
 - (a) powinien uwzględnić wszystkie informacje od zleceniodawcy i beneficjenta w celu określenia, czy należy złożyć raport o podejrzanym transakcji (STR); i
 - (b) powinien złożyć raport o podejrzanym transakcji w kraju, którego dotyczy podejrany przekaz pieniężny i udostępnić istotne informacje o transakcji, jednostce analityki finansowej.

Glosariusz terminów stosowanych w niniejszej Rekomendacji

Dokładny	termin stosowany do opisu informacji weryfikowanych pod kątem dokładności.
Przekaz zbiorczy	jest przekazem zawierającym szereg pojedynczych przekazów pocztowych przesyłanych do tych samych instytucji finansowych, ale które mogą/mogą nie być ostatecznie przeznaczone dla różnych osób.
Beneficjent	odnosi się do osoby fizycznej lub prawnej lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej, zidentyfikowanej przez inicjatora jako odbiorcę zleconego przekazu pieniężnego.
Instytucja finansowa beneficjenta	odnosi się do instytucji finansowej, która otrzymuje przekaz pieniężny od zlecającej instytucji finansowej bezpośrednio lub przez pośredniczącą instytucję finansową i udostępnia środki pieniężne beneficjentowi.
Płatność pokryciem będąca	odnosi się do przekazu pieniężnego łączącego w sobie komunikat o płatności wysłany bezpośrednio przez zlecającą instytucję finansową do instytucji finansowej beneficjenta z przekierowaniem instrukcji finansowania (pokrycia) od zlecającej instytucji finansowej do

Glosariusz terminów stosowanych w niniejszej Rekomendacji

		instytucji finansowej beneficjenta poprzez jedną lub więcej pośredniczących instytucji finansowych.
Transgraniczny przekaz pieniężny		odnosi się do <i>przekazu pieniężnego</i> , gdy zlecająca instytucja finansowa i instytucja finansowa beneficjenta znajdują się w różnych krajach. Termin ten dotyczy również łańcucha <i>przekazu pieniężnego</i> , w którym co najmniej jedna z instytucji finansowych biorących udział w przekazie znajduje się w innym kraju.
Krajowe przekazy pieniężne		odnosi się do <i>przekazu pieniężnego</i> , gdy zlecająca instytucja finansowa i instytucja finansowa beneficjenta znajdują się w tym samym kraju. Termin ten odnosi się zatem do łańcucha <i>przekazu pieniężnego</i> , nawet jeżeli system stosowany do przekazu komunikatu o płatności może znajdować się w innym kraju. Termin ten dotyczy również łańcucha <i>przekazu pieniężnego</i> mającego miejsce w całości w granicach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) ⁴⁵ .
Pośrednicząca instytucja finansowa		odnosi się do instytucji finansowej w łańcuchu płatności seryjnych lub będących pokryciem, która otrzymuje lub przekazuje przekaz pieniężny w imieniu zlecającej instytucji finansowej i instytucji finansowej beneficjenta, lub innej pośredniczącej instytucji finansowej.
Zlecająca instytucja finansowa		odnosi się do instytucji finansowej, która inicjuje przekaz pieniężny i przekazuje środki pieniężne po otrzymaniu zlecenia przekazu pieniężnego w imieniu inicjatora.
Inicjator		odnosi się do posiadacza rachunku, który zezwala na dokonanie przekazu pieniężnego z tego rachunku, lub w przypadku braku rachunku osobę fizyczną lub prawną składającą zlecenie w zlecającej instytucji finansowej na wykonanie przekazu pieniężnego.
Kwalifikujące przekazy pieniężne	się	oznaczają transgraniczny przekaz pocztowy powyżej mającego zastosowanie progu, zgodnie z ust. 5 Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 16.
Wymagany		termin stosowany do opisanego sytuacji, w której wszystkie elementy wymaganych informacji są obecne. Pkt 6 lit. a), b) i c) określają <i>wymagane informacje o inicjatorze</i> . Pkt 6 lit. d) i e) określają <i>wymagane informacje o beneficjencie</i> .

⁴⁵ Podmiot może wnieść do FATF o wskazanie go jako jurysdykcji ponadnarodowej do celów i ograniczenia do oceny zgodności z Rekomendacją 16.

Glosariusz terminów stosowanych w niniejszej Rekomendacji

Płatność seryjna	odnosi się do bezpośredniego sekwencyjnego łańcucha płatności, w którym przekaz pieniężny towarzyszący mu komunikat o płatności są przesyłane razem ze zlecającej instytucji finansowej do instytucji finansowej beneficjanta lub przez jedną lub więcej pośredniczących instytucji finansowych (np. banków korespondentów).
Bezpośrednie (zautomatyzowane) przetwarzanie	odnosi się do transakcji płatniczych dokonywanych elektronicznie bez potrzeby manualnej interwencji.
Unikalny numer referencyjny transakcji	odnosi się do kombinacji liter, cyfr lub symboli, określonej przez dostawcę usług płatniczych, zgodnie z protokołami płatności i systemem rozliczeń lub powiadamiania stosowanymi na potrzeby przekazu pieniężnego.
Przekaz pieniężny	odnosi się do transakcji dokonywanej w imieniu inicjatora przez instytucję finansową drogą elektroniczną w celu udostępnienia kwoty pieniężnej beneficjentowi w instytucji finansowej beneficjenta, niezależnie od tego, czy inicjator i beneficjent są tą samą osobą, czy nie. ⁴⁶

⁴⁶ Rozumie się, że rozliczenie przekazów pieniężnych może mieć miejsce w ramach rozliczenia netto. Niniejsza nota interpretacyjna odnosi się do informacji, które należy zawrzeć w instrukcjach wysyłanych przez inicjującą instytucję finansową do instytucji finansowej beneficjenta, w tym przez pośredniczącą instytucję finansową w celu umożliwienia przekazania środków pieniężnych beneficjentowi. Każde rozliczenie netto pomiędzy instytucjami finansowymi może być wyłączone na mocy ust. 4 lit. b).

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 17 (DELEGOWANIE UPRAWNIEŃ STRONOM TRZECIM)

1. Niniejsza Rekomendacja nie ma zastosowania do stosunków outsourcingu (delegowania uprawnień podmiotom zewnętrznym) lub pośrednictwa. W scenariuszu zakładającym delegowanie uprawnień stronie trzeciej, strona trzecia powinna podlegać wymogom dotyczącym stosowania środków bezpieczeństwa finansowego i prowadzenia dokumentacji zgodnie z Rekomendacjami 10 i 11, a także podlegać regulacji, nadzorowi lub monitorowaniu. Strona trzecia będzie zwykle pozostawać w bieżących stosunkach gospodarczych z klientem, niezależnych od stosunków stworzonych przez klienta z instytucją delegującą uprawnienia stronie trzeciej i będzie stosować własne procedury w zakresie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego. Sytuację tą można przyrównać ze scenariuszem outsourcingu/pośrednictwa, w którym podmiot zewnętrzny, któremu delegowano uprawnienia, stosuje środki bezpieczeństwa finansowego w imieniu delegującej instytucji finansowej, zgodnie z jej procedurami, i podlega kontroli ze strony delegującej instytucji finansowej w zakresie skutecznego wdrażania tych procedur przez podmiot zewnętrzny.
2. Do celów Rekomendacji 17, termin *odpowiednie właściwe organy* oznacza (i) organ krajowy, który powinien być zaangażowany w zrozumienie polityk grup i środków kontroli na poziomie grupy, oraz (ii) organy państwa przyjmującego, które powinny być zaangażowane w działania oddziałów/podmiotów zależnych.
3. Termin *strony trzecie* oznacza instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe, nadzorowane lub monitorowane i spełniające wymogi określone w Rekomendacji 17.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 18 (KONTROLA WEWNĘTRZNA ORAZ ZAGRANICZNE ODDZIAŁY I PODMIOTY ZALEŻNE)

1. Programy instytucji finansowych przeciwdziałające praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny obejmować:
 - (a) opracowanie polityk, procedur i kontroli wewnętrznych, w tym odpowiednie ustalenia dotyczące zarządzania zgodnością, a także adekwatne procedury sprawdzające w celu zapewnienia wysokich standardów przy zatrudnianiu pracowników;
 - (b) wymóg posiadania bieżącego programu szkoleniowego pracowników; oraz
 - (c) niezależnej funkcji audytu w celu sprawdzania systemu.
2. Rodzaj i zakres podejmowanych środków powinien być odpowiedni do ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz wielkości działalności.
3. Ustalenia dotyczące zarządzania zgodnością powinny obejmować powołanie pracownika ds. zgodności (compliance) na poziomie kierownictwa.
4. Programy finansowe grup dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny mieć zastosowanie do wszystkich oddziałów i spółek zależnych z większościowym udziałem grupy finansowej. Programy te powinny obejmować środki, o których mowa w pkt. a) do c) powyżej i powinny być odpowiednie do rodzaju działalności oddziałów i spółek zależnych z większościowym udziałem. Programy te powinny obejmować polityki i procedury wymiany informacji wymaganych do celów stosowania środków bezpieczeństwa finansowego i zarządzania ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Funkcje zgodności na poziomie grupy, audytu i/lub przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny otrzymywać informacje o klientach, rachunkach i transakcjach od oddziałów i podmiotów zależnych, jeżeli jest to konieczne do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Mogą one obejmować informacje i analizy transakcji lub informacje o niestandardowych działaniach (jeśli taka analiza była przeprowadzona); mogą zawierać raport o podejrzanej transakcji, najważniejsze informacje zawarte w raporcie, lub fakt samego złożenia raportu. Podobnie, oddziały i spółki zależne powinny otrzymywać takie informacje zależnie od funkcji na poziomie grupy, jeżeli odnoszą się do i dotyczą zarządzania ryzykiem. Należy wdrożyć odpowiednie zabezpieczenia dotyczące poufności i wykorzystywania wymienianych informacji, w tym w celu zapobieżenia ujawnianiu informacji. Kraje mogą określić zakres wymiany informacji zależnie od ich wrażliwości i istotności dla zarządzania ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
5. W przypadku operacji zagranicznych, jeżeli minimalne wymogi dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu, państwa przyjmującego są mniej restrykcyjne niż państwa pochodzenia, instytucje finansowe powinny być zobowiązane do zapewnienia, że ich oddziały i spółki zależne z większościowym udziałem w państwach przyjmujących wdrażają wymogi państwa pochodzenia, w zakresie dozwolonym przez przepisy państwa przyjmującego. Jeżeli państwo przyjmujące nie zezwala na prawidłowe wdrożenie ww. środków, grupy finansowe powinny zastosować odpowiednie środki dodatkowe w celu zarządzania ryzykami prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i poinformować ich organy nadzoru o tym fakcie. Jeżeli środki dodatkowe są niewystarczające, właściwe organy kraju pochodzenia rozważą podjęcie dodatkowych działań nadzorczych, w tym nałożenie dodatkowych kontroli na grupę finansową, w tym, w razie potrzeby, zażądanie zamknięcia działalności grupy w państwie przyjmującym

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 19 (KRAJE PODWYŻSZONEGO RYZYKA)

1. Wzmoczone środki bezpieczeństwa finansowego, które instytucje finansowe mogłyby podjąć, obejmują środki wskazane w ust. 20 Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 10, a także inne środki o podobnym efekcie ograniczania ryzyk.
2. Przykłady środków przeciwdziałających, które mogą podjąć kraje, obejmują poniższe oraz inne środki o podobnym efekcie ograniczania ryzyk:
 - (a) Nałożenie na instytucje finansowe wymogu stosowania określonych elementów wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego.
 - (b) Wprowadzenie odpowiednich mechanizmów wzmoczonego raportowania lub regularne raportowanie transakcji finansowych.
 - (c) Odmowa ustanowienia spółek zależnych lub oddziałów lub przedstawicielstw instytucji finansowych z danego kraju, lub inne uwzględnienie faktu, że dana instytucja finansowa pochodzi z kraju nieposiadającego adekwatnych systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
 - (d) Nałożenie na instytucje finansowe zakazu ustanawiania oddziałów lub przedstawicielstw w danym kraju, lub inne uwzględnienie faktu, że dany oddział lub przedstawicielstwo miałby siedzibę w kraju nieposiadającym adekwatnych systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
 - (e) Ograniczenie stosunków gospodarczych lub transakcji finansowych ze zidentyfikowanym krajem lub osobami w tym kraju.
 - (f) Nałożenie na instytucje finansowe zakazu delegowania uprawnień stronom trzecim zlokalizowanym w danym kraju w zakresie stosowania elementów środków bezpieczeństwa finansowego.
 - (g) Nałożenie na instytucje finansowe wymogu oceny i zmiany, lub w razie potrzeby zakończenia stosunków korespondenckich z instytucjami finansowymi w danym kraju.
 - (h) Nałożenie wymogu wzmoczonych kontroli nadzorczych i/lub audytu zewnętrznego na oddziały i spółki zależne instytucji finansowych z siedzibą w danym kraju.
 - (i) Nałożenie wymogu wzmoczonych wymogów w zakresie audytu wewnętrznego dla grup finansowych w odniesieniu do dowolnego z ich oddziałów i spółek zależnych z siedzibą w danym kraju.

Należy wdrożyć skuteczne środki zapewniające, że instytucje finansowe są powiadamiane o słabych punktach systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu innych krajów.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 20 (ZGŁASZANIE PODEJRZANYCH TRANSAKCJI)

1. Odniesienie do działalności przestępczej, o której mowa w Rekomendacji 20, odnosi się do wszystkich przestępstw, które stanowiłyby przestępstwo bazowe w zakresie prania pieniędzy, lub, co najmniej, te przestępstwa, które stanowiłyby przestępstwo bazowe, zgodnie z Rekomendacją 3. Kraje są zachęcane do przyjęcia pierwszej opcji.
2. Odniesienie do finansowania terroryzmu w Rekomendacji 20 odnosi się do: finansowania aktów terrorystycznych oraz organizacji terrorystycznych lub terrorystów, nawet w przypadku braku powiązania z określonym aktem lub aktami terrorystycznymi.
3. Wszystkie podejrzane transakcje, w tym próby transakcji, powinny być zgłaszane niezależnie od kwot transakcyjnych.
4. Wymóg raportowania powinien być bezpośrednim obowiązkiem, przy czym wszelkie pośrednie lub dorozumiane obowiązki zgłaszania podejrzanych transakcji, z powodu ewentualnego wszczęcia postępowania w sprawie przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub innego powodu (tzw. „sprawozdawczość pośrednia”), nie są akceptowalne.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 22 I 23 (WSKAZANE PODMIOTY I ZAWODY ŚWIADCZĄCE USŁUGI NIEFINANSOWE)

1. Wskazane progi do transakcji przedstawiają się następująco:
 - Kasyna (zgodnie z Rekomendacją 22) – 3 000 USD/EUR
 - Sprzedawcy metali i kamieni szlachetnych, jeżeli uczestniczą w transakcji gotówkowej (zgodnie z Rekomendacjami 22 i 23) – 15 000 USD/EUR.

Transakcje finansowe powyżej wskazanego progu obejmują sytuacje, w których transakcja jest dokonywana w ramach pojedynczej operacji lub kilku operacji, które wydają się być powiązane.

2. Noty Interpretacyjne mające zastosowanie do instytucji finansowych mają również zastosowanie do wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, w stosownych przypadkach. Do celów Rekomendacji 23, wymogi dotyczące "grup finansowych" w rekomendacji 18 mają zastosowanie do grup wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe działających w ramach tej samej struktury co grupy finansowe. Ponadto, kraje powinny rozważyć stosowanie wymogów dla programów grupowych do wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe działających w ramach innych struktur o wspólnej własności, zarządzaniu lub kontroli zgodności w zakresie, w którym struktury te mogą lepiej ograniczać ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu poprzez stosowanie programów grupowych. Rodzaj i zakres podejmowanych środków powinien być odpowiedni do prowadzonej działalności, ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz wielkości działalności. Przykładowo, zgodnie z Notą Interpretacyjną do Rekomendacji 18, kraje mogą określić zakres wymiany informacji na podstawie wrażliwości danych informacji i ich istotności dla zarządzania ryzykami przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
3. W celu zachowania zgodności z Rekomendacją 22 i 23, kraje nie muszą uchylać praw lub egzekwowlanych środków dotyczących adwokatów, notariuszy, księgowych i innych wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, o ile te rodzaje działalności lub zawody są objęte przepisami lub egzekwowlanymi środkami obejmującym taką podstawową działalność.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 22 (WSKAZANE PODMIOTY I ZAWODY ŚWIADCZĄCE USŁUGI NIEFINANSOWE– ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO)

1. Pośrednicy w obrocie nieruchomościami powinni spełniać wymogi Rekomendacji 10 w odniesieniu do nabywców i sprzedawców nieruchomości.
2. Kasyna powinny wdrożyć postanowienia Rekomendacji 10, w tym w zakresie identyfikacji i weryfikacji tożsamości klientów, jeżeli ich klienci uczestniczą w transakcjach finansowych o kwocie równej lub wyższej niż 3 000 USD/EUR. Identyfikacja klienta na wejściu do kasyna może być, ale niekoniecznie jest wystarczającym środkiem. Kraje muszą nałożyć na kasyna wymóg zapewnienia, że są one w stanie powiązać informacje dotyczące środków bezpieczeństwa finansowego dotyczące danego klienta z transakcjami dokonywanymi przez klienta w kasynie.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 23 (WSKAZANE PODMIOTY I ZAWODY ŚWIADCZĄCE USŁUGI NIEFINANSOWE– INNE ŚRODKI)

1. Adwokaci, notariusze, inni niezależni prawnicy i księgowi działający jako niezależni przedstawiciele zawodów prawniczych, nie są zobowiązani do zgłaszania podejrzanych transakcji, jeżeli istotne informacje w tym zakresie zostały uzyskane w okolicznościach, w których są oni zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej lub prawniczej tajemnicy zawodowej.
2. Obowiązkiem każdego kraju jest określenie kwestii, które są objęte prawniczą tajemnicą zawodową lub tajemnicą zawodową. Takie informacje standardowo obejmują informacje, które adwokaci, notariusze lub inni niezależni przedstawiciele zawodów prawniczych otrzymują od lub poprzez jednego ze swoich klientów: (a) w trakcie ustalania sytuacji prawnej ich klienta, lub (b) wykonywania obowiązków obrońcy, reprezentowania tego klienta w postępowaniu sądowym, administracyjnym, arbitrażowym lub mediacyjnym.
3. Kraje mogą zezwolić adwokatom, notariuszom, niezależnym przedstawicielom innych zawodów prawniczych i księgowym, na przesyłanie raportów o podejrzanych transakcjach do odpowiednich organizacji samoregulujących, z zastrzeżeniem ustanowienia odpowiednich form współpracy pomiędzy tymi organizacjami i jednostką analityki finansowej.
4. Jeżeli adwokaci, notariusze, inni niezależni przedstawiciele zawodów prawniczych i księgowi działający jako niezależni przedstawiciele zawodów prawniczych usiłują odwieść klienta od angażowania się w nielegalną działalność, nie stanowi to ujawnienia informacji.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 24 (PRZEJRZYSTOŚĆ I RZECZYWISTA WŁASNOŚĆ OSÓB PRAWNYCH)

1. Właściwe organy powinny być w stanie uzyskać, lub uzyskać terminowy dostęp do adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji na temat własności rzeczywistej i kontroli spółek i innych osób prawnych (informacje dotyczące rzeczywistej własności⁴⁷) ustanowionych⁴⁸ w kraju, a także osoby wykazujące ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i posiadające wystarczające powiązania⁴⁹ z ich krajem (jeżeli nie zostały utworzone w kraju). Kraje mogą dokonać wyboru mechanizmów, które będą stosować do realizacji tego celu, ale powinny również spełniać minimalne wymogi określone poniżej. Kraje powinny wykorzystywać różne mechanizmy do realizacji celu.
2. W ramach procesu opisanego w ust. 1, zapewniając adekwatną przejrzystość osób prawnych, kraje powinny wdrożyć mechanizmy, które:
 - (a) identyfikują i opisują różne rodzaje, formy i podstawowe cechy osób prawnych w kraju;
 - (b) identyfikują i opisują procesy: (i) ustanawiania tych osób prawnych; i (ii) uzyskują i rejestrują podstawowe informacje i informacje dotyczące rzeczywistej własności;
 - (c) upubliczniają powyższe informacje;
 - (d) oceniają ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu powiązane z różnymi rodzajami osób prawnych ustanowionych w kraju i podejmują odpowiednie kroki w zakresie zarządzania i ograniczania zidentyfikowanych ryzyk; oraz
 - (e) oceniają ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, na które narażony jest ich kraj, powiązane z innymi rodzajami osób prawnych ustanowionych za granicą, i podejmują odpowiednie kroki w zakresie zarządzania i ograniczania zidentyfikowanych ryzyk.⁵⁰

A. PODSTAWOWE INFORMACJE

⁴⁷ **Informacje dotyczące rzeczywistej własności** w odniesieniu do osób prawnych to informacje, o których mowa w Nocie Interpretacyjnej do Rekomendacji 10, ust. 5 lit. b) pkt i). Kontrola udziałowców, o których mowa w ust. 5 lit. b) pkt i) Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 10 może opierać się o prób, np. wszelkie osoby posiadające powyżej określonej wartości procentowej udziałów w spółce (określonej na podstawie oceny ryzyka jurysdykcji, maksymalnie 25%).

⁴⁸ Odniesienia do ustanawiania osoby prawnej obejmują mechanizm zakładania spółek lub inny stosowany mechanizm.

⁴⁹ Kraje mogą określić, co jest uznawane za *wystarczające powiązanie* na podstawie ryzyka. Przykłady badań wystarczającego powiązania mogą obejmować, między innymi, przypadki, w których spółka posiada stałe przedstawicielstwo/oddział/filię, posiada znaczącą działalność biznesową lub nawiązała znaczące i bieżące stosunki gospodarcze z instytucjami finansowymi lub wskazanymi podmiotami i zawodami świadczącymi usługi niefinansowe, podlega regulacjom dotyczącym przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, posiada znaczące inwestycje w nieruchomości/inne lokalne inwestycje, zatrudnia pracowników lub jest rezydentem podatkowym w danym kraju.

⁵⁰ Mogą być realizowane za pomocą środków krajowych i/lub ponadnarodowych. Mogą one obejmować nałożenie wymogu posiadania informacji dotyczących rzeczywistej własności przez niektóre rodzaje osób prawnych ustanowionych za granicą zgodnie z ust. 7.

3. W celu określenia, kim są beneficjenci rzeczywiści spółki⁵¹, właściwe organy będą wymagać dostarczenia określonych podstawowych informacji o spółce, które, co najmniej, będą obejmować informacje o własności prawnej i strukturze kontroli spółki. Będą one obejmować informacje o statusie i uprawnieniach spółki, jej udziałowcach i dyrektorach.
4. Wszystkie spółki ustanowione w kraju powinny zostać zarejestrowane w rejestrze spółek.⁵² Niezależnie od tego, które mechanizmy są stosowane do uzyskania i rejestracji informacji dotyczących rzeczywistej własności (patrz Sekcja B), istnieje zbiór podstawowych informacji o spółce, które spółka musi, jako warunek konieczny, uzyskać i zarejestrować⁵³. Minimalne podstawowe informacje, które spółka musi uzyskać i zarejestrować, obejmują:
 - (a) nazwę spółki, dowód założenia, formę prawną i status, adres siedziby, podstawowe uprawnienia regulacyjne (np. akt założycielski i statut spółki), wykaz dyrektorów i unikalny numer identyfikacyjny, taki jak numer identyfikacji podatkowej lub równoważny (jeśli istnieje);⁵⁴ oraz
 - (b) rejestr udziałowców lub członków, zawierający imiona i nazwiska (nazwy) udziałowców i członków oraz liczbę udziałów posiadanych przez każdego z udziałowców⁵⁵ oraz kategorie udziałów (w tym charakter powiązanych praw głosu).
5. Rejestr spółek⁵⁶ powinien zawierać wszystkie podstawowe informacje wskazane w ust. 4 lit. a) powyżej.
6. Spółka powinna przechowywać podstawowe informacje określone w ust. 4 lit. b) w kraju, w siedzibie lub innej lokalizacji zgłoszonej do rejestru spółek. Jednakże, jeżeli spółka lub rejestr spółek przechowuje informacje dotyczące rzeczywistej własności w kraju, rejestr udziałowców nie musi być przechowywany w kraju, z zastrzeżeniem, że spółka może bezzwłocznie dostarczyć tych informacji na żądanie.

B. INFORMACJE DOTYCZĄCE RZECZYWISTEJ WŁASNOŚCI

7. Kraje powinny stosować podejście wielotorowe w celu zapewnienia, że właściwy organ może terminowo określić rzeczywistą własność spółki. Kraje powinny zdecydować, na podstawie ryzyka, kontekstu i istotności, jaką formę rejestru lub alternatywnych mechanizmów będą używać do umożliwienia właściwym organom skutecznego dostępu do informacji, i powinny udokumentować swą decyzję. Powyższe obejmuje w szczególności następujące wymogi:

51 Rekomendacja 24 ma zastosowanie do wszystkich form osób prawnych. Wymogi zostały opisane głównie w odniesieniu do spółek, ale podobne wymogi powinny mieć zastosowanie do innych rodzajów osób prawnych, z uwzględnieniem ich odmiennych form i struktur – zgodnie z Sekcją E.

52 “Rejestr spółek” oznacza rejestr w kraju założenia spółek lub otrzymania przez nie licencji, i jest standardowo prowadzony przez lub na rzecz organu zakładającego. Nie odnosi się do informacji przechowywanych przez lub na rzecz samej spółki.

53 Informacje mogą być rejestrowane przez samą spółkę lub osobę trzecią na odpowiedzialność spółki.

54 Informacje te należy upublicznić zgodnie z ust. 11.

55 Ma to zastosowanie do właściciela tytularnego wszystkich zarejestrowanych udziałów.

56 Lub inny organ publiczny w przypadku numeru identyfikacji podatkowej.

- (a) Kraje powinny nałożyć na spółki wymóg uzyskania i posiadania adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących rzeczywistej własności spółek; współpracy z właściwymi organami w największym możliwym zakresie przy ustalaniu beneficjenta rzeczywistego, w tym udostępniania informacji właściwym organom w terminie; oraz współpracy z instytucjami finansowymi/wskazanymi podmiotami i zawodami świadczącymi usługi niefinansowe w celu przekazania adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących rzeczywistej własności spółek.
- b) (i) Kraje powinny nałożyć wymóg posiadania przez organ publiczny lub inny organ (przykładowo organ podatkowy, jednostkę analityki finansowej, rejestr spółek lub rejestr rzeczywistej własności) adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji rzeczywistej własności osób prawnych.
Informacje nie muszą być przechowywane wyłącznie przez jeden organ.⁵⁷
- b) (ii) Kraje mogą podjąć decyzję o stosowaniu alternatywnego mechanizmu zamiast mechanizmu określonego w lit. b) ppkt i), jeżeli zapewni organom skuteczny dostęp do adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących rzeczywistej własności. W kontekście powyższego, poprzestawanie na podstawowych lub istniejących informacjach jest niewystarczające. Musi istnieć określony mechanizm zapewniający skuteczny dostęp do informacji.
- c) Kraje powinny stosować dodatkowe środki uzupełniające niezbędne do zapewnienia możliwości ustalenia rzeczywistej własności spółki; w tym przykładowo informacje posiadane przez organy regulacyjne lub giełdy; lub uzyskane przez instytucje finansowe i/lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe zgodnie z Rekomendacjami 10 i 22.⁵⁸
8. Wszystkie osoby, organy i podmioty wymienione powyżej, oraz sama spółka (lub jej syndycy, likwidatorzy lub inne osoby zaangażowane w rozwiązanie spółki) powinni przechowywać informacje i rejestry, o których mowa powyżej, przez co najmniej pięć lat od daty rozwiązania spółki lub zakończenia działalności przez spółkę, lub pięć lat od daty, w której spółka przestała być klientem profesjonalnej instytucji pośredniczącej lub finansowej.

C. TERMINOWY DOSTĘP DO ADEKWATNYCH, DOKŁADNYCH I AKTUALNYCH INFORMACJI

9. Kraje powinny posiadać mechanizmy zapewniające, że podstawowe informacje i informacje dotyczące rzeczywistej własności, w tym informacje dostarczane do rejestru spółek i wszelkie dostępne informacje, o których mowa w ust. 7, są adekwatne, dokładne i aktualne.

⁵⁷ Organ może rejestrować informacje dotyczące rzeczywistej własności wraz z innymi informacjami (np. podstawowymi informacjami o własności i założeniu, informacjami podatkowymi), lub też źródło informacji może przyjąć formę wielu rejestrów (np. okręgowych lub regionalnych, branżowych lub dla określonych rodzajów osób prawnych, takich jak organizacje non-profit), lub organu prywatnego, któremu organ publiczny powierzył takie zadanie.

⁵⁸ Kraje powinny być w stanie określić w terminie, czy spółka posiada lub kontroluje rachunek w instytucji finansowej w kraju.

Adekwatne informacje to informacje, które są wystarczające do zidentyfikowania⁵⁹ osoby fizycznej (osób), która jest beneficjentem(ami) rzeczywistym(y)mi), oraz środki i mechanizmy, przez które sprawuje ona rzeczywistą własność lub kontrolę.

Dokładne informacje to informacje, które zostały zweryfikowane pod kątem dokładności poprzez weryfikację tożsamości i statusu beneficjenta rzeczywistego za pomocą wiarygodnych, niezależnie uzyskanych/pozyskanych dokumentów, danych lub informacji. Zakres środków weryfikacyjnych może różnić się zależnie od poziomu ryzyka.

Kraje powinny rozważyć środki uzupełniające jako środki niezbędne do zapewnienia dokładności informacji dotyczących rzeczywistej własności, np. zgłaszanie rozbieżności.

Aktualne informacje to informacje, które są tak bieżące i aktualne, jak to możliwe, i są aktualizowane w rozsądnym okresie czasu (w ciągu jednego miesiąca) po każdej zmianie.

10. Właściwe organy, a w szczególności organy ścigania i jednostki analityki finansowej, powinny posiadać wszelkie uprawnienia niezbędne do umożliwienia im uzyskania terminowego dostępu do podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności będących w posiadaniu właściwych stron, w tym szybkiego i skutecznego dostępu do informacji posiadanych przez lub pozyskanych przez organ publiczny lub organ inny niż właściwy organ na temat podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności, i/lub na temat instytucji finansowych lub wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, które posiadają te informacje. Ponadto, kraje powinny zapewnić organom publicznym na poziomie krajowym i odpowiednio innym organom terminowy dostęp do podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności na temat osób prawnych w trakcie zamówień publicznych.
11. Kraje powinny nałożyć na rejestry spółek wymóg ułatwienia terminowego dostępu instytucji finansowych, wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe i innych właściwych organów tych krajów do posiadanych przez nie informacji publicznych i co najmniej do informacji, o których mowa w ust. 4 lit. a) powyżej. Kraje powinny także ułatwić terminowy dostęp instytucji finansowych i wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe do informacji, o których mowa w ust. 4 lit. b) powyżej oraz do informacji dotyczących rzeczywistej własności posiadanych zgodnie z ust. 7 powyżej, i mogą rozważyć ułatwienie dostępu publicznego do tych informacji.

D. PRZESZKODY DOTYCZĄCE PRZEJRZYSTOŚCI

12. Kraje powinny zapewnić środki zapobiegające i ograniczające ryzyko wykorzystania akcji i warrantów na okaziciela⁶⁰ poprzez wydanie zakazu emisji nowych akcji i warrantów na okaziciela; oraz, dla istniejących akcji i warrantów na okaziciela, poprzez zastosowanie jednego lub większej liczby poniższych mechanizmów w rozsądnych ramach⁶¹:

⁵⁹ Przykładami informacji mających na celu identyfikację osoby (osób), która jest beneficjentem(ami) rzeczywistym(i), obejmują imię i nazwisko, obywatelstwo(a), pełną datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, krajowy numer identyfikacyjny i rodzaj dokumentu oraz numer identyfikacji podatkowej lub równoważny numer w kraju zamieszkania

⁶⁰ Lub inne podobne instrumenty bez identyfikowalności.

⁶¹ Wymogi te nie mają zastosowania do nowo wyemitowanych i istniejących akcji lub warrantów na okaziciela spółki notowanej na giełdzie i podlegającej wymogom w zakresie ujawniania (przez regulamin giełdy lub wymogi prawne lub egzekwowalne środki), które nakładają wymogi zapewnienia odpowiedniej przejrzystości rzeczywistej własności.

- (a) przekształcenie ich na formę rejestrowaną; lub
 - (b) Unieruchomienie ich poprzez nałożenie wymogu posiadania ich w regulowanej instytucji finansowej lub profesjonalnego pośrednika, z terminowym dostępem do informacji przez właściwe organy; i
 - (c) w okresie przed zakończeniem (a) lub (b), nałożenie na posiadaczy instrumentów na okaziciela wymogu powiadamiania spółki, oraz na spółkę wymogu rejestracji ich tożsamości przed wykonaniem jakichkolwiek praw powiązanych z nimi.
13. Kraje powinny podjąć środki zapobiegające i ograniczające ryzyko wykorzystania udziałowców i dyrektorów mianowanych poprzez zastosowanie jednego lub większej liczby poniższych mechanizmów:
- (a) nałożenie na udziałowców i dyrektorów mianowanych wymogu ujawnienia statusu osoby mianowanej i tożsamości osoby mianującej spółce i odpowiedniemu rejestrowi, przy czym takie informacje powinny zostać ujęte w odpowiednim rejestrze, a w przypadku informacji otrzymywanych, posiadanych lub rejestrowanych przez organ publiczny lub inny organ lub mechanizm alternatywny, o którym mowa w ust. 7, status osoby mianowanej powinien być podany do wiadomości publicznej;
 - (b) nałożenie na udziałowców i dyrektorów mianowanych wymogu posiadania licencji⁶², aby status osoby mianowanej i tożsamość osoby mianującej były uzyskiwane, przechowywane lub rejestrowane przez organ publiczny lub inny organ lub alternatywny mechanizm, o którym mowa w ust. 7, oraz aby posiadali oni informacje identyfikujące osobę mianującą i osobę fizyczną, w imieniu której działa osoba mianowana⁶³, a także wymóg udostępnienia tych informacji właściwym organom na żądanie;⁶⁴ lub
 - (c) nałożenie zakazu korzystania z udziałowców lub dyrektorów mianowanych.

E. INNE OSOBY PRAWNE

14. W odniesieniu do fundacji, Anstalt, Waqf⁶⁵ i spółek komandytowych, kraje powinny podejmować podobne środki i nakładać podobne wymogi do wymogów dla spółek, z uwzględnieniem ich różnych form i struktur.
15. W odniesieniu do innych rodzajów osób prawnych, kraje powinny uwzględnić różne formy i struktury takich innych osób prawnych oraz poziomy ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanych z każdym rodzajem osoby prawnej, w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów przejrzystości. Kraje powinny co najmniej zapewnić rejestrację, dokładność i aktualność

⁶² Kraj nie musi wdrażać osobnego systemu udzielania licencji lub rejestracji w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, które posiadają już licencje lub są zarejestrowane jako instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe (zgodnie z Rekomendacjami FATF) w tym kraju, które na mocy takiej licencji lub rejestracji, mogą dokonywać mianowania, i które już są objęte pełnym zakresem mających zastosowanie zobowiązań w ramach Rekomendacji FATF.

⁶³ Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego w sytuacjach, w których osoba mianowana posiada udziały kontrolne lub w inny sposób sprawuje skuteczną kontrolę, wymaga ustalenia tożsamości osoby fizycznej, w którym imieniu osoba mianowana bezpośrednio lub pośrednio działa.

⁶⁴ W przypadku pośredników zaangażowanych w działania osoby mianowanej, należy odnieść się do Rekomendacji 22 i 28 w zakresie spełnienia odpowiednich wymogów.

⁶⁵ Za wyjątkiem krajów, w których Waqf są podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej zgodnie z Rekomendacją 25.

podstawowych informacji przez takie osoby prawne, oraz dostępność tych informacji dla właściwych organów w terminie. Kraje powinny dokonywać przeglądu ryzyk prania pieniędzy i finansowania terroryzmu odnoszących się do takich innych osób prawnych i, w oparciu o poziom ryzyka, określać środki, które należy podjąć w celu zapewnienia terminowego dostępu właściwych organów do adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących rzeczywistej własności w kontekście takich osób prawnych.

F. ODPOWIEDZIALNOŚĆ I SANKCJE

16. Należy wyraźnie wskazać odpowiedzialność w zakresie zgodności z wymogami niniejszej Noty Interpretacyjnej, a także odpowiedzialność i skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje dla każdej osoby prawnej lub fizycznej, która nie spełni wymogów.

G. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

17. Kraje powinny szybko, konstruktywnie i skutecznie zapewnić współpracę międzynarodową w możliwie jak najszerszym zakresie w odniesieniu do podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności, na podstawie określonej w Rekomendacjach 37 i 40. Ich działania powinny obejmować (a) ułatwienie dostępu przez zagraniczne właściwe organy do podstawowych informacji przechowywanych w rejestrach spółek; (b) wymianę informacji o udziałowcach; oraz (c) wykorzystanie uprawnień, zgodnie z prawem krajowym, do pozyskiwania informacji dotyczących rzeczywistej własności w imieniu zagranicznych odpowiedników. Kraje powinny monitorować jakość pomocy otrzymywanej od innych krajów w odpowiedzi na żądania o udzielenie podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności lub wniosków o udzielenie pomocy w lokalizowaniu beneficjentów rzeczywistych zamieszkałych za granicą. Zgodnie z Rekomendacjami 37 i 40, kraje nie powinny nakładać nadmiernie restrykcyjnych warunków na wymianę informacji lub wsparcie, np. odrzucić wnioski z powodu, iż obejmuje on kwestie fiskalne, w tym podatkowe, tajemnicę bankową, itp. Informacje posiadane lub pozyskiwane do celów identyfikacji rzeczywistej własności powinny być przechowywane w sposób umożliwiający natychmiastowy dostęp, tak aby ułatwić szybką, konstruktywną i skuteczną współpracę międzynarodową. Kraje powinny wyznaczyć i podać do wiadomości publicznej agencję (agencje) odpowiedzialną za udzielanie odpowiedzi na wszystkie żądania międzynarodowe o udzielenie informacji dotyczących rzeczywistej własności.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 25 (PRZEJRZYSTOŚĆ I RZECZYWISTA WŁASNOŚĆ PODMIOTÓW NIEPOSIADAJĄCYCH OSOBOWOŚCI PRAWNEJ)

1. Kraje powinny nałożyć na powierników trustu dobrowolnego i osoby na równoważnych stanowiskach w podobnym podmiocie nieposiadającym osobowości prawnej w ich kraju wymóg pozyskania i posiadania adekwatnych, dokładnych i aktualnych informacji dotyczących rzeczywistej własności⁶⁶ odnoszących się do trustu i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Mogą to być informacje dotyczące tożsamości: (i) założyciela(i); (ii) powiernika(ów), (iii) nadzorców (jeśli występują); (iv) każdego beneficjenta (wszystkich beneficjentów), w stosownych przypadkach, klasy beneficjentów⁶⁷ i przedmiotów uprawnień oraz (v) innej osoby fizycznej (osób) sprawujących ostateczną skuteczną kontrolę nad trustem. W przypadku podobnego podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej, wymogi takie obejmują osoby na równoważnych stanowiskach. Jeżeli strony trustów lub innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej są osobami prawnymi lub podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej, kraje powinny nałożyć na powierników i osoby na równoważnym stanowisku wymóg pozyskania i posiadania adekwatnych, dokładnych i aktualnych podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności osób prawnych lub podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Kraje powinny także wymagać od powierników i osób na równorzędnym stanowisku w podobnym podmiocie nieposiadającym osobowości prawnej, aby osoby zamieszkałe w ich kraju lub zarządzające trustami lub podobnymi podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej w ich kraju posiadały podstawowe informacje o innych regulowanych pośrednikach i dostawcach usług na rzecz trustów i podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, w tym między innymi do doradców inwestycyjnych lub menadżerów, księgowych i doradców podatkowych.
2. Kraje, w których działają trusty dobrowolne i inne podobne podmioty nieposiadające osobowości prawnej, podlegające ich prawu, powinny posiadać mechanizmy:
 - (a) identyfikujące różne rodzaje, formy i podstawowe cechy trustów dobrowolnych i/lub innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej;
 - (b) identyfikujące i opisujące procesy: (i) ustanawiania tych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej; i (ii) pozyskujące podstawowe informacje⁶⁸ i informacje dotyczące rzeczywistej własności;
 - (c) upubliczniania ww. informacji, o których mowa w (a) i (b).

⁶⁶ Informacje dotyczące rzeczywistej własności dla podmiotów nieposiadających osobowości prawnej są informacjami, o których mowa w Nocie Interpretacyjnej do Rekomendacji 10, ust. 5 lit. b) pkt ii) oraz w Glosariuszu.

⁶⁷ W przypadku braku potwierdzonych beneficjentów w momencie zakładania trustu, powiernik powinien pozyskać i posiadać informacje dotyczące klasy beneficjentów i ich charakterystyki oraz przedmiotów uprawnień. Zgodnie z podejściem opartym o analizę ryzyka, kraje mogą zdecydować, że identyfikacja poszczególnych beneficjentów określonych charytatywnych lub dozwolonych ustawowo trustów nieprowadzących działalności charytatywnej.

⁶⁸ W odniesieniu do podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej, podstawowe informacje oznaczają numer identyfikacyjny takiego podmiotu (np. nazwę, unikalny numer identyfikacyjny taki jak numer identyfikacji podatkowej lub równoważny, jeśli istnieje), umowę powierniczą (lub równoważną) i cele, jeśli istnieją, miejsce zamieszkania powiernika/osoby na równoważnym stanowisku lub miejsce, z którego podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest zarządzany.

3. Kraje powinny ocenić ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związane z różnym rodzajem trustów i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej:
 - (a) podlegające ich prawu;
 - (b) zarządzane w ich kraju, lub którego powiernik lub osoba na równoważnym stanowisku zamieszkuje w ich kraju; oraz
 - (c) rodzajów zagranicznych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, wykazujących wystarczające powiązania⁶⁹ z ich krajem i podjąć odpowiednie kroki w celu zarządzania i ograniczania zidentyfikowanych ryzyk.⁷⁰
4. Kraje powinny podjąć kroki zapewniające, że powiernicy lub osoby na równoważnych stanowiskach w podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej ujawnią swój status instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczącym usługi niefinansowe, gdy podczas sprawowania przez nich funkcji dojdzie do nawiązania stosunków gospodarczych lub dokonania sporadycznej transakcji powyżej progu. Powiernicy lub osoby na równoważnym stanowisku w podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej powinny współpracować w największym możliwym zakresie, i nie podlegać prawom lub egzekwowalnym środkom uniemożliwiającym przekazywanie niezbędnych informacji dotyczących trustu lub innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej właściwym organom.⁷¹ Kraje powinny zapewnić także, aby prawo lub egzekwowalne środki nie uniemożliwiały powiernikom lub osobom na równoważnych stanowiskach w podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej przekazywania instytucjom finansowym i wskazanym podmiotom i zawodom świadczące usługi niefinansowe, na żądanie, informacji dotyczących rzeczywistej własności i aktywów trustu lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej, które są przechowywane lub przetwarzane na warunkach stosunków gospodarczych.
5. W celu zapewnienia efektywnego i terminowego dostępu właściwych organów do adekwatnych, dokładnych i aktualnych podstawowych informacji i informacji dotyczących rzeczywistej własności trustów lub innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, powiernikach i aktywach trustu, w inny sposób niż poprzez powierników lub osoby na równoważnym stanowisku w podobnym podmiocie nieposiadającym osobowości prawnej, na podstawie ryzyka, kontekstu i istotności, kraje powinny rozważyć, w razie potrzeby, wykorzystanie dowolnego z poniższych źródeł informacji:
 - (a) Organ publiczny lub organ posiadający informacje o rzeczywistej własności trustów lub podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej (np. w centralnym rejestrze trustów; lub rejestrach aktywów dla gruntów, mienia, pojazdów, udziałów lub innych aktywów, które zawierają informacje o rzeczywistej własności trustów i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, które posiadają takie aktywa). Informacje nie muszą być posiadane wyłącznie przez jeden organ.⁷²

⁶⁹ Kraje mogą określić, co uznają za *wystarczające powiązanie* na podstawie ryzyka. Przykłady badań wystarczających powiązań mogą obejmować m.in. przypadek, w którym trust/podobny podmiot nieposiadający osobowości prawnej lub powiernik lub osoba na równoważnym stanowisku w podobnym podmiocie nieposiadającym osobowości prawnej utrzymuje znaczące i bieżące stosunki gospodarcze z instytucjami finansowymi lub wskazanymi podmiotami i zawodami świadczącymi usługi niefinansowe, posiada znaczące inwestycje w nieruchomości/inne lokalne inwestycje lub jest rezydentem podatkowym w kraju.

⁷⁰ Na przykład za pomocą środków krajowych i/lub ponadnarodowych. Mogą one obejmować wymóg posiadania informacji dotyczących rzeczywistej własności niektórych rodzajów zagranicznych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej zgodnie z ust. 5.

⁷¹ Krajowe właściwe organy lub odpowiednie właściwe organy innego kraju, zgodnie z odpowiednim żądaniem w

- (b) Inne właściwe organy posiadające lub pozyskujące informacje o trustach/podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej i powiernikach/osobach na równoważnym stanowisku (np. organy podatkowe, które gromadzą informacje o aktywach i dochodach trustów i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej).
- (c) Inni pośrednicy lub dostawcy usług, w tym podmioty prowadzące działalność na rzecz spółek i trustów, doradcy inwestycyjni lub menadżerowie, księgowi, adwokaci lub instytucje finansowe.
6. Kraje powinny posiadać mechanizmy zapewniające, że informacje dotyczące trustów i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, w tym informacje dostarczane zgodnie z ust. 4 i 5, są adekwatne, dokładne i aktualne.⁷³ W kontekście podmiotów nieposiadających osobowości prawnej:
- *Adekwatne* informacje to informacje, które są wystarczające do zidentyfikowania osoby fizycznej (osób), która jest beneficjentem(ami) rzeczywistym(imi), oraz ich rolę w podmiocie nieposiadającym osobowości prawnej⁷⁴.
 - *Dokładne* informacje to informacje, które zostały zweryfikowane pod kątem dokładności poprzez weryfikację tożsamości i statusu beneficjenta rzeczywistego za pomocą wiarygodnych dokumentów, danych lub informacji. Zakres środków weryfikacyjnych może różnić się zależnie od poziomu ryzyka.
 - *Aktualne* informacje to informacje, które są tak bieżące i aktualne, jak to możliwe, i są aktualizowane w rozsądnym okresie czasu po każdej zmianie.
7. Kraje powinny zapewnić, aby właściwe organy, a w szczególności organy ścigania i jednostki analityki finansowej posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do uzyskania terminowego dostępu do informacji posiadanych przez powierników, osoby na równoważnych stanowiskach w podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej, oraz inne strony, w szczególności informacje posiadane przez instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe dotyczące: (a) podstawowej i rzeczywistej własności podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej; (b) miejsca zamieszkania powierników i osób na równoważnych stanowiskach; oraz (c) aktywów posiadanych lub zarządzanych przez instytucję finansową lub wskazany podmiot i zawód świadczący usługi niefinansowe w odniesieniu do powierników lub osób na równoważnych stanowiskach, z którymi nawiązały stosunki gospodarcze, lub na rzecz których dokonują sporadycznych transakcji.

ramach współpracy międzynarodowej.

- ⁷² Organ może rejestrować informacje dotyczące rzeczywistej własności wraz z innymi informacjami (np. informacjami podatkowymi), lub też źródło informacji może przyjąć formę wielu rejestrów (np. okręgowych lub regionalnych, branżowych lub dla określonych rodzajów podmiotów nieposiadających osobowości prawnej), lub organu prywatnego, któremu organ publiczny powierzył takie zadanie.
- ⁷³ W przypadku beneficjenta(ów) trustów/podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej wskazanych w drodze cech charakterystycznych lub klasy, powiernicy/podmioty równoważne nie muszą pozyskiwać w pełni adekwatnych i dokładnych informacji, do momentu, w którym dana osoba zyska prawa beneficjenta w momencie wypłaty lub gdy beneficjent zdecyduje się egzekwować prawa nabyte, zgodnie z podejściem opartym o analizę ryzyka.
- ⁷⁴ Założyciel(e), powiernik(cy), nadzorca(y) (jeśli występują), beneficjent(ci) lub, w stosownych przypadkach, klasa beneficjentów i przedmioty uprawnień oraz każda inna osoba sprawująca ostateczną skuteczną kontrolę nad trustami. W przypadku podobnego podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej, powinno to obejmować osoby na równoważnych stanowiskach. Jeżeli powiernik i inna strona podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej jest osobą prawną, należy zidentyfikować beneficjenta rzeczywistego takiej osoby prawnej.

8. Powiernicy i osoby na równoważnych stanowiskach w podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej powinni być zobowiązani do przechowywania informacji, o których mowa w ust. 1 przez co najmniej pięć lat od ustania ich zaangażowania w trust lub podobny podmiot nieposiadający osobowości prawnej. Kraje zachęca się do nałożenia na inne organy, osoby i podmioty wskazane w ust. 5 powyżej wymogu przechowywania informacji przez co najmniej 5 lat.
9. Kraje powinny nałożyć wymóg dokładności i aktualności wszelkich informacji posiadanych zgodnie z ust. 1 powyżej i ich aktualizacji w rozsądnym okresie czasu po każdej zmianie.
10. Kraje powinny uwzględnić środki ułatwiające dostęp do posiadanych informacji dotyczących trustów lub innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej przez inne organy, osoby i podmioty wskazane w ust. 5, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe spełniające wymogi wskazane w Rekomendacjach 10 i 22.
11. W kontekście niniejszej Rekomendacji, kraje nie są zobowiązane do uznawania prawnego trustów. Kraje nie są zobowiązane do włączenia wymogów opisanych w ust. 1, 4, 8, 9 i 13 do prawodawstwa, z zastrzeżeniem, że istnieją odpowiednie zobowiązania w tym zakresie dla powierników (np. zgodnie z powszechnie obowiązującym prawem lub orzecznictwem).

Współpraca międzynarodowa

12. Kraje powinny szybko, konstruktywnie i skutecznie prowadzić współpracę międzynarodową w odniesieniu do informacji, w tym informacji dotyczących rzeczywistej własności, o trustach i innych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej na podstawie Rekomendacji 37 i 40. Powyższe powinno obejmować (a) ułatwianie dostępu zagranicznych właściwych organów do informacji posiadanych przez rejestry lub inne organy krajowe; (b) wymianę informacji dostępnych w kraju o trustach lub innych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej; oraz (c) wykorzystywanie uprawnień właściwych organów, zgodnie z prawem krajowym, do pozyskiwania informacji dotyczących rzeczywistej własności w imieniu zagranicznych odpowiedników. Zgodnie z Rekomendacjami 37 i 40, kraje nie powinny nakładać nadmiernie restrykcyjnych warunków na wymianę informacji lub wsparcie, np. odrzucić wnioski z powodu, iż obejmuje on kwestie fiskalne, w tym podatkowe, tajemnicę bankową, itp. W celu ułatwienia szybkiej, konstruktywnej i skutecznej współpracy międzynarodowej, kraje powinny, jeśli to możliwe, wyznaczyć i podać do wiadomości publicznej agencję (agencje) odpowiedzialną za udzielanie odpowiedzi na wszystkie żądania międzynarodowe o udzielenie informacji dotyczących rzeczywistej własności, zgodnie z podejściem krajów do dostępu do informacji dotyczących rzeczywistej własności. W tym celu, kraje powinny rozważyć przechowywanie informacji posiadanych lub otrzymanych w celu identyfikacji rzeczywistej własności w sposób umożliwiający natychmiastowy dostęp.

Odpowiedzialność i sankcje

13. Kraje powinny zapewnić jednoznaczne odpowiedzialności, aby zachować zgodność z wymogami niniejszej Noty Interpretacyjnej; oraz że powiernicy lub osoby na równoważnych stanowiskach w podobnych podmiotach nieposiadających osobowości prawnej są również odpowiedzialni prawnie za niespełnienie obowiązków w zakresie zobowiązań określonych w ust. 1, 4, 8 i 9; lub obecność skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych za niespełnienie zobowiązań.⁷⁵ Kraje powinny zapewnić istnienie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych za nieudzielenie właściwym organom terminowego dostępu do informacji dotyczących trustu, o którym mowa w ust. 1 i 8.

⁷⁵ Powyższe nie ma wpływu na wymogi skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za niezgodność z wymogami w innych miejscach Rekomendacji.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 26 (REGULACJA I NADZÓR NAD INSTYTUCJAMI FINANSOWYMI)

Podejście oparte o analizę ryzyka do Nadzoru

1. Podejście oparte o analizę ryzyka do nadzoru odnosi się do: (a) ogólnego procesu, za pomocą którego organ nadzoru, zgodnie z jego rozumieniem ryzyka, alokuje zasoby w sprawowaniu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniem terroryzmu; oraz (b) określonych procesów instytucji nadzorujących odnoszących się do podejścia opartego o analizę ryzyka w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
2. Przyjęcie podejścia opartego o analizę ryzyka do nadzoru nad systemami i środkami kontroli przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu instytucji finansowych pozwala organom nadzoru przekierowanie zasobów na obszary, które są postrzegane jako obszary o podwyższonym ryzyku. W efekcie, organy nadzoru mogą korzystać z zasobów bardziej efektywnie. Oznacza to, że organy nadzoru: (a) powinny lepiej rozumieć ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu obecne w kraju; i (b) powinny posiadać dostęp na miejscu i dostęp zewnętrzny do wszystkich istotnych informacji dotyczących określonych ryzyk krajowych i międzynarodowych związanych z klientami, produktami i usługami nadzorowanych instytucji, w tym jakości funkcji zgodności instytucji lub grupy finansowej. Częstotliwość i intensywność nadzoru na miejscu i nadzoru zewnętrznego nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez instytucje/grupy finansowe należy oprzeć o ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, oraz polityki, kontrole wewnętrzne i procedury odnoszące się do instytucji/grupy, zidentyfikowane w drodze oceny profilu ryzyka instytucji/grupy przez organ nadzoru, a także o ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu obecne w kraju.
3. Ocena profilu ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu instytucji/grupy finansowej, w tym ryzyk niezgodności, powinna podlegać okresowym przeglądom, i gdy nastąpią istotne zdarzenia lub zmiany w zarządzaniu i działalności instytucji/grupy finansowej, zgodnie z uzgodnionymi praktykami bieżącego nadzoru w kraju. Ocena nie powinna być statyczna; będzie zmieniać się zależnie od rozwoju okoliczności i zagrożeń.
4. Nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez instytucje/grupy finansowe stosujące podejście oparte o analizę ryzyka powinno uwzględniać stopień swobody dozwolony w ramach tego podejścia do instytucji/grupy finansowej i obejmować, odpowiednio, przegląd ocen ryzyka uwzględniających taką swobodę, oraz adekwatność i wdrożenie polityk, kontroli wewnętrznych i procedur.
5. Zasady te powinny mieć zastosowanie do wszystkich instytucji/grup finansowych. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, organy nadzoru powinny uwzględnić charakterystykę grup/instytucji finansowych, zwłaszcza różnorodność i liczbę instytucji finansowych i stopień swobody umożliwiony w ramach podejścia opartego o analizę ryzyka.

Zasoby organów nadzoru

6. Kraje powinny zapewnić, że organy nadzoru finansowego posiadają adekwatne zasoby finansowe, ludzkie i techniczne. Organ nadzoru powinien mieć wystarczającą niezależność i autonomię operacyjną, aby uchronić się przed nadmiernymi wpływami i ingerencjami. Kraje powinny posiadać procesy zapewniające, że personel tych organów utrzymuje wysokie standardy zawodowe, w tym standardy dotyczące poufności, jest uczciwy i odpowiednio wykwalifikowany.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 28 (REGULACJA I NADZÓR NAD WSKAZANYMI PODMIOTAMI I ZAWODAMI ŚWIADCZĄCYMI USŁUGI NIEFINANSOWE)

1. Podejście oparte o analizę ryzyka do nadzoru odnosi się do: (a) ogólnego procesu, za pomocą którego organ nadzoru lub organ samoregulujący, zgodnie z jego rozumieniem ryzyka, alokuje zasoby w sprawowaniu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; oraz (b) określonych procesów nadzorujących lub monitorujących podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe odnoszących się do podejścia opartego o analizę ryzyka w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu
2. Organy nadzoru lub organy samoregulujące powinny określić częstotliwość i intensywność działań nadzorczych lub monitorujących w odniesieniu do wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe na podstawie ich rozumienia ryzyka w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i uwzględniając charakterystykę wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, w szczególności ich różnorodność i liczbę, w celu zapewnienia skutecznego nadzorowania i monitorowania przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Oznacza to jasne zrozumienie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu: (a) obecnych w kraju; i (b) związanych z rodzajem wskazanego podmiotu i zawodu świadczącego usługi niefinansowe i ich klientów, produktów i usług.
3. Organy nadzoru lub organy samoregulujące oceniające adekwatność wewnętrznych kontroli, polityk i procedur wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny odpowiednio uwzględnić profil ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu tych wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe, a także stopień swobody dozwolony w ramach podejścia opartego o analizę ryzyka.
4. Organy nadzoru lub organy samoregulujące powinny posiadać odpowiednie uprawnienia do pełnienia swych funkcji (w tym uprawnienia do monitorowania i nakładania sankcji), a także odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i techniczne. Kraje powinny posiadać procesy zapewniające, że personel tych organów utrzymuje wysokie standardy zawodowe, w tym standardy dotyczące poufności, jest uczciwy i odpowiednio wykwalifikowany.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 29 (JEDNOSTKI ANALITYKI FINANSOWEJ)

A. INFORMACJE OGÓLNE

1. Niniejsza nota wyjaśnia kluczowe upoważnienia i funkcje jednostki analityki finansowej (FIU) i zawiera dalsze wyjaśnienia dotyczące obowiązków ujętych w standardzie. Jednostka analityki finansowej stanowi część i odgrywa kluczową rolę w krajowej sieci operacyjnej przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i zapewnia wsparcie w działaniach innych właściwych organów. Biorąc pod uwagę fakt istnienia różnych modeli jednostek analityki finansowej, Rekomendacja 29 nie ocenia wyboru kraju dotyczącego wyboru określonego modelu, i ma zastosowanie do wszystkich modeli w równym stopniu.

B. FUNKCJE

(a) Przyjęcie

2. Jednostka analityki finansowej służy jako centralna agencja przyjmująca ujawnienia od podmiotów raportujących. Informacje takie powinny zawierać co najmniej raporty o podejranych transakcjach, zgodnie z Rekomendacją 20 i 23, a także inne informacje wymagane przepisami krajowymi (takie jak raporty o transakcjach gotówkowych, raporty o przekazach pieniężnych i inne deklaracje/ujawnienia oparte o progi).

(b) Analiza

3. Analiza przeprowadzana przez jednostkę analityki finansowej powinna dodawać wartość do informacji otrzymanych i posiadanych przez jednostkę analityki finansowej. Niezależnie od wymogu uwzględnienia wszystkich informacji, analiza może koncentrować się na pojedynczym otrzymanym ujawnieniu lub odpowiednio wybranych informacjach, zależnie od rodzaju i ilości otrzymanych ujawnień, oraz o oczekiwanym wykorzystaniu po przekazaniu. Jednostki analityki finansowej powinny być zachęcane do stosowania oprogramowania analitycznego w celu efektywnego przetwarzania informacji i identyfikowania odpowiednich powiązań. Jednakże, takie narzędzia nie mogą w pełni zastąpić oceny przez człowieka w ramach analizy. Jednostki analizy finansowej powinny przeprowadzać następujące rodzaje analiz:

- Analizy operacyjne wykorzystujące dostępne i możliwe do pozyskania informacje do zidentyfikowania określonych celów (np. osób, aktywów, siatek i związków przestępczych), śledzenia poszczególnych działań lub transakcji oraz identyfikowania powiązań pomiędzy tymi celami i ewentualnymi dochodami z przestępczości, prania pieniędzy, przestępstw bazowych lub finansowania terroryzmu.
- Analizy strategiczne wykorzystujące dostępne i możliwe do pozyskania informacje, w tym data, które mogą być dostarczane przez inne właściwe organy, do identyfikacji trendów i wzorców związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Informacje te są następnie wykorzystywane przez jednostkę analityki finansowej lub inne podmioty państwowe do określania zagrożeń i podatności związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Analiza strategiczna może także pomóc w opracowaniu polityk i celów jednostki analityki finansowej, lub szerzej, innych podmiotów systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

(c) Przekazanie

4. Jednostka analityki finansowej powinna być w stanie przekazać, spontanicznie lub na żądanie, informacje i wyniki analizy do odpowiednich właściwych organów. Do przekazywania należy używać dedykowanych, bezpiecznych i chronionych kanałów.
 - **Przekazywanie spontaniczne:** Jednostka analityki finansowej powinna mieć możliwość przekazywania informacji i wyników analizy właściwym organom, gdy istnieją przyczyny, aby podejrzewać pranie pieniędzy, przestępstwa bazowe lub finansowanie terroryzmu. Na podstawie analizy jednostki analityki finansowej, przekazywanie informacji powinno mieć charakter selektywny i umożliwić otrzymującym organom koncentrację na odpowiednich sprawach/informacjach.
 - **Przekazywanie:** Jednostka analityki finansowej powinna mieć możliwość odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji przesłany przez właściwe organy zgodnie z Rekomendacją 31. Gdy jednostka analityki finansowej otrzyma taki wniosek od właściwego organu, decyzję o przeprowadzeniu analizy i/lub przekazaniu informacji wnioskującemu organowi powinna podjąć jednostka analityki finansowej.

C. DOSTĘP DO INFORMACJI

(a) Pozyskiwanie dodatkowych informacji od podmiotów raportujących

5. Poza informacjami raportowanymi przez podmioty do jednostki analityki finansowej (w ramach funkcji przyjęcia), jednostka analityki finansowej powinna mieć możliwość pozyskania i wykorzystywania dodatkowych informacji od podmiotów raportujących niezbędnych do prawidłowego wykonania analizy. Informacje, do których otrzymania jednostka analityki finansowej powinna być uprawniona, mogą obejmować informacje, które podmioty raportujące są zobowiązane przechowywać zgodnie z odpowiednimi Rekomendacjami FATF (Rekomendacje 10, 11 i 22).

(b) Dostęp do informacji z innych źródeł

6. W celu przeprowadzenia prawidłowej analizy, jednostka analityki finansowej powinna posiadać dostęp do możliwie jak najszerszego zakresu informacji finansowych, administracyjnych i śledczych. Powinny one obejmować informacje ze źródeł otwartych lub publicznych, a także odpowiednie informacje zebrane i/lub przechowywane przez lub w imieniu innych organów i, w stosownych przypadkach, dane komercyjne.

D. BEZPIECZEŃSTWO I POUFNOŚĆ INFORMACJI

7. Informacje otrzymywane, przetwarzane, posiadane lub przekazywane przez jednostkę analityki finansowej muszą być w chronione, wymieniane i wykorzystywane z zachowaniem bezpieczeństwa, wyłącznie według uzgodnionych procedur, polityk i zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami. Jednostka analityki finansowej musi zatem posiadać wdrożone zasady bezpieczeństwa i poufności takich informacji, w tym procedury postępowania z, przechowywania, rozpowszechniania i ochrony, a także dostępu do takich informacji. Jednostka analityki finansowej powinna zapewnić, że członkowie jej personelu posiadają odpowiednie poświadczenia bezpieczeństwa i rozumieją swe odpowiedzialności w zakresie postępowania i przekazywania informacji wrażliwych i poufnych. Jednostka analityki finansowej powinna zapewnić ograniczony dostęp do pomieszczeń i informacji, w tym systemów technologii informacyjnych.

E. NIEZALEŻNOŚĆ OPERACYJNA

8. Jednostka analityki finansowej powinna być operacyjnie niezależna i autonomiczna, co oznacza, że powinna posiadać ona uprawnienia i możliwość swobodnego realizowania swych funkcji, w tym autonomicznego podejmowania decyzji o analizie, składaniu wniosków i/lub przekazywaniu określonych informacji. We wszystkich przypadkach oznacza to, że jednostka analityki finansowej ma niezależne prawo do przekazywania lub komunikowania informacji do właściwych organów.
9. Jednostka analityki finansowej może być tworzona w ramach istniejącego organu. Jeżeli jednostka analityki finansowej jest częścią istniejącej struktury innego organu, jej kluczowe funkcje powinny być odmienne od funkcji tego innego organu.
10. Jednostka analityki finansowej powinna posiadać adekwatne zasoby finansowe, ludzkie i techniczne, tak aby zabezpieczyć swą autonomię i niezależność i efektywnie sprawować mandat. Kraje powinny wdrożyć procesy zapewniające, że personel jednostki analityki finansowej utrzymuje wysokie standardy zawodowe, w tym standardy dotyczące poufności, jest uczciwy i odpowiednio wykwalifikowany.
11. Jednostka analityki finansowej powinna także mieć możliwość dokonywania ustaleń lub podejmować niezależnie z innymi krajowymi właściwymi organami lub zagranicznymi odpowiednikami wymianę informacji.

F. NADMIERNY WPŁYW LUB INGERENCJA

12. Jednostka analityki finansowej powinna mieć możliwość pozyskiwania i wdrażania zasobów niezbędnych do realizacji jej funkcji, na zasadzie indywidualnej lub rutynowej, w sposób wolny od nadmiernego politycznego, rządowego lub branżowego wpływu lub ingerencji, które mogłyby negatywnie oddziaływać na jej niezależność operacyjną.

G. GRUPA EGMONT

13. Kraje powinny zapewnić, że jednostka analityki finansowej uwzględni Deklarację celu oraz Zasady wymiany informacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej w przypadkach prania pieniędzy i finansowania terroryzmu Grupy Egmont (dokumenty te zawierają istotne wytyczne dotyczące roli i funkcji jednostek analityki finansowej, a także mechanizmy wymiany informacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej). Jednostka analityki finansowej powinna złożyć wniosek o członkostwo w Grupie Egmont.

H. RAPORTOWANIE DUŻYCH TRANSAKCI GOTÓWKOWYCH

14. Kraje powinny wziąć pod uwagę wykonalność i użyteczność systemu, w ramach którego instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe mogłyby raportować wszystkie krajowe i międzynarodowe transakcje gotówkowe powyżej ustalonej kwoty.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 30 (ODPOWIEDZIALNOŚCI ORGANÓW ŚCIGANIA I ORGANÓW DOCHODZENIOWYCH)

1. Należy zapewnić funkcjonowanie wskazanych organów ścigania odpowiedzialnych za należyte zbadanie przypadków prania pieniędzy, przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu podczas prowadzenia dochodzenia finansowego. Kraje powinny także wskazać jeden lub większą liczbę właściwych organów do identyfikacji, śledzenia i inicjowania zamrażania i zajmowania mienia, które podlega lub może podlegać konfiskacie.
2. „Dochodzenie finansowe” oznacza dochodzenie w sprawach finansowych związanych z działalnością przestępczą, w celu:
 - identyfikacji zakresu siatek przestępczych i skali przestępczości;
 - identyfikacji i śledzenia dochodów z przestępczości, środków służących finansowaniu terroryzmu lub innych aktywów, które podlegają lub mogą podlegać konfiskacie; oraz
 - gromadzenia dowodów, które mogą być wykorzystane w postępowaniach karnych.
3. „Równoległe dochodzenie finansowe” odnosi się do prowadzenia dochodzenia finansowego wraz z lub w kontekście (tradycyjnego) dochodzenia karnego w sprawach prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i/lub przestępstwa/przestępstw bazowych. Śledczy zajmujący się przestępstwami bazowymi powinni być upoważnieni do prowadzenia dochodzenia w sprawach powiązanych przestępstw prania pieniędzy i finansowania terroryzmu podczas równoległego dochodzenia lub mieć możliwość skierowania sprawy do innej agencji w celu jego monitorowania.
4. Kraje powinny podjąć środki, w tym legislacyjne, na poziomie krajowym, umożliwiające ich właściwym organom dochodzenie w sprawach prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w celu opóźnienia lub zaniechania aresztowań podejrzanych i/lub przejęcia pieniędzy, w celu identyfikacji osób zaangażowanych w taką działalność lub na potrzeby gromadzenia dowodów. Bez takich środków, stosowanie takich procedur jak kontrolowane dostawy i operacje pod przykryciem jest wykluczone.
5. Rekomendacja 30 ma również zastosowanie do właściwych organów niebędących *per se* organami ścigania, ale odpowiedzialnymi za prowadzenie dochodzeń finansowych w sprawach przestępstw bazowych, w zakresie, w którym te właściwe organy pełnią funkcję objętą Rekomendacją 30.
6. Do dochodzeń w sprawach przestępstw prania pieniędzy i finansowania terroryzmu wynikłych lub powiązanych z przestępstwami korupcji w ramach Rekomendacji 30 można wskazać organy ds. zwalczania korupcji z uprawnieniami ścigania, przy czym organy takie powinny mieć także wystarczające uprawnienia do identyfikowania, śledzenia i inicjowania zamrażania i zajmowania aktywów.
7. Podczas korzystania przez kraje z grup wielodyscyplinarnych w dochodzeniach finansowych, należy uwzględnić zakres działania agencji ścigania i innych ww. właściwych organów.
8. Organy ścigania i prokuratorskie powinny posiadać odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i techniczne. Kraje powinny wdrożyć procesy zapewniające, że personel tych organów utrzymuje

wysokie standardy zawodowe, w tym standardy dotyczące poufności, jest uczciwy i odpowiednio wykwalifikowany.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 32 (KURIERZY GOTÓWKOWI)

A. CELE

1. Rekomendacja 32 została opracowana w celu zapewnienia, że terroryści i inni przestępcy nie będą w stanie finansować swej działalności lub prac dochodów z przestępstw w drodze fizycznego transgranicznego transportu środków pieniężnych i zbywalnych papierów na okaziciela. W szczególności, Rekomendacja ma na celu zapewnienie, że kraje posiadają środki: (a) wykrywania fizycznego transgranicznego transportu środków pieniężnych i zbywalnych papierów na okaziciela; (b) zatrzymania lub wstrzymania środków pieniężnych i zbywalnych papierów na okaziciela podejrzewanych o powiązanie z finansowaniem terroryzmu lub praniem pieniędzy; (c) zatrzymania lub wstrzymania środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela fałszywie zadeklarowanych lub ujawnionych; (d) stosowania odpowiednich sankcji za fałszywą deklarację lub ujawnienie; oraz (e) umożliwiające konfiskatę środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela powiązanych z praniem pieniędzy lub działalnością terrorystyczną.

B. RODZAJE SYSTEMÓW, KTÓRE MOŻNA WDROŻYĆ W CELU ROZWIĄZANIA KWESTII KURIERÓW GOTÓWKOWYCH

2. Kraje mogą spełnić swe zobowiązania w ramach Rekomendacji 32 i niniejszej Noty Interpretacyjnej poprzez wdrożenie jednego z poniższych rodzajów systemów. Kraje nie muszą jednak stosować tego samego rodzaju systemu dla przychodzącego i wychodzącego transgranicznego transportu środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela:

System deklaracji

3. Wszystkie osoby prowadzące fizyczny transport transgraniczny środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela (BNI), o wartości przekraczającej określony, maksymalny próg 15 000 USD/EUR, są zobowiązane do złożenia zgodnej z prawdą deklaracji wskazanym właściwym organom. Kraje mogą dokonać wyboru spośród poniższych trzech różnych systemów deklaracji: (i) system deklaracji pisemnych dla wszystkich podróżnych; (ii) system deklaracji pisemnych dla podróżnych przewożących środki pieniężne lub zbywalne papiery na okaziciela powyżej określonego progu; oraz (iii) system deklaracji ustnych. Te trzy systemy zostały opisane poniżej w czystej formie. Kraje mogą także wybrać system mieszany.
 - (a) *System deklaracji pisemnych dla wszystkich podróżnych:* W tym systemie, wszyscy podróżni są zobowiązani do wypełnienia pisemnej deklaracji przed wjazdem do kraju. Deklaracja zawiera pytania znajdujące się w powszechnie stosowanych formularzach lub formularzach deklaracji celnych. W praktyce, podróżni muszą złożyć deklarację, czy przewożą ze sobą środki pieniężne lub zbywalne papiery na okaziciela (np. przez zaznaczenie pola „tak” lub „nie”).
 - (b) *System deklaracji pisemnych dla podróżnych przewożących środki pieniężne lub zbywalne papiery na okaziciela powyżej określonego progu:* W tym systemie, wszyscy podróżni przewożący środki pieniężne lub zbywalne papiery na okaziciela powyżej określonego progu są zobowiązani do wypełnienia pisemnej deklaracji. W praktyce podróżni nie jest zobowiązany do wypełniania żadnych formularzy, jeżeli nie przewozi środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela powyżej wskazanego progu.

- (c) *System deklaracji ustnych dla wszystkich podróżnych:* W tym systemie, wszyscy podróżni są zobowiązani do złożenia deklaracji ustnej, czy przewożą środki pieniężne lub zbywalne papiery na okaziciela powyżej określonego progu. Standardowo, procedura ta ma miejsce w punkcie odprawy celnej na wjeździe, i nakłada na podróżnych wymóg wybrania „czerwonego kanału” (towary do oclenia) i „zielonego kanału” (nic do oclenia). Wybór kanału przez podróżnego uznaje się za deklarację ustną. W praktyce, podróżni nie składają deklaracji na piśmie, ale są zobowiązani do dokonania aktywnego zgłoszenia do urzędnika celnego.

System ujawniania

4. Kraje mogą wybrać system, w którym podróżni są zobowiązani do dostarczenia organom odpowiednich informacji na żądanie. W takich systemach, podróżni nie są objęci wymogiem składania deklaracji pisemnych lub ustnych z góry. W praktyce, podróżni są zobowiązani do udzielenia zgodnej z prawdą odpowiedzi właściwym organom na żądanie.

C. DODATKOWE ELEMENTY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH SYSTEMÓW

5. Niezależnie od wybranego systemu, kraje powinny zapewnić, aby ich system zawierał następujące elementy:
- (a) System deklaracji/ujawnień powinien mieć zastosowanie do transporty wychodzącego i przychodzącego środków pieniężnych i zbywalnych papierów na okaziciela.
 - (b) Po wykryciu fałszywej deklaracji/ujawnienia środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela lub niezadeklarowania/nieujawnienia ich, wskazane właściwe organy powinny mieć uprawnienia do zażądania i uzyskania dalszych informacji od przewożącego dotyczących pochodzenia i przeznaczenia środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela.
 - (c) Informacje uzyskane w procesie deklarowania/ujawniania powinny być dostępne jednostce analityki finansowej, przez system, w którym jednostka analityki finansowej jest powiadamiana o podejrzanych incydentach transportu transgranicznego, lub poprzez bezpośrednie udostępnienie informacji o zgłoszeniu/ujawnieniu jednostce analityki finansowej w inny sposób.
 - (d) Na poziomie krajowym, kraje powinny zapewnić adekwatną koordynację pomiędzy organami celnymi, imigracyjnymi i innymi powiązаныmi organami w kwestiach dotyczących wdrożenia Rekomendacji 32.
 - (e) W poniższych dwóch przypadkach, właściwe organy powinny mieć możliwość zatrzymania lub wstrzymania środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela przez uzasadniony okres czasu, w celu upewnienia się, czy można znaleźć dowody na pranie pieniędzy lub finansowania terroryzmu: (i) w przypadku podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; lub (ii) w przypadku fałszywej deklaracji lub ujawnienia.
 - (f) System deklarowania/ujawniania powinien umożliwiać współpracę międzynarodową i wsparcie w możliwie jak najszerszym zakresie zgodnie z Rekomendacjami 36 – 40. W celu ułatwienia takiej współpracy, w przypadkach, w których: (i) złożono deklarację lub ujawnienie powyżej maksymalnego progu 15 000 USD/EUR; lub (ii) złożono fałszywą deklarację lub ujawnienie; lub (iii) istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania

terroryzmu, informacje te należy zachować do użytku właściwych organów. Informacje te będą obejmować co najmniej: (i) kwotę zadeklarowanych, ujawnionych lub wykrytych w inny sposób środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela; oraz (ii) dane identyfikacyjne przewożącego(ych).

- (g) Kraje powinny wdrożyć Rekomendację 32 z zastrzeżeniem rygorystycznych zabezpieczeń zapewniających prawidłowe korzystanie z informacji i bez ograniczania: (i) płatności komercyjnych pomiędzy krajami z tytułu obrotu towarami i usługami; lub (ii) wolności przepływu kapitału, w dowolny sposób.

D. SANKCJE

6. Osoby składające fałszywą deklarację lub ujawnienie powinny podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym, cywilnym lub administracyjnym. Osoby prowadzące fizyczny transport transgraniczny środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela związanych z finansowaniem terroryzmu, praniem pieniędzy lub przestępstwami bazowymi powinny również podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym, cywilnym lub administracyjnym, a także środkiem zgodnym z Rekomendacją 4, które umożliwiłyby konfiskatę takich środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela.
7. Organy odpowiedzialne za wdrożenie Rekomendacji 32 powinny posiadać odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i techniczne. Kraje powinny wdrożyć procesy zapewniające, że personel tych organów utrzymuje wysokie standardy zawodowe, w tym standardy dotyczące poufności, jest uczciwy i odpowiednio wykwalifikowany.

E. ZŁOTO, METALE I KAMIENIE SZLACHETNE

8. Do celów Rekomendacji 32, złoto, metale i kamienie szlachetne nie zostały w niej ujęte, pomimo ich wysokiej płynności i wykorzystywania w określonych sytuacjach jako środków wymiany lub przenoszenia wartości. Złoto, metale i kamienie szlachetne mogą być objęte prawem celnym w inny sposób. Jeżeli kraj wykryje niestandardowy ruch transgraniczny złota, metali lub kamieni szlachetnych, powinien rozważyć powiadomienie, odpowiednio, Służb Celnym lub innych właściwych organów krajów, z których one pochodziły i/lub do których są przewożone, i nawiązania współpracy w celu ustalenia źródła, przeznaczenia i celu przewozu takich artykułów i podjęcia odpowiednich działań.

Glosariusz terminów stosowanych w niniejszej Rekomendacji

Fałszywa deklaracja	odnosi się do fałszywego przedstawienia wartości transportowanych środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela lub fałszywego przedstawienia innych istotnych danych, które należy przedstawić w deklaracji lub innych danych żądanych przez organy. Powyższe obejmuje niezłożenie deklaracji zgodnie z wymogami.
Fałszywe ujawnienie	odnosi się do fałszywego przedstawienia wartości transportowanych środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela lub fałszywego przedstawienia innych istotnych danych, które należy przedstawić w ujawnieniu lub innych danych żądanych przez organy. Powyższe obejmuje niedokonanie ujawnienia zgodnie z wymogami.

Glosariusz terminów stosowanych w niniejszej Rekomendacji

Fizyczny transgraniczny transport		odnosi się do przychodzącego lub wychodzącego transportu fizycznego środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela z jednego kraju do drugiego. Termin ten obejmuje następujące środki transportu: (1) transport fizyczny przez osobę fizyczną, lub w bagażu lub pojeździe tej osoby; (2) wysyłkę środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela w ładunku w kontenerach lub (3) wysyłkę pocztą środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela przez osobę fizyczną lub prawną.
Związane z finansowaniem terroryzmu lub praniem pieniędzy	z lub	w odniesieniu do opisywania środków pieniężnych lub zbywalnych papierów na okaziciela, termin oznacza środki pieniężne lub zbywalne papiery na okaziciela, które: (i) są dochodami lub są wykorzystywane lub przeznaczone lub alokowane do wykorzystania w finansowaniu terroryzmu, aktach terroryzmu lub przez organizacje terrorystyczne; lub (ii) zostały wyprane, są dochodami z prania pieniędzy lub przestępstw bazowych lub narzędziami stosowanymi lub przeznaczonymi do wykorzystania w popełnieniu tych przestępstw.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 38 (WZAJEMNA POMOC PRAWNA: ZAMRAŻANIE I KONFISKATA)

1. Kraje powinny rozważyć ustanowienie funduszu przypadku aktywów, do którego będzie deponowana całość lub część skonfiskowanego majątku, na potrzeby ścigania, zdrowia, edukacji lub innych odpowiednich celów. Kraje powinny podjąć niezbędne środki, aby umożliwić podział skonfiskowanego mienia wśród lub pomiędzy innymi krajami, w szczególności wtedy, gdy konfiskata jest bezpośrednim lub pośrednim wynikiem skoordynowanych działań organów ścigania.
2. W odniesieniu do wniosków o współpracę złożonych na podstawie konfiskaty bez uprzedniego wyroku skazującego, kraje nie muszą być uprawnione do działania na podstawie wszystkich takich wniosków, ale powinny mieć taką możliwość, co najmniej w okolicznościach, gdy sprawca nie może zostać ukarany z powodu śmierci, niewykrycia, nieobecności sprawcy, lub jeżeli jest on nieznan.

NOTA INTERPRETACYJNA DO REKOMENDACJI 40 (INNE FORMY WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ)

A. ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH FORM WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Obowiązki organów wnioskujących

1. Składając wnioski o współpracę, właściwe organy powinny dołożyć wszelkich starań, aby dostarczyć kompletne informacje faktyczne i, odpowiednio, prawne, w tym wskazać potrzebę pilnych działań, w celu umożliwienia terminowej i skutecznej realizacji wniosku, a także wskazać przewidziane zastosowanie żądanych informacji. Wnioskujące właściwe organy powinny, na żądanie, przekazać informacje zwrotne do właściwego organu, do którego złożono wniosek, dotyczące wykorzystania i przydatności uzyskanych informacji.

Nadmiernie restrykcyjne środki

2. Kraje nie powinny zakazywać lub nakładać nieuzasadnionych lub nadmiernie restrykcyjnych warunków dotyczących wymiany informacji lub pomocy. W szczególności, właściwe organy nie powinny odrzucać wniosku o pomoc z przyczyn, że:
 - (a) wniosek może obejmować także sprawy podatkowe; i/lub
 - (b) przepisy zobowiązują instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe do zachowania tajemnicy lub poufności (za wyjątkiem, gdy żądane informacje znajdują się w posiadaniu w okolicznościach, do których ma zastosowanie prawnicza tajemnica zawodowa) w celu zachowania tajemnicy lub poufności; i/lub
 - (c) w kraju, do którego złożono wniosek, toczy się śledztwo, dochodzenie lub postępowanie, chyba że pomoc mogłaby utrudnić takie śledztwo, dochodzenie lub postępowanie; i/lub
 - (d) charakter lub status (cywilny, administracyjny, śledczy, itp.) wnioskującego organu jest różny od jego zagranicznego odpowiednika.

Zabezpieczenia dotyczące wymienianych informacji

3. Wymieniane informacje powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których złożono o nie wnioski lub dla których zostały dostarczone. Przekazywanie informacji innym organom lub stronom trzecim lub wykorzystanie tych informacji do celów administracyjnych, dochodzeniowych, śledczych lub sądowych, poza pierwotnie zatwierdzonymi, wymaga uprzedniego zezwolenia ze strony właściwego organu, do którego złożono wniosek.
4. Właściwe organy powinny zachować odpowiednią poufność każdego wniosku o współpracę oraz wymienianych informacji, w celu ochrony integralności dochodzenia lub śledztwa⁷⁶, zgodnie z obowiązkami obu stron w zakresie ochrony prywatności i danych. Właściwe organy powinny co najmniej chronić wymieniane informacje w ten sam sposób, w który chroniłyby podobne informacje otrzymane ze źródeł krajowych. Kraje powinny ustanowić środki kontroli i zabezpieczenia zapewniające, że informacje wymieniane przez właściwe organy są używane wyłącznie w dopuszczony sposób. Wymiana informacji powinna odbywać się bezpiecznie, za pomocą wiarygodnych kanałów lub mechanizmów. Właściwe organy, do których złożono wniosek,

⁷⁶ Informacje mogą zostać ujawnione, jeżeli takie ujawnienie jest wymagane do celu realizacji wniosku o współpracę.

mogą, odpowiednio, odmówić przekazania informacji, jeśli wnioskujący właściwy organ nie jest w stanie skutecznie chronić informacji.

Uprawnienia do wyszukiwania informacji

5. Właściwe organy powinny mieć możliwość prowadzenia dochodzeń w imieniu zagranicznego odpowiednika i wymieniać z zagranicznymi odpowiednikami wszystkie informacje, które mogłyby uzyskać, gdyby takie dochodzenia były prowadzone na terytorium kraju.

B. ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SZCZEGÓLNYCH FORM WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

6. Powyższe ogólne zasady powinny mieć zastosowanie do wszystkich form wymiany informacji pomiędzy odpowiednikami i podmiotami innymi niż odpowiedniki, z zastrzeżeniem poniższych ustępów.

Wymiana informacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej

7. Jednostki analityki finansowej powinny wymieniać informacje z zagranicznymi jednostkami analityki finansowej niezależnie od ich statusu; administracyjnego, ścigania, sądowego lub innego. W tym celu, jednostki analityki finansowej powinny posiadać adekwatną podstawę prawną do współpracy w sprawie prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu.
8. Składając wniosek o współpracę, jednostki analityki finansowej powinny dołożyć wszelkich starań, aby przekazać pełne faktyczne i, odpowiednio, prawne informacje, w tym opis analizowanego przypadku i potencjalne powiązanie z krajem, do którego składany jest wniosek. Na żądanie i gdy jest to możliwe, jednostki analityki finansowej powinny przekazać informacje zwrotne do zagranicznych odpowiedników o wykorzystaniu przesłanych informacji, a także o wyniku analizy przeprowadzonej na podstawie przekazanych informacji.
9. jednostki analityki finansowej powinny posiadać uprawnienia do wymiany:
 - (a) wszystkich informacji, które powinny być dostępne lub możliwe do uzyskania bezpośrednio lub pośrednio przez jednostkę analityki finansowej na mocy Rekomendacji FATF, w szczególności Rekomendacji 29; oraz
 - (b) wszelkich innych informacji, do otrzymania lub dostępu do których mają uprawnienia, bezpośrednio lub pośrednio, na poziomie krajowym, z zastrzeżeniem zasady wzajemności.

Wymiana informacji pomiędzy organami nadzoru finansowego⁷⁷

10. Organy nadzoru finansowego powinny współpracować z zagranicznymi odpowiednikami, niezależnie od ich charakteru lub statusu. Skuteczna współpraca pomiędzy organami nadzoru finansowego ma na celu ułatwienie skutecznego nadzoru instytucji finansowych nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W tym celu, organy nadzoru finansowego powinny posiadać adekwatną podstawę prawną do współpracy, zgodną z odpowiednimi standardami międzynarodowymi dotyczącymi nadzoru, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji nadzorczych związanych z lub odpowiednich do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

⁷⁷ Odnosi się to do organów nadzoru finansowego będących właściwymi organami.

11. Organy nadzoru finansowego powinny mieć możliwość wymiany z zagranicznymi odpowiednikami informacji dostępnych na poziomie krajowym, w tym informacji posiadanych przez instytucje finansowe oraz w sposób proporcjonalny do ich potrzeb. Organy nadzoru finansowego powinny mieć możliwość wymiany następujących rodzajów informacji, jeżeli są istotne dla przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w szczególności z innymi odpowiednimi organami nadzoru, wspólnie odpowiedzialnymi za instytucje finansowe działające w tej samej grupie:
 - (a) Informacji regulacyjnych, takich jak informacje o krajowym systemie regulacyjnym i informacje regulacyjne o sektorach finansowych.
 - (b) Informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego, w szczególności do Organów nadzoru objętych Kluczowymi Zasadami, takich jak informacje o działalności gospodarczej instytucji finansowej, rzeczywistej własności, zarządzaniu, przydatności i odpowiedzialności.
 - (c) Informacji o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, takich jak informacje o wewnętrznych procedurach i politykach instytucji finansowych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, próbki informacji o rachunkach i transakcjach.
12. Organy nadzoru finansowego powinny mieć możliwość prowadzenia dochodzeń w imieniu zagranicznych odpowiedników i, odpowiednio, uprawniać lub ułatwiać prowadzenie dochodzenia przez zagraniczne odpowiedniki w kraju, w celu ułatwienia skutecznego nadzoru grupowego.
13. Przekazywanie wymienianych informacji lub ich wykorzystanie do celów nadzorczych i innych niż nadzorcze wymaga uprzedniego zezwolenia organu nadzoru finansowego, do którego złożono wniosek, chyba że wnioskujący organ nadzoru finansowego jest zobowiązany prawnie do ujawnienia lub raportowania informacji. W takich przypadkach, wnioskujący organ nadzoru finansowego powinien co najmniej bezzwłocznie poinformować organ, do którego złożono wniosek, o tym obowiązku. Uprzednie zezwolenie obejmuje wszelkie uznane poprzednie zezwolenia na mocy Protokołu Ustaleń lub Wielostronnego Protokołu Ustaleń wystawione przez podmiot stanowiący standardy zgodnie z kluczowymi zasadami, które mają zastosowanie do informacji wymienianych na mocy Protokołu Ustaleń lub Wielostronnego Protokołu Ustaleń.

Wymiana informacji pomiędzy organami ścigania

14. Organy ścigania powinny mieć możliwość wymiany informacji dostępnych na poziomie krajowym z zagranicznymi odpowiednikami do celów wywiadowczych lub dochodzeniowych związanych z praniem pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych lub finansowaniem terroryzmu, w tym identyfikacji i śledzenia dochodów i narzędzi przestępstwa.
15. Organy ścigania powinny także mieć możliwość używania swych uprawnień, w tym technik dochodzeniowych dostępnych zgodnie z prawem krajowym, do prowadzenia dochodzeń i uzyskiwania informacji w imieniu zagranicznych odpowiedników. Wdrożone systemy lub praktyki regulujące taką współpracę w zakresie ścigania, takie jak umowy pomiędzy Interpolem, Europolem lub Eurojust i poszczególnymi krajami, powinny regulować kwestię ograniczeń dotyczących wykorzystywania informacji nałożonych przez organ ścigania, do którego złożono wniosek.
16. Organy ścigania powinny mieć możliwość tworzenia wspólnych zespołów dochodzeniowych do prowadzenia dochodzeń w oparciu o współpracę, natomiast kraje, w razie potrzeby, powinny zawierać dwustronne lub wielostronne umowy umożliwiające takie wspólne dochodzenia. Kraje są zachęcane do przyłączania się do i wspierania istniejących sieci dochodzeniowych i nawiązywać

kontakty dwustronne z zagranicznymi agencjami ścigania, w tym umieszczać za granicą łączników w celu ułatwienia terminowej i skutecznej współpracy.

Wymiana informacji pomiędzy podmiotami niebędącymi partnerami

17. Kraje powinny umożliwić swym właściwym organom pośrednią wymianę informacji z podmiotami niebędącymi partnerami, stosując odpowiednie zasady wskazane powyżej. Pośrednia wymiana informacji odnosi się do żądanych informacji przekazywanych od organu, do którego złożono wniosek, przez jeden lub więcej podmiotów krajowych lub zagranicznych, przed otrzymaniem ich przez organ wnioskujący. Taka wymiana informacji i ich wykorzystanie może wymagać zezwolenia jednego lub większej liczby właściwych organów kraju, do którego złożono wniosek. Właściwy organ wnoszący o informacje powinien w każdym przypadku wyraźnie wskazać, w jakim celu i w którym imieniu składany jest wniosek.
18. Kraje zachęca się również do zezwalania na natychmiastową i konstruktywną wymianę informacji bezpośrednio z podmiotami niebędącymi partnerami.

PODSTAWA PRAWNA DLA WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH I WSKAZANYCH PODMIOTÓW I ZAWODÓW ŚWIADZĄCYCH USŁUG NIEFINANSOWE ORAZ DOSTAWCÓW USŁUG AKTYWÓW WIRTUALNYCH

1. Wszystkie wymogi dla instytucji finansowych, wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe lub dostawców usług aktywów wirtualnych, powinny być wprowadzone (a) w prawodawstwie (patrz szczegółowe wymogi w Rekomendacjach 10, 11 i 20), lub (b) dla wszystkich innych przypadków, w prawodawstwie lub egzekwowlanych środkach (wedle uznania kraju).
2. W Rekomendacjach 10, 11 i 20, termin „*prawodawstwo*” odnosi się do przepisów wydanych lub zatwierdzonych przez Parlament lub innymi równoważnymi metodami określonymi przez ramy konstytucjonalne kraju, które nakładają obowiązkowe wymogi i sankcje za niespełnienie wymogów. Sankcje za niespełnienie wymogów powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające (patrz Rekomendacja 35). Pojęcie prawodawstwa obejmuje również orzeczenia sądowe, które nakładają odpowiednie wymogi i które są wiążące i autorytatywne we wszystkich częściach kraju.
3. Termin „*egzekwowlalne środki*” odnosi się do regulacji, wytycznych, instrukcji lub innych dokumentów lub mechanizmów, które określają egzekwowlalne wymogi dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w języku obowiązkowym, wraz z sankcjami za niespełnienie wymogów, i które są wydawane lub zatwierdzane przez właściwy organ. Sankcje za niespełnienie wymogów powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające (patrz Rekomendacja 35).
4. Analizując, czy dokument lub mechanizm zawiera wymogi można uznać za *egzekwowlalne środki*, należy uwzględnić następujące czynniki:
 - (a) Musi istnieć dokument i mechanizm, który określa lub stanowi podstawę wymogów odnoszących się do kwestii zawartych w Rekomendacjach FATF, i wskazujących jasno określone wymogi rozumiane jako takie. Przykładowo:
 - (i) jeżeli poszczególne środki wykorzystują słowo *mają* (*np. podjąć*) lub *muszą*, należy je uznać za obowiązkowe;
 - (ii) jeżeli w środkach stosowany jest termin *powinny*, można je uznać za obowiązkowe, jeżeli zarówno regulator, jak i instytucje regulowane wykazują, że działania są bezpośrednio lub pośrednio wymagane i że są wdrażane; sformułowania, że *zachęca się* do podjęcia środków, że *środki są zalecane*, lub że instytucje *powinny rozważyć* raczej nie są traktowane jako obowiązkowe. W każdym przypadku, jeżeli stosowany jest mniej nakazowy język, zakłada się, że nie narzuca on obowiązku (chyba że kraj wykaże inaczej).
 - (b) Musi zostać wydany dokument/mechanizm lub musi on być zatwierdzony przez właściwy organ.
 - (c) Muszą istnieć sankcje za niespełnienie wymogów (sankcje nie muszą być zawarte w tym samym dokumencie, który nakłada lub stanowi podstawę wymogu, i mogą być określone w innym dokumencie, z zastrzeżeniem, że istnieją wyraźne powiązania pomiędzy wymogiem i dostępnymi sankcjami), które powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Powyższe obejmuje rozważenie następujących kwestii:

- (i) powinien istnieć adekwatny zakres skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji dostępnych w przypadkach, w których dane osoby nie wywiązują się z obowiązków;
 - (ii) sankcje powinny mieć bezpośrednie lub pośrednie zastosowanie do niespełnienia wymogu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Jeżeli do niespełnienia wymogu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu nie zostały bezpośrednio przypisane sankcje, wtedy dopuszczalne jest zastosowanie sankcji za naruszenie szerszych wymogów, takich jak nieposiadanie odpowiednich systemów i środków kontroli lub niedziałanie w sposób bezpieczny i rozsądny, z zastrzeżeniem, że, adekwatne sankcje mogłyby zostać zastosowane (i, odpowiednie, zostały zastosowane) co najmniej do niespełnienia jednego lub większej liczby wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, bez konieczności udowadniania dodatkowych przypadków niespełnienia wymogów w kwestiach ostrożnościowych, niezwiązanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; oraz
 - (iii) jeżeli istnieją zadowalające dowody na zastosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji w praktyce.
5. We wszystkich przypadkach powinno być jasne, że instytucje finansowe, wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe oraz dostawcy usług aktywów wirtualnych rozumieją, że sankcje będą nakładane za niespełnienie wymogów, a także jakie sankcje będą nakładane.

GLOSARIUSZ OGÓLNY

Terminy	Definicje
Rachunki	Odniesienia do „rachunków” należy rozumieć jako obejmujące inne podobne stosunki gospodarcze pomiędzy instytucjami finansowymi i ich klientami.
Dokładny	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Pośrednik	Do celów Rekomendacji 14 i 16, <i>pośrednik</i> oznacza osobę fizyczną lub prawną świadczącą usługi przekazywania pieniędzy lub środków w imieniu dostawcy usług przekazywania pieniędzy lub środków (MVTs), na mocy umowy lub na polecenie dostawcy usług przekazywania pieniędzy lub środków.
Organ właściwy	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 8.
Stowarzyszone organizacje non-profit	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 8.
Przekaz zbiorczy	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Zbywalne papiery okaziciela	<i>Zbywalne papiery na okaziciela (BNI)</i> obejmują instrumenty pieniężne w formie na okaziciela, takie jak: czeki podróżne; instrumenty zbywalne (w tym czeki, weksle i przekazy pieniężne), w formie na okaziciela, indosowane bez ograniczeń, wystawione na fikcyjnego odbiorcę płatności lub występujące w innej formie, która powoduje przejście tytułu do nich przy ich przekazaniu oraz instrumenty niekompletne (w tym czeki, weksle i przekazy pieniężne), które są podpisane, lecz nie zawierają nazwiska odbiorcy płatności.
Akcje i warranty na okaziciela	<i>Akcje na okaziciela</i> odnoszą się do instrumentów zbywalnych, które przyznają prawo własności do osoby prawnej osobie, która posiada fizyczne świadectwo akcji na okaziciela, oraz wszelkie inne podobne instrumenty bez możliwości identyfikowalności. Powyższe nie odnosi się do zdematerializowanych i/lub imiennych form świadectw akcji, których właściciela można zidentyfikować. <i>Warranty na okaziciela</i> odnoszą się do instrumentów zbywalnych, które przyznają uprawnienie do własności do osoby prawnej, która posiada fizyczne świadectwo warrantu na okaziciela, oraz wszelkie inne podobne warranty lub instrumenty bez możliwości identyfikowalności. Powyższe nie odnosi się do zdematerializowanych i/lub imiennych form świadectw warrantów lub innych instrumentów, których właściciela można zidentyfikować. Nie odnosi się również do wszelkich innych instrumentów, które jedynie przyznają prawo subskrypcji własności do osoby prawnej na określonych warunkach, ale nie własność lub prawo własności, o ile i dopóki instrumenty te nie zostaną wykonane;.
Beneficjent rzeczywisty	W kontekście osób prawnych, <i>beneficjent rzeczywisty</i> odnosi się do osoby prawnej (osób), która ostatecznie ⁷⁸ posiada lub kontroluje klienta ⁷⁹ i/lub osobę fizyczną,

⁷⁸ Odniesienie do „ostatecznie posiada lub kontroluje” i „ostateczna skuteczna kontrola” dotyczy sytuacji, w których własność/kontrola jest sprawowana przez łańcuch własności lub środki kontroli inne niż kontrola bezpośrednia.

⁷⁹ Definicja ta powinna stosować się również do beneficjenta rzeczywistego lub beneficjenta objętego polisą ubezpieczenia na życie lub inną polisą inwestycyjną.

Terminy	Definicje
	<p>w której imieniu prowadzona jest transakcja. Obejmuje również te osoby fizyczne, które sprawują ostateczną skuteczną kontrolę nad osobą prawną. Jedynie osoba fizyczna może być ostatecznym beneficjentem rzeczywistym, a więcej niż jedna osoba fizyczna może być ostatecznym beneficjentem rzeczywistym danej osoby prawnej.⁸⁰</p> <p>W kontekście podmiotów nieposiadających osobowości prawnej, beneficjent rzeczywisty obejmuje: (i) założyciela(i); (ii) powiernika(ów); (iii) nadzorcę(ów) (jeśli występują); (iv) każdego beneficjenta lub, w stosownych przypadkach kategorię beneficjentów i przedmioty uprawnień; oraz (v) inną osobę fizyczną (osoby) sprawującą ostateczną skuteczną kontrolę nad podmiotem nieposiadającym osobowości prawnej.⁸¹ W przypadku podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej podobnego do trustu dobrowolnego, beneficjent rzeczywisty odnosi się do osoby fizycznej (osób), na równoważnym stanowisku do osób wskazanych powyżej. Jeżeli powiernik i inna strona podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej jest osobą prawną, należy zidentyfikować beneficjenta rzeczywistego takiej osoby prawnej.</p>
Beneficjenci	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 8.
Beneficjent	<p>Znaczenie terminu <i>beneficjent</i> w Rekomendacjach FATF zależy od kontekstu:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ W prawie powierniczym, beneficjent jest osobą lub osobami, która jest lub może być uprawniona do korzystania z umowy pośrednictwa. Beneficjent może być osobą fizyczną lub prawną lub podmiotem nieposiadającym osobowości prawnej. Wszystkie trusty (inne niż charytatywne lub dozwolone ustawowo trusty nieprowadzące działalności charytatywnej) są objęte wymogiem posiadania identyfikowalnych beneficjentów. Nawet jeżeli trusty muszą zawsze posiadać ostatecznie identyfikowalnego beneficjenta, mogą nie posiadać zdefiniowanych istniejących beneficjentów na etapie zakładania, a jedynie kategorię beneficjentów i przedmioty uprawnień, do momentu nadania danej osobie statusu beneficjenta dochodu lub kapitału po upływie wskazanego okresu, zwanego okresem kumulacji, lub po skorzystaniu przez powiernika z prawa uznania w przypadku trustu uznaniowego. Okres kumulacji biegnie zwykle równoległe do okresu działalności trustu, który standardowo określa umowa powiernicza jako okres trwania trustu.

⁸⁰ Ostateczny beneficjent rzeczywisty jest zawsze jedną lub większą liczbą osób fizycznych. Zgodnie z Rekomendacją 10, w kontekście środków bezpieczeństwa finansowego, zweryfikowanie tożsamości takich osób za pomocą uzasadnionych środków może nie być możliwe i, w zakresie, w którym istnieją wątpliwości, czy osoba posiadająca kontrolny pakiet udziałów w osobie prawnej jest ostatecznym beneficjentem rzeczywistym, lub jeżeli żadna osoba fizyczna nie sprawuje kontroli przez pakiet udziałów, należy określić tożsamość osób fizycznych (jeśli występują) sprawujących kontrolę nad osobą prawną innymi środkami. W przypadku niezidentyfikowania żadnej osoby fizycznej w tej roli, należy zidentyfikować osobę fizyczną na stanowisku wyższego urzędnika zarządzającego i zarejestrowanego jako piastującego to stanowisko. Przepis Rekomendacji 10 nie zmienia lub nie zastępuje definicji *beneficjenta rzeczywistego*, ale jedynie określa sposób stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w sytuacjach, w których nie można zidentyfikować beneficjenta rzeczywistego.

⁸¹ Odniesienie do "ostatecznej skutecznej kontroli" nad trustami lub podobnymi podmiotami nieposiadającymi

osobowości prawnej obejmuje sytuacje, w których własność/kontrola jest sprawowana przez łańcuch własności/kontroli.

Terminy	Definicje
	<ul style="list-style-type: none"> ■ W kontekście polisy ubezpieczenia na życie lub innej polisy inwestycyjnej, beneficjent jest osobą fizyczną lub prawną lub podmiotem nieposiadającym osobowości prawnej, lub kategorią osób, które otrzymają dochody z polisy, gdy/jeżeli dojdzie do zdarzenia ubezpieczeniowego objętego polisą. <p>Patrz także Noty Interpretacyjne do Rekomendacji 16.</p>
Institucja finansowa beneficjenta	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Właściwe organy	<p><i>Właściwe organy</i> odnoszą się do wszystkich organów publicznych⁸² z wyznaczonymi obowiązkami w zakresie zwalczania prania pieniędzy i/lub finansowania terroryzmu. W szczególności, dotyczy to jednostki analityki finansowej; organów o funkcji dochodzeniowej i/lub ścigania prania pieniędzy, powiązanych przestępstw bazowych i finansowania terroryzmu, a także zajmujących/zamrażających i konfiskujących aktywa przestępcze; organów otrzymujących raporty o transporcie transgranicznym środków pieniężnych i zbywalnych papierów na okaziciela; oraz organów o obowiązkach w zakresie nadzoru lub monitorowania w kontekście przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mających na celu zapewnienie zgodności instytucji finansowych i wskazanych podmiotów oraz zawodów świadczących usługi niefinansowe z wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Organy samoregulujące nie są traktowane jako właściwe organy.</p>
Konfiskata	<p>Termin <i>konfiskata</i>, obejmujący przepadek, odpowiednio, oznacza trwałe pozbawienie funduszy lub innych aktywów nakazem organu właściwego lub sądu. Konfiskata lub przepadek ma miejsce w drodze procedury sądowej lub administracyjnej, która przenosi własność określonych funduszy lub innych aktywów na Państwo. W takim przypadku, osoba(y) lub podmiot(y) posiadająca udziały w określonych funduszach lub innych aktywach w czasie konfiskaty lub przepadku traci wszystkie prawa, zasadniczo, do skonfiskowanych lub podlegających przepadkowi funduszy lub innych aktywów. Nakazy konfiskaty lub przepadku są zwykle powiązane z wyrokiem skazującym lub orzeczeniem sądowym, gdzie ustalono, że skonfiskowany lub podlegający przepadkowi majątek został uzyskany lub ma być wykorzystywany z naruszeniem prawa.</p>
Kluczowe Zasady	<p><i>Kluczowe Zasady</i> oznaczają Kluczowe zasady skutecznego nadzoru bankowego wydane przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, Cele i zasady regulacji papierów wartościowych Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, oraz Zasady nadzoru ubezpieczeniowego Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego.</p>
Bankowość korespondencyjna	<p><i>Bankowość korespondencyjna</i> jest świadczeniem usług bankowości przez jeden bank („bank korespondent”) na rzecz innego banku („bank respondent”). Duże banki międzynarodowe standardowo działają jako korespondenci dla tysięcy innych banków na całym świecie. Na rzecz banków respondentów świadczony jest szereg usług, w tym zarządzanie środkami pieniężnymi (np. rachunki oprocentowane w wielu walutach), międzynarodowe przekazy pieniężne,</p>

⁸² Obejmuje to organy nadzoru finansowego ustanowione jako niezależne organy pozarządowe z uprawnieniami ustawowymi.

Terminy	Definicje
	realizacja czeków, rachunki przejściowe i usługi wymiany walut.
Kraj	Wszystkie odniesienia w Rekomendacjach FATF do <i>kraju</i> lub <i>krajów</i> mają w równym stopniu zastosowanie do terytoriów lub jurysdykcji.
Płatność będąca pokryciem	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Działalność przestępcza	<i>Działalność przestępcza</i> oznacza: (a) wszystkie czyny zabronione, które stanowiłyby przestępstwo bazowe prania pieniędzy w kraju; lub (b) co najmniej te przestępstwa, które stanowiłyby przestępstwo bazowe zgodnie z Rekomendacją 3.
Transgraniczny przekaz pieniężny	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Waluta	<i>Waluta</i> odnosi się do banknotów i monet w obrocie, stanowiących środek wymiany.
Wskazane kategorie przestępstw	<p><i>Wskazane kategorie przestępstw</i> oznaczają:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ udział w zorganizowanej grupie przestępczej i wymuszeniu rozbójniczym; ■ terroryzm, w tym finansowanie terroryzmu; ■ handel ludźmi i przemyt migrantów; ■ wykorzystywanie seksualne, w tym dzieci; ■ nielegalny handel narkotykami i substancjami psychoaktywnymi; ■ nielegalny handel bronią; ■ nielegalny handel kradzionymi towarami i innymi towarami; ■ korupcja i łapownictwo; ■ oszustwo; ■ fałszowanie walut; ■ podrabianie i piractwo produktów; ■ przestępstwa przeciw środowisku (przykładowo, nielegalny zbiór, pozyskiwanie lub handel gatunkami chronionymi dzikich roślin i zwierząt, metalami i kamieniami szlachetnymi, innymi zasobami naturalnymi lub odpadami); ■ morderstwo, ciężkie uszkodzenie ciała; ■ porwanie, nielegalne przetrzymywanie i branie zakładników;

Terminy	Definicje
	<ul style="list-style-type: none"> ■ rabunek lub kradzież; ■ przemyt; (w tym w odniesieniu do opłat celnych, akcyzowych i podatków); ■ przestępstwa podatkowe (dotyczące podatków bezpośrednich i pośrednich); ■ wymuszenie; ■ fałszerstwo; ■ piractwo; oraz ■ obrót informacjami wewnętrznymi i manipulowanie rynkiem. <p>Podejmując decyzję o zakresie przestępstw traktowanych jako przestępstwa bazowe w każdej z kategorii wymienionej powyżej, każdy kraj może podjąć decyzję, zgodnie z prawem krajowym, w jaki sposób będzie definiować te przestępstwa i charakter poszczególnych elementów tych przestępstw sprawiających, że są one uznawane za poważne przestępstwa.</p>
<p>Wskazane podmioty zawody świadczące usługi niefinansowe</p>	<p><i>Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe oznaczają:</i></p> <p>i</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Kasyna⁸³ b) Pośredników w obrocie nieruchomościami. c) Sprzedawców metali szlachetnych. d) Sprzedawców kamieni szlachetnych. e) Adwokatów, notariuszy, innych niezależnych prawników i księgowych – oznacza to osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, partnerów lub zatrudnionych specjalistów w firmach specjalistycznych. Definicja nie odnosi się do specjalistów „wewnętrznych” będących pracownikami innych rodzajów działalności, ani do specjalistów pracujących dla agencji rządowych, którzy mogą być już objęci środkami z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu. f) Dostawców usług korporacyjnych i powierniczych – dotyczy wszystkich osób lub działalności nieujętych nigdzie indziej w niniejszych Rekomendacjach, i które jako działalność świadczą dowolne z poniższych usług na rzecz stron trzecich: <ul style="list-style-type: none"> ■ zakładanie osób prawnych; ■ pełnienie funkcji (lub umożliwienie innej osobie pełnienia funkcji) dyrektora lub sekretarza spółki, partnera w spółce osobowej, lub podobnego stanowiska wobec innych osób prawnych; ■ udostępnienie siedziby, adresu siedziby lub zakwaterowania, korespondencji lub adresu administracyjnego spółce, spółce osobowej lub innej osobie prawnej bądź podmiotowi nieposiadającemu osobowości prawnej;

⁸³ Odniesienia do *Kasyn* w Standardach FATF obejmują kasyna internetowe i na statkach.

Terminy	Definicje
	<ul style="list-style-type: none"> ■ pełnienie funkcji (lub umożliwienie innej osobie pełnienia funkcji) powiernika trustu dobrowolnego lub wykonywanie równoważnej funkcji w innej formie porozumienia prawnego; ■ pełnienie funkcji (lub umożliwienie innej osobie pełnienia funkcji) udziałowca mianowanego innej osoby.
Wskazana osoba lub podmiot	<p>Termin <i>wskazana osoba</i> lub podmiot odnosi się do</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) jednostki, grup, przedsięwzięć i podmiotów wskazanych przez Komitet Rady Bezpieczeństwa ustanowiony zgodnie z rezolucją 1267 (1999) (Komitet 1267) jako jednostek powiązanych z Al-Kaidą lub podmiotów i innych grup i przedsięwzięć powiązanych z Al-Kaidą; (ii) jednostek, grup, przedsięwzięć i podmiotów wskazanych przez Komitet Rady Bezpieczeństwa ustanowiony zgodnie z rezolucją 1988 (2011) (Komitet 1988), jako powiązanych z talibami i stanowiących zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa Afganistanu, lub podmiotów i innych grup i przedsięwzięć powiązanych z talibami; (iii) dowolnej osoby fizycznej lub prawnej wskazanej przez jurysdykcje lub jurysdykcję ponadnarodową zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1373 (2001); (iv) jednostki, osoby fizycznej lub prawnej lub podmiotu wskazanego do zastosowania ukierunkowanych sankcji finansowych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1718 (2006) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa w załącznikach do odpowiednich rezolucji lub przez Komitet Rady Bezpieczeństwa ustanowiony zgodnie z rezolucją 1718 (2006) (Komitet Sankcji 1718) zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1718 (2006); oraz (v) dowolnej osoby fizycznej lub prawnej wskazanej do zastosowania ukierunkowanych sankcji finansowych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa 2231 (2015) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa.
Wskazanie	<p>Termin <i>wskazanie</i> odnosi się do identyfikacji osoby⁸⁴, jednostki lub podmiotu, objętych ukierunkowanymi sankcjami finansowymi zgodnie z:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 1267 (1999) i kolejnymi rezolucjami; ■ Rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1373 (2001), w tym wskazaniem, że odpowiednie sankcje będą stosowane do osoby lub podmiotu oraz podania takiego wskazania do wiadomości

⁸⁴ fizycznej lub prawnej.

Terminy	Definicje
	<p>publicznej;</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1718 (2006) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami; ■ Rezolucją Rady Bezpieczeństwa 2231 (2015) i przyszłymi kolejnymi rezolucjami ■ przyszłymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa nakładającymi ukierunkowane sankcje finansowe w kontekście finansowania proliferacji broni masowego rażenia. <p>W zakresie objętym postanowieniami rezolucji Rady Bezpieczeństwa 2231 (2015) i przyszłych kolejnych rezolucji, odniesienia do „wskazań” są stosowane w równym stopniu do „wpisania na listę”.</p>
Krajowy przekaz pieniężny	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Egzekwowalne środki	Patrz Nota dotycząca podstawy prawnej dla wymogów nałożonych na instytucje finansowe oraz wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe
Ex Parte	Termin <i>ex parte</i> oznacza postępowanie bez uprzedniego powiadomienia i udziału strony, której dotyczy postępowanie.
Trust dobrowolny	<i>Trust dobrowolny</i> odnosi się do trustu utworzonego w wyraźny sposób przez założyciela, zwykle w formie dokumentu tj. pisemnej umowy powierniczej, w odróżnieniu od trustów zakładanych z mocy prawa, a nie w efekcie wyraźnego zamiaru lub decyzji założyciela o utworzeniu trustu lub podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej (trustu konstruktywnego).
Fałszywa deklaracja	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 32.
Fałszywe ujawnienie	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 32.
Grupa finansowa	<i>Grupa finansowa</i> oznacza grupę składającą się ze spółki dominującej lub innego rodzaju osoby prawnej sprawującej kontrolę i koordynującej funkcje pozostałej części grupy, wraz z oddziałami i/lub spółkami zależnymi podlegającymi politykom i procedurom przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu na poziomie grupy.
Instytucje finansowe	<i>Instytucje finansowe</i> oznaczają wszelkie osoby fizyczne lub prawne, prowadzące jako działalność jedną lub większą liczbę z poniższych działań lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:

Terminy	Definicje
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przyjmowanie od ludności depozytów i innych środków pieniężnych podlegających zwrotowi.⁸⁵ 2. Pożyczanie pieniędzy.⁸⁶ 3. Leasing finansowy.⁸⁷ 4. Usługi przekazywania pieniędzy lub środków.⁸⁸ 5. Wydawanie i zarządzanie środkami płatniczymi (np. kartami kredytowymi i debetowymi, czekami, czekami podróżnymi, przekazami pieniężnymi i czekami bankierskimi, pieniędzmi elektronicznymi). 6. Gwarancje i zobowiązania finansowe. 7. Obrót: <ol style="list-style-type: none"> (a) instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, świadectwami depozytowymi, instrumentami pochodnymi, itp.); (b) dewizami; (c) instrumentami wymiany, na stopę procentową i indeksowymi; (d) zbywalnymi papierami wartościowymi; (e) kontraktami terminowymi na towary. 8. Udział w emisji papierów wartościowych i świadczeniu usług finansowych związanych z emisją. 9. Zarządzanie portfelami indywidualnymi i zbiorczymi. 10. Zabezpieczanie i administrowanie gotówką lub płynnymi papierami wartościowymi w imieniu innych osób. 11. Inne inwestowanie, administrowanie lub zarządzanie funduszami lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób. 12. Gwarantowanie i sprzedaż polis ubezpieczenia na życie i innych polis inwestycyjnych⁸⁹. 13. Wymiana gotówki i walut.
Zagraniczne odpowiedniki	<p>Zagraniczne odpowiedniki odnoszą się do właściwych organów zawłaściwych organów, które realizują podobne obowiązki i funkcje w odniesieniu do nawiązywanej współpracy, nawet jeżeli takie zagraniczne właściwe organy mają inny charakter lub status (np. w zależności od kraju, nadzór nad określonymi sektorami finansowymi w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu może być sprawowany przez organ nadzoru, który realizuje również obowiązki w zakresie nadzoru ostrożnościowego lub przez oddział nadzoru jednostki analityki finansowej).</p>

⁸⁵ Dotyczy również bankowości prywatnej.

⁸⁶ Obejmuje m.in.: kredyt konsumencki; kredyt hipoteczny; faktoring z lub bez regresu; oraz finansowanie transakcji komercyjnych (w tym skup należności terminowych).

⁸⁷ Nie obejmuje umów leasingu finansowego w odniesieniu do produktów konsumenckich.

⁸⁸ Nie dotyczy osoby fizycznej lub prawnej, która dostarcza instytucjom finansowym wyłącznie systemy powiadamiania lub inne systemy wsparcia do przekazu środków pieniężnych. Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.

⁸⁹ Dotyczy zarówno zakładów ubezpieczeń jak i pośredników ubezpieczeniowych (agentów i brokerów).

Terminy	Definicje
Zamrażać	<p>W kontekście konfiskaty i środków tymczasowych (np. Rekomendacje 4, 32 i 38), termin zamrażać oznacza zakaz przekazania, konwersji, zbycia lub przeniesienia mienia, sprzętu lub innych narzędzi na podstawie i na czas trwania postępowania wszczętego przez właściwy organ lub sąd w ramach mechanizmu zamrażania, lub do momentu nakazania przepadku lub konfiskaty przez właściwy organ.</p> <p>Do celów Rekomendacji 6 i 7 dotyczącej wdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych, termin zamrażać oznacza zakaz przekazania, konwersji, zbycia lub przeniesienia funduszy lub innych aktywów będących własnością lub kontrolowanych przez wskazane osoby lub podmioty na podstawie i na czas trwania postępowania wszczętego przez Radę Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych lub zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa przez właściwy organ lub sąd.</p> <p>We wszystkich przypadkach, zamrożone mienie, sprzęt, narzędzia, fundusze lub inne aktywa pozostają własnością osoby (osób) fizycznej lub prawnej, posiadającej do nich udziały w momencie zamrożenia, i mogą być nadal administrowane przez strony trzecie lub inne podmioty nieposiadające osobowości prawnej utworzone przez taką osobę (osoby) fizyczną lub prawną przed wszczęciem postępowania w ramach mechanizmu zamrażania, lub zgodnie z innymi przepisami krajowymi. W ramach wdrażania zamrażania, kraje mogą podjąć decyzję o przejęciu kontroli nad mieniem, sprzętem, narzędziami lub funduszami lub innymi aktywami jako zabezpieczenie przed ucieczką.</p>
Fundamentalne zasady prawa krajowego	<p>Termin odnosi się do podstawowych zasad prawnych, na których oparto krajowe systemy prawne, i stanowiących ramy stanowienia prawa krajowego i egzekucji uprawnień. Te fundamentalne zasady są zwykle zawarte lub wyrażone w Konstytucji państwowej lub podobnym dokumencie lub w decyzjach sądu najwyższego uprawnionego do wydawania wiążących interpretacji lub wykładni prawa krajowego. Mimo różnic pomiędzy krajami, niektóre przykłady takich fundamentalnych zasad obejmują prawo do sprawiedliwego procesu, domniemanie niewinności, oraz prawo jednostki do skutecznej ochrony sądowej.</p>
Fundusze	<p>Termin <i>fundusze</i> odnosi się do aktywów dowolnego rodzaju, materialnych lub niematerialnych, rzeczowych lub niematerialnych i prawnych, ruchomych lub nieruchomych, pozyskanych w dowolny sposób, a także dokumentów prawnych lub dokumentów w dowolnej formie, w tym elektronicznej lub cyfrowej, poświadczających tytuł do lub udział w takich aktywach.</p>
Fundusze lub inne aktywa	<p>Termin <i>fundusze lub inne aktywa</i> oznacza aktywa, w tym, m.in., aktywa finansowe, zasoby gospodarcze (w tym ropę i inne zasoby naturalne), mienie dowolnego rodzaju, materialne lub niematerialne, ruchome lub nieruchome, pozyskane w dowolny sposób, a także dokumenty prawne lub instrumenty w innej formie, w tym elektronicznej lub cyfrowej, poświadczające tytuł do lub udział w takich aktywach, w tym, m.in., kredyty bankowe, czeki podróżne, czeki bankowe, przekazy pieniężne, udziały, papiery wartościowe, obligacje, weksle, lub akredytywy i inne udziały, dywidendy lub inne dochody z lub środki pozyskane</p>

Terminy	Definicje
	lub powstałe z takich funduszy lub innych aktywów, oraz wszystkie inne aktywa, które mogą być potencjalnie wykorzystane do pozyskania funduszy, towarów lub usług.
Dane identyfikacyjne	Termin <i>dane identyfikacyjne</i> odnosi się do wiarygodnych, niezależnych dokumentów, danych lub informacji źródłowych.
Pośrednicząca instytucja finansowa	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Organizacje międzynarodowe	Organizacje międzynarodowe są podmiotami utworzonymi w drodze formalnych porozumień politycznych pomiędzy ich państwami członkowskimi, które mają status traktatów międzynarodowych, których istnienie jest uznane przez prawo w ich krajach członkowskich; nie są traktowane jako rezydenckie jednostki instytucjonalne krajów, w których mają siedzibę. Przykładami organizacji międzynarodowych są Organizacja Narodów Zjednoczonych i stowarzyszone organizacje międzynarodowe, takie jak Międzynarodowa Organizacja Morska; regionalne organizacje międzynarodowe, takie jak Rada Europy, instytucje Unii Europejskiej, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz Organizacja Państw Amerykańskich; wojskowe organizacje międzynarodowe, takie jak Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego, oraz organizacje gospodarcze, takie jak Światowa Organizacja Handlu lub Stowarzyszenie Narodów Południowo-Wschodniej Azji, itp.
Prawo	Patrz Nota dotycząca podstawy prawnej dla wymogów nałożonych na instytucje finansowe oraz wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe.
Podmioty nieposiadające osobowości prawnej	<i>Podmioty nieposiadające osobowości prawnej</i> odnoszą się do trustów dobrowolnych i innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Przykładami innych podobnych podmiotów nieposiadających osobowości prawnej ⁹⁰ (do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu), które mogą obejmować, m.in., określone rodzaje Treuhand, fideicomiso i Waqf. ⁹¹
Osoby prawne	Termin <i>Osoby prawne</i> odnosi się do podmiotów innych niż osoby fizyczne, które mogą nawiązać trwałą relację kliencką z instytucją finansową lub w inny sposób posiadają własność. Może to obejmować spółki, jednostki posiadające osobowość prawną, fundacje, instytucje prawa publicznego (anstalt), spółki, lub stowarzyszenia i inne odpowiednio podobne podmioty.
Przestępstwo prania pieniędzy	Odniesienia (za wyjątkiem Rekomendacji 3) do <i>przestępstwa prania pieniędzy</i> odnoszą się nie tylko do przestępstwa lub przestępstw bazowych, ale też przestępstw pomocnictwa.

⁹⁰ Podobność jest oceniana z uwzględnieniem do Art. 2 Konwencji Haskiej o prawie właściwym dla trustów i ich uznawaniu na podstawie tego, czy podmioty nieposiadające osobowości prawnej mają podobną strukturę lub sprawują podobną funkcję do trustu dobrowolnego.

⁹¹ Za wyjątkiem krajów, w których Waqf są osobami prawnymi zgodnie z Rekomendacją 24.

Terminy	Definicje
Usługa przekazywania pieniędzy lub środków	<i>Usługi przekazywania pieniędzy lub środków (MVTs)</i> odnoszą się do usług finansowych obejmujących przyjmowanie gotówki, czeków, innych instrumentów pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych oraz wypłatę odpowiedniej kwoty w gotówce lub innej formie beneficjentowi w drodze komunikatu, powiadomienia, przekazu lub poprzez sieć rozliczeniową, do której należy dostawca usług przekazywania pieniędzy lub środków. Transakcje realizowane przez takie usługi mogą obejmować jednego lub większą liczbę pośredników i płatność końcową na rzecz strony trzeciej, a także dowolne nowe metody płatności. Czasami, usługi takie są powiązane z określonymi regionami geograficznymi i są opisywane za pomocą różnych szczególnych terminów, w tym <i>hawala, hundi i fei-chen</i> .
Konfiskata bez uprzedniego wyroku skazującego	<i>Konfiskata bez uprzedniego wyroku skazującego</i> oznacza konfiskatę w ramach procedur sądowych związanych z przestępstwem lub przestępstwem karnym, dla której wyrok skazujący nie jest wymagany.
Osoba mianująca	<i>Osoba mianująca</i> jest osobą fizyczną (bądź grupą osób) lub prawną, która wydaje polecenia (bezpośrednio lub pośrednio) osobie mianowanej działającej w jej imieniu w charakterze dyrektora lub udziałowca, zwana czasem również „cichym dyrektorem” lub „cichym partnerem”.
Udziałowiec lub dyrektor mianowany	<p><i>Osoba mianowana</i> jest osobą fizyczną lub prawną, której inna osoba fizyczna lub prawna („osoba mianująca”) poleca działać w jej imieniu w określonym charakterze względem osoby prawnej.</p> <p><i>Dyrektor mianowany</i> (zwany również „dyrektorem rezydentem”) jest osobą lub osobą prawną, która rutynowo sprawuje funkcje dyrektora w spółce w imieniu i podlega bezpośrednim lub pośrednim poleceniom osoby mianującej. Dyrektor Mianowany nigdy nie jest beneficjentem rzeczywistym osoby prawnej.</p> <p><i>Udziałowiec mianowany</i> wykonuje powiązane prawa głosu zgodnie z poleceniami osoby mianującej i/lub otrzymuje dywidendy w imieniu osoby mianującej. Udziałowiec mianowany nigdy nie jest beneficjentem rzeczywistym osoby prawnej na podstawie udziałów, które posiada jako osoba mianowana.</p>
Organizacje non-profit	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 8.
Inicjator	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Zlecająca instytucja finansowa	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Rachunki przejściowe	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 13.

Terminy	Definicje
Fizyczny transport transgraniczny	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 32.
Osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne (PEP)	<p><i>Zagraniczne osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne</i> są osobami, które sprawują lub którym inne państwo powierzyło prominentne funkcje publiczne, przykładowo stanowisko głowy państwa lub rządu, polityka wyższego szczebla, członka rządu wyższego szczebla, urzędnika sądowego lub wojskowego, prezesa spółki państwowej, ważnego urzędnika partii politycznej. <i>Krajowe osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne</i> są osobami, osobami, które sprawują lub którym powierzono prominentne funkcje publiczne na szczeblu krajowym, na przykład stanowisko głowy państwa lub rządu, polityka wyższego szczebla, członka rządu wyższego szczebla, urzędnika sądowego lub wojskowego, prezesa spółki państwowej, ważnego urzędnika partii politycznej.</p> <p><i>Osoby, które sprawują lub którym prominentną funkcję powierzyła organizacja międzynarodowa</i> odnoszą się do członków kierownictwa wyższego szczebla, tj. dyrektorów, ich zastępców i członków zarządu lub równoważnych funkcji.</p> <p>Definicja osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne nie obejmuje osób na stanowiskach średniego lub niższego szczebla w poniższych kategoriach.</p>
Dochody	<i>Dochody</i> odnoszą się do majątku pochodzącego lub pozyskanego, bezpośrednio lub pośrednio z popełnienia przestępstwa.
Majątek	<i>Majątek</i> oznacza aktywa dowolnego rodzaju, materialne lub niematerialne, ruchome lub nieruchome, rzeczowe lub niematerialne i prawne, a także dokumenty prawne lub instrumenty poświadczające tytuł do lub udziały w takich aktywach.
Kwalifikujące się przekazy pieniężne	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Uzasadnione środki	Termin <i>Uzasadnione środki</i> oznacza: odpowiednie środki, współmierne do ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
Związany praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 32.
Wymagany	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Ryzyko	Wszystkie odniesienia do <i>ryzyka</i> odnoszą się do ryzyka prania pieniędzy i/lub finansowania terroryzmu. Termin ten należy odczytywać w nawiązaniu do Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 1.

Terminy	Definicje
Usatysfakcjonowany	W przypadku odniesienia, że instytucja finansowa jest <i>usatysfakcjonowana</i> w danej kwestii, instytucja ta musi być w stanie uzasadnić swoją ocenę przed właściwymi organami.
Zabezpieczyć	Termin <i>zabezpieczyć</i> odnosi się do zakazu przekazania, konwersji, zbycia lub przeniesienia mienia, sprzętu lub innych narzędzi na podstawie i na czas trwania postępowania wszczętego przez właściwy organ lub sąd w ramach mechanizmu zamrażania. W przeciwieństwie jednak do zamrażania, zajęcie jest realizowane za pomocą mechanizmu umożliwiającego właściwemu organowi lub sądowi przejęcie kontroli nad określonym majątkiem. Zabezpieczony majątek pozostaje własnością osoby (osób) fizycznej lub prawnej, która posiada udziały w danym majątku w momencie zajęcia, mimo, że właściwy organ lub sąd często przejmuje zabezpieczony majątek w posiadanie, administrację lub zarządzanie.
Organ samoregulujący ()	Organ samoregulujący jest organem reprezentującym zawód (np. adwokatów, innych niezależnych przedstawicieli zawodów prawniczych i księgowych), i który składa się z członków zawodu, odgrywa rolę w określaniu osób kwalifikujących się do przystąpienia i praktykowania danego zawodu, a także sprawuje określone funkcje z zakresu nadzoru lub monitorowania. Takie organy powinny określić zasady zapewniające utrzymywanie wysokich standardów moralnych i etycznych przez osoby wykonujące zawód.
Płatność seryjna	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Założyciel	<i>Założyciele</i> są osobami fizycznymi lub prawnymi, przekazującymi własność aktywów na powierników w drodze umowy powierniczej lub podobnej umowy.
Bank fikcyjny	<i>Bank fikcyjny</i> oznacza bank nieobecny fizycznie w kraju, w którym został założony i uzyskał licencję, i który nie jest stowarzyszony w regulowanej grupie finansowej podlegającej skutecznemu skonsolidowanemu nadzorowi. <i>Obecność fizyczna</i> oznacza skuteczne zarządzanie zlokalizowane na terytorium kraju. Istnienie pośrednika lokalnego lub personelu niższego szczebla nie stanowi obecności fizycznej.
Powinien	Do celów oceny zgodności z Rekomendacjami FATF, słowo <i>powinien</i> ma to samo znaczenie co <i>musi</i> .
Przetwarzanie pośrednie	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Organy nadzoru	<i>Organy nadzoru</i> odnoszą się do wskazanych właściwych organów lub organów niepublicznych z zakresem obowiązków mającym na celu zapewnienie zgodności instytucji finansowych („ <i>organy nadzoru finansowego</i> ” ⁹²) i/lub wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe z wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Organy niepubliczne (które mogą obejmować określone rodzaje organów samoregulujących) powinny mieć uprawnienia do

⁹² W tym organy nadzoru objęte Kluczowymi Zasadami, które sprawują funkcje nadzoru powiązane z wdrażaniem Rekomendacji FATF.

Terminy	Definicje
	nadzorowania i nakładania sankcji na instytucje finansowe lub wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe w odniesieniu do wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Takie organy niepubliczne powinny być także uprawnione na mocy prawa do sprawowania wykonywanych przez nie funkcji oraz być nadzorowane przez właściwy organ w odniesieniu do tych funkcji.
Ukierunkowane sankcje finansowe	Termin <i>ukierunkowane sankcje finansowe</i> oznacza zarówno zamrażanie aktywów i zakaz udostępniania funduszy lub innych aktywów, bezpośrednio lub pośrednio, wskazanym osobom i podmiotom.
Terrorysta	Termin <i>terrorysta</i> odnosi się do każdej osoby fizycznej, która: (i) popełnia lub usiłuje popełnić akty terrorystyczne dowolnymi środkami, bezpośrednio lub pośrednio, niezgodnie z prawem i umyślnie; (ii) uczestniczy w przeprowadzaniu aktów terrorystycznych jako współnik; (iii) organizuje lub kieruje innymi w przeprowadzaniu aktów terrorystycznych; lub (iv) przyczynia się do popełniania aktów terrorystycznych przez grupę osób działających we wspólnym celu, jeżeli przyczynia się do tego umyślnie i w celu wsparcia aktu terrorystycznego lub posiada wiedzę na temat zamiaru popełnienia aktu terrorystycznego przez grupę.
Akt terrorystyczny	<p>Akt terrorystyczny:</p> <p>(a) akt stanowiący przestępstwo w zakresie, i zgodnie z definicją zawartą w jednym z poniższych traktatów: (i) Konwencji o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, (1970); (ii) Konwencji o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego (1971); (iii) Konwencji o zapobieganiu przestępstwom i karaniu sprawców przestępstw przeciwko osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, w tym przeciwko dyplomatom (1973); (iv) Międzynarodowej konwencji przeciwko braniu zakładników (1979); (v) Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych (1980); (vi) Protokołu o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne uzupełniającej Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego (1988); (vii) Konwencji o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej (2005); (viii) Protokołu w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym (2005); (ix) Międzynarodowej Konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych (1997); oraz (x) Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu finansowania terroryzmu (1999).</p> <p>(b) każdy inny akt mający spowodować śmierć lub ciężkie uszkodzenia ciała osoby cywilnej lub innej osoby niebiorącej aktywnego udziału we wrogich działaniach w sytuacji konfliktu zbrojnego, gdy celem takiego aktu, z charakteru lub kontekstu, jest zastraszenie populacji lub zmuszenie rządu lub organizacji międzynarodowej do powstrzymania się od działań.</p>
Finansowanie terroryzmu	<i>Finansowanie terroryzmu</i> jest finansowaniem aktów terrorystycznych, terrorystów i organizacji terrorystycznych.

Terminy	Definicje
Wykorzystywanie do celów finansowania terroryzmu	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 8.
Przestępstwo finansowania terroryzmu	Odniesienia (za wyjątkiem Rekomendacji 4) do <i>przestępstwa finansowania terroryzmu</i> odnoszą się nie tylko do przestępstwa lub przestępstw bazowych, ale także do przestępstw pomocnictwa.
Organizacja terrorystyczna	Termin <i>organizacja terrorystyczna</i> odnosi się do grupy terrorystów, którzy: (i) popełniają lub usiłują popełnić akty terrorystyczne dowolnymi środkami, bezpośrednio lub pośrednio, niezgodnie z prawem i umyślnie; (ii) uczestniczą w przeprowadzaniu aktów terrorystycznych jako współnicy; (iii) organizują lub kierują innymi w przeprowadzaniu aktów terrorystycznych; lub (iv) przyczyniają się do popełniania aktów terrorystycznych przez grupę osób działających we wspólnym celu, jeżeli przyczyniają się do tego umyślnie i w celu wsparcia aktu terrorystycznego lub posiadają wiedzę na temat zamiaru popełnienia aktu terrorystycznego przez grupę.
Strony trzecie	Do celów Rekomendacji 6 i 7 <i>osoby trzecie</i> obejmują, między innymi, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe. Patrz również Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 17.
Powiernik	Termin <i>powiernictwo</i> i <i>powiernik</i> należy rozumieć jako opisane w i zgodnie z art. 2 <i>Konwencji haskiej o prawie właściwym dla trustów i ich uznawaniu</i> ⁹³ . Powiernicy mogą być profesjonalistami (np. zależnie od jurysdykcji, adwokatami lub spółką powierniczą), jeżeli otrzymali zapłatę za działanie w charakterze powiernika w trakcie prowadzenia działalności, lub podmiotami innymi niż profesjonalne, nieprowadzącymi działalności powierniczej (np., osoba działająca w imieniu rodziny).

⁹³ Art. 2 Konwencji Haskiej brzmi następująco:

Dla celów niniejszej Konwencji pojęcie trust odnosi się do stosunku prawnego utworzonego inter vivos albo na wypadek śmierci przez założyciela w sytuacji, gdy aktywa powierzone zostały przez niego kontroli powiernika, i którymi ten zarządzać ma na rzecz beneficjenta albo na rzecz określonego celu.

Trust ma następujące cechy -

- aktywa tworzą wyodrębnioną masę majątkową i nie wchodzi w skład osobistego majątku powiernika;
- tytuł prawny do aktywów przysługuje powiernikowi lub innej osobie występującej w imieniu powiernika;
- powiernik ma uprawnienia i zarazem obowiązki — za których wykonanie ponosi odpowiedzialność — zarządzania, inwestowania i rozporządzania aktywami, zgodnie z postanowieniami trustu i szczegółowymi powinnościami wynikającymi z przepisów prawa.

Zastrzeżenie przez założyciela określonych uprawnień i kompetencji dla siebie, jak również okoliczność, że powiernikowi przysługują określone uprawnienia jako beneficjentowi, nie stoją w sprzeczności z istnieniem trustu.

Terminy	Definicje
Unikalny numer referencyjny transakcji	Patrz Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 16.
Aktywo wirtualne	Aktywo wirtualne jest cyfrowym przedstawieniem wartości, która może podlegać obrotowi cyfrowemu lub przekazaniu, i może być wykorzystywane do płatności lub celów inwestycyjnych. Aktywa wirtualne nie obejmują reprezentacji cyfrowej pieniądza fiducjarnego, papierów wartościowych i innych aktywów finansowych, które są objęte Rekomendacjami FAFT gdzie indziej.
Dostawcy usług aktywów wirtualnych	Dostawca usług aktywów wirtualnych oznacza osobę fizyczną lub prawną, nieujęłą gdzie indziej w Rekomendacjach, i prowadzącą w ramach działalności gospodarczej jedną lub więcej z poniższych działań lub operacji na rzecz lub w imieniu innej osoby fizycznej lub prawnej: <ul style="list-style-type: none"> i. wymiana pomiędzy aktywami wirtualnymi i pieniądzem fiducjarnym; ii. wymiana pomiędzy jedną lub wieloma formami aktywów wirtualnych; iii. przekaz⁹⁴ aktywów wirtualnych; iv. zabezpieczanie i/lub administrowanie aktywami wirtualnymi lub instrumentami umożliwiającymi kontrolę nad aktywami wirtualnymi; oraz v. udział w i świadczenie usług finansowych związanych z ofertą emitenta i/lub sprzedażą aktywa wirtualnego.
Bezzwłocznie	Termin bezzwłocznie oznacza, najlepiej, w ciągu kilku godzin od wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych lub odpowiedniego Komitetu Sankcji (np. Komitetu 1267, Komitetu 1988, Komitetu Sankcji 1718). Do celów S/RES/1373(2001), termin bezzwłocznie oznacza, na podstawie uzasadnionych przyczyn, lub na uzasadnionej podstawie, podejrzenie lub uznanie, że osoba lub podmiot jest terrorystą, osobą finansującą terroryzm lub organizacją terrorystyczną. W obu przypadkach termin bezzwłocznie powinien być interpretowany w kontekście konieczności zapobiegnięcia ukryciu lub rozproszeniu funduszy lub innych aktywów powiązanych z terrorystami, organizacjami terrorystycznymi, z osobami finansującymi terroryzm oraz z finansowaniem proliferacji broni masowego rażenia, a także potrzebę podjęcia globalnych, wspólnych działań w celu szybkiego zakazania i utrudnienia ich przepływu.

⁹⁴ W tym kontekście aktywów wirtualnych, *przekaz* oznacza przeprowadzenie transakcji w imieniu innej osoby fizycznej lub prawnej, która przenosi aktywo wirtualne z jednego adresu lub rachunku aktywa wirtualnego na inny.

TABELA AKRONIMÓW¹

AML/CFT	Przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (stosowane również do zwalczania finansowania terroryzmu) (ang. <i>Anti-Money Laundering/Countering (Combating) the Financing of Terrorism</i>)
BNI	Zbywalny papier na okaziciela (ang. <i>Bearer-Negotiable Instrument</i>)
CDD	Środek bezpieczeństwa finansowego (ang. <i>Customer Due Diligence</i>)
DNFBP	Wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe (ang. <i>Designated Non-Financial Business or Professions</i>)
FATF	Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (ang. <i>Financial Action Task Force</i>)
FIU	Jednostka analityki finansowej (ang. <i>Financial Intelligence Unit</i>)
IN	Nota Interpretacyjna (ang. <i>Interpretative Note</i>)
ML	Pranie pieniędzy (ang. <i>Money Laundering</i>)
MVTS	Usługa przekazywania pieniędzy i wartości (ang. <i>Money or Value Transfer Service</i>)
NPO	Organizacja non-profit (ang. <i>Non-Profit Organisation</i>)
Konwencja z Palermo	Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, 2000 r.
PEP	Osoba zajmująca eksponowane stanowisko polityczne (ang. <i>Politically Exposed Person</i>)
R.	Rekomendacja
RBA	Podejście oparte o analizę ryzyka (ang. <i>Risk-Based Approach</i>)
RS.	Rekomendacja specjalna
SRB	Organ samoregulujący (ang. <i>Self-Regulating Body</i>)
STR	Raport o podejrzanej transakcji (ang. <i>Suspicious Transaction Report</i>)
TCSP	Podmiot świadczący usługi na rzecz trustów i spółek (ang. <i>Trust and Company Service Provider</i>)
Konwencja finansowaniu terroryzmu	o Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu 1999 r.
ONZ	Organizacja Narodów Zjednoczonych

¹ W tekście zastosowano skróty w języku angielskim.

**Konwencja
Wiedeńska**

Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi 1988 r.

ZAŁĄCZNIK I: WYTYCZNE FATF

FATF publikuje kompleksowe Wytyczne i Najlepsze Praktyki, dostępne na: www.fatf-gafi.org/en/publications/Fatfrecommendations/Fatf-recommendations.html w sekcji Wytyczne i Najlepsze Praktyki.

ZAŁĄCZNIK II: INFORMACJE DOTYCZĄCE AKTUALIZACJI REKOMENDACJI FATF

Od momentu przyjęcia treści Rekomendacji FATF w lutym 2012 r., wprowadzono do nich następujące zmiany.

Data	Rodzaj zmian	Sekcje objęte zmianami
Luty 2013 r.	Wzajemne dostosowanie Rekomendacji 37 i 40	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 37 ust. d) – strona 27 <p>Wstawienie odniesienia, że prawa dotyczące zachowania poufności lub tajemnicy odnoszące się do wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe nie wpływają na świadczenie wzajemnej pomocy prawnej, za wyjątkiem, gdy istotne, żądane informacje znajdują się w posiadaniu w okolicznościach, do których ma zastosowanie prawnicza tajemnica zawodowa.</p>
Październik 2015 r.	Rewizja Interpretacyjnej Noty do Rekomendacji 5 w celu uwzględnienia zagrożenia ze strony zagranicznych bojowników terrorystycznych	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 5 (B.3) – strona 37 <p>Wstawienie sekcji B.3 w celu włączenia istotnego elementu Rekomendacji Rady Bezpieczeństwa ONZ 218, która dotyczy zagrożenia ze strony zagranicznych bojowników terrorystycznych. Sekcja wyjaśnia, że Rekomendacja 5 nakłada na kraje wymóg kryminalizacji finansowania podróży osób, które podróżują do Państwa innego niż ich Państwa zamieszkania lub pochodzenia w celu dokonania, planowania lub przygotowania lub uczestnictwa w akcie terrorystycznym lub w celu przeprowadzenia lub odbycia szkolenia terrorystycznego.</p> <p>Istniejąca B.3-11 staje się B.4-12.</p>
Czerwiec 2016 r.	Rewizja Rekomendacji 8 i Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 8	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 8 i Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 8– strony 13 i 54-59 <p>Rewizja standardu dotyczącego organizacji non-profit (NPO) w celu udzielenia wyjaśnień na temat podgrupy organizacji non-profit, które powinny być objęte nadzorem i monitoringiem. Dzięki temu, Nota Interpretacyjna do Rekomendacji jest zgodna z Raportem typologicznym FATF dotyczącym ryzyka wykorzystywania organizacji non-profit przez terrorystów (czerwiec 2014 r.) i Najlepszymi Praktykami FATF dotyczącymi zwalczania wykorzystywania organizacji non-profit (czerwiec 2015 r.), które wyjaśniają, że nie wszystkie organizacje non-profit są organizacjami wysokiego ryzyka i Rekomendacja 8 ich nie dotyczy, a także lepszego dostosowania wdrażania Rekomendacji 8/ Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 8 do podejścia opartego o analizę ryzyka.</p>

Data	Rodzaj zmian	Sekcje objęte zmianami
Październik 2016 r.	Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 5 oraz definicji „Funduszy lub innych aktywów” w Glosariuszu	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 5 i Glosariusz – strony 37 i 121 <p>Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 5 w celu zastąpienia terminu „fundusze” terminem „fundusze lub inne aktywa” w całej Nocie Interpretacyjnej do Rekomendacji 5, w celu ujednoczenia zakresu z Rekomendacją 6. Rewizja definicji „fundusze lub inne aktywa” w Glosariuszu poprzez dodanie referencji do ropy i innych surowców naturalnych oraz do innych aktywów, które mogą być potencjalnie wykorzystane do pozyskania funduszy.</p>
Czerwiec 2017 r.	Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 5 oraz definicji „Wskazana osoba lub podmiot”, „Wskazanie” i „Bezzwłocznie” w Glosariuszu	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 7 i Glosariusz - strony 45-51, 114-115 i 123 <p>Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 5 oraz definicji „Wskazana osoba lub podmiot”, „Wskazanie” i „Bezzwłocznie” w Glosariuszu w celu ujednoczenia treści z wymogami ostatnich Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz wyjaśnienia wdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych dotyczących finansowania proliferacji.</p>
Listopad 2017 r.	Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 18	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 18 – strona 77 <p>Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 18 w celu wyjaśnienia wymogów dotyczących wymiany informacji dotyczących niestandardowych lub podejrzanych transakcji z grupami finansowymi. Rewizja obejmuje także przekazywanie tych informacji oddziałom i spółkom zależnym, jeśli jest to konieczne w celu zarządzania ryzykiem przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.</p>
Listopad 2017 r.	Rewizja Rekomendacji 21	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 21 – strona 17 <p>Rewizja Rekomendacji 21 w celu wyjaśnienia interakcji tych wymogów z przepisami dotyczącymi ujawniania informacji.</p>
Luty 2018 r.	Rewizja Rekomendacji 2	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 2 – strona 9 <p>Rewizja Rekomendacji 2 w celu zapewnienia zgodności wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i zasadami ochrony danych i prywatności, oraz promowania wymiany informacji międzyagencyjnych na poziomie krajowym pomiędzy właściwymi organami.</p>

Data	Rodzaj zmian	Sekcje objęte zmianami
Październik 2018 r.	Rewizja Rekomendacji 15 oraz dodanie dwóch nowych definicji w Glosariuszu	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 15 i Glosariusz – strony 15 and 126-127 <p>Rewizja Rekomendacji 15 oraz dodanie dwóch nowych definicji – „aktywa wirtualnego” i „dostawcy usług aktywów wirtualnych” w Glosariuszu w celu wyjaśnienia, w jaki sposób wymogi dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stosowane w kontekście aktywów wirtualnych.</p>
Czerwiec 2019 r.	Dodanie Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 15	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 15 – strony 70-71 <p>Wstawienie nowej noty interpretacyjnej określającej zasady stosowania Standardów FATF do działań związanych z aktywami wirtualnymi i dostawców usług aktywów wirtualnych.</p>
Październik 2020 r.	Rewizja Rekomendacji 1 i Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 1	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 1 i Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 1 – strony 10 i 31-36 <p>Rewizja Rekomendacji 1 i Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 1 w celu nałożenia wymogu na kraje, instytucje finansowe i wskazane podmioty i zawody świadczące usługi niefinansowe identyfikacji i oceny ryzyka potencjalnych naruszeń, niewdrożenia lub obchodzenia ukierunkowanych sankcji finansowych dotyczących finansowania proliferacji, zgodnie z Rekomendacją FATF 7, i podejmowania działań w zakresie ograniczania tych ryzyk.</p>
Październik 2020 r.	Rewizja Rekomendacji 2 i nowa Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 1	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rekomendacja 2 i Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 2 – strony 10-11 i 37 <p>Pomniejsza zmiana wtórna do Rekomendacji 2 wstawiająca odniesienie do przeciwdziałania finansowaniu proliferacji w kontekście współpracy i koordynacji krajowej.</p> <p>Wstawienie nowej noty interpretacyjnej określającej ramy międzyagencyjne służące promowaniu współpracy, koordynacji i wymiany informacji na poziomie krajowym.</p>
Czerwiec 2021 r.	Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 15	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 15 – strona 76 <p>Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 15 w celu wyjaśnienia zastosowania oceny i ograniczania ryzyka finansowania proliferacji do działań związanych z aktywami wirtualnymi i dostawców usług aktywów wirtualnych.</p>

Data	Rodzaj zmian	Sekcje objęte zmianami
Październik 2021 r.	Rewizja definicji „wskazanych kategorii przestępstw” w Glosariuszu	<p>■ Glosariusz - strona 120</p> <p>Rewizja definicji „wskazanych kategorii przestępstw” w Glosariuszu w celu wyjaśnienia rodzajów przestępstw mieszczących się w kategorii „przestępstwa przeciw środowisku”.</p>
Październik 2021 r.	Rewizja Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 22/23, Glosariusza i kolejnych edycji	<p>■ Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 22 i 23, Glosariusz i Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 26 – strony 88, 98, 122</p> <p>Rewizja Rekomendacji 23 w celu wyjaśnienia obowiązków wskazanych podmiotów i zawodów świadczących usługi niefinansowe w zakresie stosowania programów grupowych.</p> <p>Wyjaśnienie, że definicja „grupy finansowej” w Glosariuszu nie jest ograniczona do instytucji objętych Kluczowymi Zasadami i wprowadzenie drobnych zmian następujących do Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 26.</p>
Marzec 2022 r.	Rewizja Rekomendacji 24, Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 24 i Glosariusza oraz dodanie dwóch nowych definicji do Glosariusza	<p>■ Rekomendacja 24, Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 24 i Glosariusz</p> <p>Rewizja Rekomendacji 24 oraz definicji w Glosariuszu, z dodaniem nowych definicji „osoby mianującej” i „udziałowca lub dyrektora mianowanego” w celu wzmocnienia standardów dotyczących rzeczywistej własności osób prawnych.</p>
Luty 2023 r.	Rewizja Rekomendacji 25, Noty Interpretacyjnej do Rekomendacji 25 i Glosariusza	<p>Rekomendacja 25, Nota Interpretacyjna do Rekomendacji 25 i Glosariusz</p> <p>Rewizja Rekomendacji 25 oraz definicji „beneficjenta rzeczywistego”, „beneficjenta” i „podmiotów nieposiadających osobowości prawnej” w Glosariuszu w celu wzmocnienia standardów dotyczących rzeczywistej własności podmiotów nieposiadających osobowości prawnej.</p>

www.fatf-gafi.org